

مرآة العیال خود پیرایه میدی
باشد صد اگرافا چار صیاد

۶۴۴۰

کتابخانه مجلس شورای ملی

نام کتاب: احکام نجوم
 مؤلف: ابو مشر بلخی
 موضوع تألیف: ...

شماره دفتر: ۲۶۲۱۲
 ۱۰۳۱۰

خطی « فهرست شده »
۶۴۲۰

بسم الله الرحمن الرحیم

تتبعه
محمد المصطفی
عبدالله بن محمد
محمد بن محمد

برس
۱۰۰

بسم الله الرحمن الرحیم
فهرست
۱۰۰

بسم الله الرحمن الرحیم
فهرست
۱۰۰

بسم الله الرحمن الرحیم
فهرست
۱۰۰

۱۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم

تتبعه
تتبعه
تتبعه
تتبعه
تتبعه

بسم الله الرحمن الرحيم
تتبعه
تتبعه

بسم الله الرحمن الرحيم
تتبعه
تتبعه
تتبعه
تتبعه

بسم الله الرحمن الرحيم
تتبعه
تتبعه

بسم الله الرحمن الرحيم
تتبعه
تتبعه
تتبعه

مرآة العتق
بسم الله الرحمن الرحيم

۲۶۲۲

کتابخانه مجلس شورای ملی

نام کتاب: احکام نجوم
مؤلف: ابوشامه بلخی
موضوع تألیف:

شماره دفتر: ۲۶۲۲
۱۰۴۱۰

۲۶۲۲

۸۶

داده ام بیکار در بیجا
از درد سگ که کوی تو را
بیت در پیش روی
بیت در پیش روی

در همه حال در این عالم
و در هر حال در این عالم
و در هر حال در این عالم
و در هر حال در این عالم

در این جهان است که
در این جهان است که
در این جهان است که
در این جهان است که

شماره
۱۱۲
۱۱۰

خطی دفتر

بسم الله الرحمن الرحيم رشتی

الحمد لله الذي زين استقامتكم وجمعها رجوعا للشيطان والصلوة والسلام
على نبيه محمد بن عبد الله صلى الله عليه وآله وعترته الطاهرة الطاهرة الى يوم
الدين **این احکام برآید است که برده است و شام از دو باب است**
اول کتابت را بوسیله حرمانه هرگاه که خواننده احکام و اول این احکام طلب
در خدا اول اول طلبید پس برآید با همان باب طلب و از آنجا در این

- ۱. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۲. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۳. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۴. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۵. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۶. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۷. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۸. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۹. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۰. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۱. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۲. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۳. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۴. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۵. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۶. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۷. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۸. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۹. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۲۰. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*

- ۱. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۲. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۳. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۴. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۵. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۶. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۷. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۸. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۹. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۰. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۱. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۲. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۳. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۴. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۵. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۶. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۷. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۸. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۱۹. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*
- ۲۰. **اندر تکلیف کردن این خطه** *اندر تکلیف کردن این خطه*

ایشان برزاید و نقصان کسب را آنکه بیگردد باشد با سبب
یا در ویال یا در کسوف و حال کواکب بدانی و بیگشتن در جهات کواکبی
کتاب و مقابله و در جبین که ام و مستقیم الطالع و مخرج الطالع و آنجا
و خفاکی و امواجی و آبی و لولهها و صورتش و در طالعها و سیستان هر چه ای
مستری و مستربی و راست و چپ و جنوبی و شمالی و بهاری و تابستانی
بها نیز می و زمستانی و طالعها نشان که در نو بوی و در جبهاتی تاریک
در روشن و محرق و صوم و اصغر و در جهات کواکبی که در هر وقتها و وقتها
و در لیلها و سبها و کواکب سامانی و طبقات ایشان از طرف و ارتفاع
بر یکدیگر که در ماه که در زیاد باشد با نقصان و بطریقش و بر باطنش
چون خلی اسیر باشد و بهمان نشان و بپوشیدن و با کاشش از کواکب زمین
و تاریک و آخرتای بر جهات که در فصلش شده و هر چه که گشاید شده در آن
سعد تا که در سیم روز زود باشد و در تمام چهل روز از زود شده و پیش
مورد و پس از زود که کمال به اضعاف و کمالات صورت مولودش تا سیم روز
وی که از آن سیمت یا از جنس بیاید و از چهار یا چرخه یا بر نزه و خطرات
مستطابطنه و ملک کواکب و از شکم مادر سبب زادن و در شرا زادن
آنکه هر چه زاید و در ساعت مهر و در آنکه عرضها زاید باشد و آنکه عرضش
و حال بود و طبعش و خویش و اصل آفرینش می هر چه جزو فاعلی و امانت
و خیات و عقل و ذهن و روانی و نادرانی و مورد کسب و بر و بارای
سیکی و بر جوی بود و آن و چویشی و دلبری و بدولی و درستی و زودگی و کساده
رویی و درستی و لین و پیشین و خوش چینی و مستوری و پراپی و در کسب
و در و غ کسب و قوت و صنعت و دیانت کلمی زینی و کرمی و سستی و کسب تا

در دست

کاری

کاری و آستینکی و بزگی و کسب و شوی و نشا و کسب و شرم و بختی و
خبر و مفسر است که نام باشد یا نقص و ندرستی و نگاری و بختی و
در دست رویی و سعادت و شقاوت **فصل** و چویش خسته
روی کجی و سپاری و در کسب که بوی رسیده باشد و سبها که سبب شوی
از آن شده که رویش روی هر باشد و حال ای زمانی که ترس بگردد
در سینه خورون و بدانی که گشتن بود و ای شده حال بر او شمس بدانی
همه در میان و کواکب و خواهرانش و به پی که سبها باشد و با یک باشند
و عدد بدانی که چند خواهد بود و در آن خواهران ای و پس از وی کلام
مهر و از پس می و درستی و درستی ایشان و سود و زمین و میراث وی
به نشان رسیده میراث وی ایشان بودی رسد و حال ایشان با یکدیگر بودی
و درستی و سود و در بیان **فصل** نگاه کن و طبعها و در هر چه زودگی و منفکی و
جنس ایشان کجی باشد با مختلف است و از هر دو کلام بزرگتر باشد و در
بخت و نشان و خواهرانش نشان و پرورد و در برابر از با یکدیگر اند
که ام منفی تر باشد بوی و مانده هر باشد یا در با یکدیگر با خلی و در
و در دست اندام باشند و بر نشان چسبی بود و کار می سخت پدر
میرد با مادر و چویش سبب درک و بخت وقت باشد و میراث فرزندان
به برت و فرزندان میراث ایشان بگیرند و نیکند و نیکند بن
فرزندان بخت نیک دست بودند یا سبب رخ دست با یکدیگر باشند یا
جدا گردند **فصل** و فرزندان آنگاه که کن که او را زنده باشد یا نباشد
کجی باشد یا نباشد و فرزندان کلام وقت بود و پسران چند بودند و در آن
چند چیزی با بند باشد این فرزندان سود کنند و زیان کند که ام بزرگ بود

که ام خوار می بر سران قوی تر با دشمنان نیست بود بخت آزاد بود
تا بنده بهاری بر کوهی بود با سپهری در چارگی بر نفس باشد به بخشش
یعنی بود بر کدام انعام بود **فصل** در ترویج کمال که در آن باشد
الزین کند بچو وقت بود زن بزرگ تر از وی با کویک تر بر بود بر نوجوش
یا چنانکه بزرگ یا خوار می آزاد باشد با پرستار مبارک بی با شوم بی این
کنند با سود مستوری با او دوست دارد و میانه او فرزند او و میانه آن
و بیانی که او را بخت بود زن با دیوت بود خوشدل و پاک دارد و یا نه
در نفس و درست اندام یا نکار و خرفانه یا سوسه بر کرده و چند زن
خوار می کردن و فرزند وی از کدام زن خواهد بود این بیشتر می نویسد
و کدام بیشتر از وی فرزند آید و کدام پسر از وی یا نرسد و کس چه باشد
وقت مرگ پسر و یا بکشندش مرگ وی و در مس بود یا ضایع بود چه بود
بفرست و لست اعلم **فصل** سفرش نکاه کنی که خواهر شوکران یا نه شوکران
و از تو زیان بود که در سفرش آید یا شکایتی نهانی و چه بسا نکند و باز
بودن چه چیز آید و با چنانی و دیگر شود و چه چیز در عمل با ساهیش نکاه که از
پادشاهان بود یا از بزرگان و غیره که در سفرش بود و اگر او را از آن
عاشق شود که با شمس و کند با زبان و از کدام طایفه مردمان باشد و اگر
خداوند کارهای سعادت با او مالاک شود و پادشاهی بر خورشید کند یا نه
که چه سبب یا در پادشاهی حال دوستان آنی که دوستان آنی از این بود
و دوستی آنی بزرگان بود و یا با خوار می مردم دوستان آنی که سبب
جویند و یا بودی دوستان صحبت دارد و دوست دارندش و آن
و مردم را آینه سخن او می آید یا کرامت وی یا از دوستان قطع بود یا

کنند

سفرش

دوست

دوست از آزادی **فصل** و مجال آستانه کمال که از کمال باشد بسیار
دوست را در خوش بود و در سخن بر وی و زبان توانمند کردن بی با نه و دشمنان
خویشان بود یا از چنانکه پس نکاه میسلاج و کفای همان در هر کوی که نظر باشند
و قیمت و عواید و در عیب آن خدا و حال را با بگفتار که دلیل بر چو شد
بر سر یک سر و ستمهای همه و در سعادت چنانکه در سوله افتد و ترسید
نظر سعد و نفس تا بیانی و قنای می رسیدش با جزای کسب و اقی و حال و بی حجب
بود که بد چنانی رسد یا چه کند در وقت ملاک و در نفس آفتاب بیانی که دلیل بر
و دلیل بر کار بد در نفس باشد و را در همه پادشاهی در ایست که اهل آن شده
فصل در وقت نه را نکاه کنی که دلیل بر پاره ها و در دنیا باشد و آنچه در حال
رسد و دلیل بر چو باشد و در سن ستم سعادت که دلیل سعادت و بزرگی و جود است
عکس شود و **فصل** اطلاع را نکاه کنی که دلیل حاجت بود و در پاره ها و خوشتر
و مولود و ستم و ستمها بر آنی که دلیل بر ستم باشد و حال زندگی آنی از آنچه
شخصی و بزرگی و خواری و مغز و دل و دلیل فرزند باشد **فصل** در صل را
نکاه کنی که دلیل بر خیر است که خواهد بود یا نه و دلیل سفر و چهار چو خواهد
دکار نامی میدان و برادران بهتر و میراث **فصل** بیشتر بر آید آنی که دلیر است
بر دوستی و پادشاه بزرگ زد ملوک و شرفان و بر نفس و دلیل بر آنچه اول خواهد
بودن از بزرگی و سعادت و بیک **فصل** و ترویج را چنانی که دلیل بر کج باشد
عروسی عشق و دوستی و صفت از قبیل آن و دلیل خصومت و ترویج جنگ باشد
فصل عطا را در نکاه کنی که دلیل باشد بر ادب و علم و معرفت از بزرگان
عالمان و علمان و بزرگان برادران که کج و داد است **فصل** زهر
را چنانی که دلیر است بر عروسی عشق و دوستی کج و خوبی و خوار نکند که ایست
ایست آن چون این همه دانسته باشی و حقیقت معلوم تو گشته باشد

ج

که هر دو له آن کو می که در این کتاب است از مقام آنها که گفته اند که در بعضی از آن است
و شرح در هر یکی از مردم آن قدر که جهل بود و خوانده بودم در کتاب و اینها
که گفته پیش از ما میاید که دل در بند می و بعضی خود حقایق همه بدانی که رای
مرد عاقل تر بود که در این طریقی مواب مدار چون در بنیامی باشد که بر وی عاقلی
برسانند است **نقص** **بیهوشی** **بیهوشی** و اینها پیش از اینها بر او بود
تجربت کردند و دیلها می گویم و در نفس قضا و قدر دانسته و اعتبار بسیار
کرده اند گفته اند که مسقط الطیفه نیک تر دلیلی باشد و بر حال بود
و در بنیامی و بعضی از دیگر دیلها که بطالع و در استخراج کرده باشند وقت
وجود هر دو آن می چنان باشد که او را فصلی است بر جرات که در بعضی نیست
که زنی از کمان شنان در نزه و دست از شمشیر و قطب از استیبا و این
اصلی است که سخن از آن سخن چون بنویسید که بنا بر او توان اند و در کتب
که در دیلها از اینجا می توان دانست و چون شما در دست داشته باشی آن بود
مسقط الطیفه معلوم کردی و گوید که هرگاه در هر یکی گوید و دلیل باشد و
نقص بود درستی نظریه و راست بر توان رسید از هوا بیفتا و چون موقع
گویش بنیامی و سخن از آن سخن و راه می توان بیند و تمیز می توان کرد در هر یکی
بودست گرفتن **نقص** درین بعد از این شرح مسقط الطیفه بگویم از آن روز که
در رحم افتاده بود تا روز سپهر و آن زمان در رحم در هر یک درون
هر کوی غضب بر ضدای جنمک و اینها در وصف کرده اند که با ضدای غلبه
است و در **نقص** آگاه باشد گفته اند که اصل تولد لطف از فضل غذا
باشد که اندر بدن که آید و اصل طبع آن فضلها سردی و رطوبت باشد
سپس اگر از نوری نماند شود تا سردی مقابل است بر هر رطوبت اولی
تصفیه است باشد بر نوری سردی در آن جزو باشد و اینها از آنجا

مدعی

در یکی از کتابها پس چون حرکت کند کفاح آن حرکت آن لطف را برود کند
چون با بود که گفته اند که شمشیر کند چون زیر رو می که در این شمشیر که از
تربیب پس آنگاه بر عموش شود و طبع عمو را در برود و سپید و با باشد از
سپیدی عمو پس برسد بنیامی و در وقت او فتنه و بجای عمو بر
نیاید تا کجاها و خایها بسوراح قضیب آید پس آنگاه سوراح قضیب عمو
که در شش کند و گفته اند که رحم زاده است که نیک و شایخ که لطف خود
افتد آنکه بقدر ضدای عمو می در و در **نقص** بر حال آنها اگر برسد آید
و اگر بر چهار روست یا شود و با بندگی بود **نقص** و چون او لطف در هر قرار
گرفت ماده پرورش می بیند و او از آنست که چون آن شود خون کهن
منقطع شود پس آن لطف منور می کند و از آنجا که میگردد تا ضدای غلبه
تقدیر کند بر و در شش آید و بنیامی گفته اند که چون در رحم افتد ماه اول پیش
زمن کند بر ضدای جنمک و کوی است و علت است که بالاتر دلائل وی
سود و خشک بود چون طبع نضل جوهری جوهر است و لطف هر از جمله که
بنیامی نماند از جمله که باشد چون زرده خایر و سپیده و چون زرده
آب ریزه پس آنگاه از جوهرش نماند و از سردی و عوره پس نماند
و با ما کفایت از آن روز که در رحم افتد **نقص** پس آن را بر ششتری کند
و چون در کوی با دو حرکت پس از ششتری برضمان و اوجب الوجود و غلظت
او را لطف نماند و بر آنکه از آنجا نماند شود هر دو آب و در لطف نماند و لطف
و عمل هر یک را در نماند شود و جنبش در هر دو آید از جوهر ششتری که با آب نماند
شود و این آنگاه بود که زنی از شش خوش باشد و شش است که در دوزخ
با در هر جم حرکت آید و لطف بماند و آنجا می شود و هر کوی فوسا این را در وی

باشد عالم حکیم باشد و آن بادی باشد لطیفتر از روح از تن هر دو آید
و منزلت وی در روح همچنان باشد که منزلت روح در تن و حدیثش در تن
و حدیث روح در مغز سرد و از این است خاطر و خواب دیدن همچنانکه از
روح بنیابی و بویایی و شنوایی و بویایی این بادی قوی تر باشد از جوارح بنی
و حواسی بود چون دل را از حسیت که چون مرده بگردی از تنش غایب
از حرارت این باد باشد پس نگاه سرد شود و چون سرد شود خشک شود
و خشک تر می آید که این باد زایل گردد **فصل** گفته اند چون غلظت را با
باد بوی آید شود بجا و دو مصلحت است بود جسمی و جسمی که بر زلف کالی طول
گردد و بر مرکب وی بود بقوت این **فصل** پس این دو ماه باشد
روح بادی آید شود در تن با خود روح بر وی مستولی گردد پس از هر روح
قوت دارد بر باد حسی در وی آید و بوی تمام با برودت گردد و زیاده
گیرد **فصل** هر که این باد بر روح وی قوی گردد و او پس هر دو طبعت جوارح
بر وی مستولی گردد و این هر دو طبعت هر دو طبعت کمال باشد در هر یک
و هر که بوی قوی باشد و قوی تر است طبع بر کند و نفس دیگر با این که در جسم آن آفتاب
و ماه که از پس یکدیگر نورتن طبع هر شود **فصل** پس از جنس که صفت بود
نظف جسمی باشد با دشمنی حرکتش میسر بر ماه سیوم در آید و در هر چهارم کند
از برای اکتساب بر زیر کف دست بر ماه که کف دست پس از آن خدا
از برای اکتساب طبعت خود و در تکیه باره نخون گردد و پس کسی که در دستش
پوشیده شود و آنچه با کف دست باشد سخن گردد و ناخوشی نمی نایل گردد
کم نباشد بکافی تا دلالت بر ماه در کند **فصل** پس نگاه ماه چهارم
رسد باقی است آید پس کف آفتاب از آن جهت که بیستمانه و جهان گردد

که گوشت خاییده و خدای عز و جلال در آن قوی خلق کند سخت کرد اندو
روح بوی بپوشد و اصل از تنش بر آید و در کما و خروج هر دو این را از تنش
بگذرد وی **فصل** پس نگاه ماه چهارم آید و جوارح و زهره و پس هر دو صورت
در سه ماه که در دو خدای عز و جلال است **فصل** پس نگاه ماه چهارم آید
و بوی هوا بسیار در این ماه دلیل زهره باشد **فصل** پس نگاه ماه چهارم آید
کند و عطارد و گوگرد است و معروف است و حرکت و غلظت پس هر دو در زبان
وی آید و از اینها شش کما در درجه دست و پایی زهره و در هر یک
و جوارح خشک میزند و راحت طلب کند که در تنش از تنش و جوارح آید از این
و از زهره تنی تا ماهی چنین باشد **فصل** پس نگاه ماه چهارم آید
ماه هفتم از صفت غلظت و انداختن تمام نمائند و صورتش تمام با کرد
که شش قوی گردد و هر دو آفتاب این ماه تمام نمائند هر دو از اینها شش
باشد و بر و شش تا هفت ماه تمام بر تنش آید و یکبار ماه سرد شود و هفت
در شش نمائند جوارح طبعت نصل است تا ماه ششم از درجه هر دو آید
مرده باشد **فصل** پس از هر شش آید که تمام کند بود اگر قدر
و جوجه بود زهره اگر قدر بر مرکب است زهره کانی نمائند شش و چهل است
مولودی از حیوان مردم و بیایم و هر چه اول از تنش بر تنش کند چون
خواجه اصل شش بر کند باز زهره یا غیر هر دو آید **فصل** و نیز گفته اند
که مژگان مولود در شکم بر اندازد زهره آفتاب است از آن روح که در آن است
روح نیم آید از آن روح چندا کم میانه خاندان شش تا شش زهره که از همد
که خانه آفتاب است و عمل خانه شش آفتاب است نه برج باشد هر برج نامی
فصل از نیست که بر همه سوا آفتاب است و سواست وی با دلیل آید

ساعت مولود طلوع شمس و غروبش و خانه و در خانه و در وقت
مولود باقیات است مانند ماه و سال و سالها و زمانها و باقیات است
در دنیا و تصرف در ممالک و زمینها و سود **فصل** چون طفل در
رحم افتد و آفتاب در برجی باشد به سمتی و در حال آنکه بیست و پنج
روز است از زمان وقت که در رحم افتد تا بیرون آمدن پس آنکه چون
برجی در بر میزند و ولادت بوی کند از حال کلی از حالهای مولود از کردار و
حال کمال و آفرینش تا فریض آفرینش و آنچه می شود از آن چه که در پیش
باشد و ابتدای سیر و حرکت باطلی و هر چه در تمام نباشد آنکه در حال
دوایی آبی و برجی شود موافق طلوع و غروب است که اولاد را در
و آن در ماه و سوره است که از نام گویند شده باشد و آنکه با هم افتد
چشم باز کند و برسان آفرینش در هر در که در صورتش از غایت
برج و سوره و پس از آنکه از بر کمال طلوع نماید موافق می باشد که در
و چون طلوع ماهی باشد سوره هم در وی **فصل** در احوالی خاص از خالی او را
بهر آبی بود و سوره خالی و اگر آبی بود و سوره آبی بود **فصل** پس آنکه در آفتاب
بسیج تمام است غایت تمام کرد و طلوع و غروب هر چه تمام شد
زیاوت و نقصان طلوع تمام شود و در آن که بیرون بود با سوره در هر
فصل رنگه اندیز که مولود در رحم تمام شود و از نام که در وقت
بافت به نام اسم آمده نهادی که هر که زکاتش بر زمانه باشد است
و دستها بر کوه نهاده و نفس نیز در دستها و نفس بر ناف نهاده و
راه نافت از شکم مادر است چنانکه بران برورش او تو اندر بود که
زیاوت در وی در پشت مادر دارد و اگر ماه بود در وی در شکم مادر دارد

بجز در روز

روز چون بیرون آید روی زمین در پس در ماه تمام باطل است **فصل**
آنکه کند که بیرون آید روی بروی سطر که در اندک اندک میگرداند و در
مقابل آنکه چنانکه که بیرون آید آمدن و در مقابل آنکه بیرون آید
از آن خاک و دشوار بر احوال دنیا و فراخی آید و از آنکه خاک نماند باشد
بیرون آید چون کسی که پوستش باز کند و در وی با بیاد از باطل افتد
و نیک بر آید و در آن بیرون آید و جسم بیرون آید که چون از تاریکی بیرون
آمده باشد از روز باشد و اگر سبب باشد بر او شتاب چنانکه بر او غیب
ماند از آن حال که در آن باشد تا به حال و خدای هسته و در هر وی می آید
خند بر زمین کاری و چهل دو که بر روز را بگیرد و بر او ادرسی بی بی چون
بجاکشند و میگردانند ترس بر اندوه آن که با او دست بر کند و در وقت
و آن نخستین نشانی بود که خدای عز و جل او را در پس طلوع سیر و خدای عز و جل
عز و جل او را هدایت دهد که چگونه سیر باید زمین و چون از آن برود چون می
باشد که برود چون شیر یا بر ساکن گردد و از آن حال چون در روی می خندد
نیز خند و در رویش تازه کرد و چون بیرون آید چون زکاتش نماند
و از آن نام شش و در قاطعین در وی با بر او و فریاد و آنچه از آنست
اسم آن که یقین بر صفا جان از ادراک حکمت می دانند **فصل** در عمل نمودار
سقط الطغنه چنانچه اهل طالع می دانند که سیر بر او و قیوم و بیانی که
مولود چند ماه بود در رحم از وقت سقط الطغنه تا آن روز که بیرون آید و وقت است
و اگر پس طلوع بر میرا کنی و کوهها برانی و در وقت است و ماه را نگاه کنی اگر در
سیان در جرم طلوع باشد و در روز مغرب یعنی که تحت کافش بود ماه پس طلوع را
از آنه نقصان است در وقت مولود یا در چند ماه چند آید و در وقت کف

۱۲

برست و چهارمست که بجز روزها و پنج ماهه باشد سهاست
 این روزها و سهاست بره هفتاد و سه روز بر فرازای که سهاست
 بر آید مقدارها من مولود باشد در رحم و اگر در سینه در جبهه مغز یا در جبهه
 سینه که مرفوق الاض باشد و مقم را از ماه نقصان کند در وقت مولود از
 در جبهه مغز بر به بر آفتاب باشد ماه چند آید بر آید سهاست کن در برست
 و چهارمست که بجز رفته باشد روزها و آنچه مذکور است سهاست سهاست
 این روزها و این سهاست بر دولت و سهاست دوسه روز بر فرازای که سهاست اول
 چند آید بر آید مقدارها من مولود باشد در رحم و اگر در سینه در جبهه مغز یا
 در جبهه مغز یعنی مرفوق الاض بود هفتم را از ماه نقصان در وقت مولود
 از در جبهه مغز بر به بر آفتاب باشد ماه چند آید بر آید سهاست کن در برست
 قسمت کن آنچه مذکور است روزهاست و آنچه مذکور است در سهاست که بجز
 دولت و پنجاه و هشت روز چند آید بر آید مقدارها من مولود در سهاست بود
 اول در رحم و این که سهاست و این سهاست و پنجاه و هشت روز
نفس دولت دوین باشد و آن اوسط باشد و دولت و پنجاه و هشت روز
 دولت سیم بر آید باشد دولت و هشتاد و هشت روز باشد سهاست
 که بجز از آن زیاد است که از در جبهه مغز تا در جبهه مغز تا زود روز چون
 بر که بجز از آن است میان بود و سهاست سهاست و در از در جبهه مغز تا
 در جبهه مغز است و پنج روز چون بر است سهاست روزها که بجز از آن است
 که سهاست **سهاست که طالع مولود بر آن** که نزدیکی از آن
 از سهاست طالع بر که تا در جبهه مغز است چند آید بر آید و از دولت
 که چند آید بر دولت و پنجاه و هشت روز سهاست سهاست سهاست

کنت

کنت مولود باشد در شکم یا در پس آنکه از وسط آفتاب مولود پنجاه چند آید
 رفتن آفتاب باشد در روز کنت و سهاست سهاست سهاست بر که هر که
 آفتاب باشد بر آنکه چند ساعت باشد تا ساعت اندر زنی پس طالع بر
 آری که سهاست در جبهه مغز باشد در مولود آن است سهاست سهاست سهاست
 فرازای از بر آید آفتاب آن روز پس سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست
 ماه باشد چون سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست
 باشد با کنت بر که بر است فضل زیادت انعام باشد و هر مولود که
 مذکور است از کنت اول که کنت سهاست سهاست سهاست سهاست **نفس**
 و در سهاست کنت مولود در شکم که ماه را در وقت ولادت بر آنی که
 این سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست
 نذر از سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست
 بطنه در سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست
 باول سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست
 و زیادت و نقصان و زود آمدن سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست
نفس بر آنکه فصل و فصل اول ماه است از سهاست سهاست سهاست سهاست
 و سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست
 سلامت بود از چهارها و در و نامی سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست
 و سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست
 بود با سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست
 واقع باشد سلامت و در سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست
 که سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست سهاست

در دست بود چهاری است در شکل آستینی در این **نفس** دارد
صد و نهم باشد زن فرم بود و طغ در دست در آن آستینی قوی و
زیادتی و اندون درست بود در آن آستینی و کون نه زویش هر روز میگوید
نفس را که در دو عطار بود و در خانه نشانی است که در کسب
کنندش طو و از خوشتر نمی بیند باشد **نفس** در آن که در شکله
از پیش پس نگاه می اند و سما آستینی نگاه میار و راه و روز زیند و وقت
ولادت سعادت **نفس** و اگر زن نفس سیر بلینها را قفس نهانش در
باشد و کوه و درش با هم بود و کند بود کف زنده و سینه تنگ و در قفسی اندر آن
آستینی اندکی باشد و پوسته اند و بکن بود است با باشد و اول آستینی
و خواهمی بر بند اندیش در خواب و هماری اندیش هلاک کند
چشم بر مرکب اندامه باشد و کوه در شکله نشانی است که در کوه زیر
شکل بود و در هر دو کوه و وقت ولادت **نفس** را که در صد و نهم
بود چهاری است که در تر و در ستواری نماید و کوه نشانی است که در
کشت اول و در کشت **نفس** را که در خانه تاجی شتری و یاد صد و
مستری بود و غلتهای است از با و در جارت و عاقبت کاسب است و
نفس را که در صد و نهم بود در آن است خرمی که در چهار بود و در
آستینی می شود و عاقبت شکله و طغ در دست بود و اگر در صد و نهم
باشد و زن با زینت شده و در سما رسد از کسها در آن مردم فرود و در شاز
ترکندی طغته تا به مشو و با پیوسته **نفس** چون شتری دلیل دوم است
از مسقط طغته و خداوند در این نفس و هم علم و چون در ماه دوم سعادت باشد
بر عقل و در کاه و علم باشد و بر آلبو بر اندامها بود و اگر سعادت باشد در تیز

اهام باشد که اسلها از ذات خویش نهد و در کوه است و نجیب خلق
و اگر کجانه خوشی بود بکجه خوش و پس کند که هر این دانه با دیانت بود
و اگر کبوتر باشد مردی باشد که مردم را برینها خواند و کت نهان
ناید و این شتر نفس شد و اگر در خانه سهید بود در حدیث بود
مردم نشاند و افکند مردم را برای خود بود و در وقت بود و در دست نهان
نفس و اگر در خانه نهره بود و مو عظمها میگفت و وطنها نهرین کند مردم
را و عورت بر عظمت کند و کارای لطیف و اگر در خانه عطا رو با حدیث بود
مردم مخصوصت در جلال شد و در جبهه و دارد وقت زین و مطلق چیده
نفس و اگر در خانه نعل با حدیث بود و عوی طبل است و در نهر فرم
نید و پس سیده و اینها ترا می حساب نماید و حکایت و کوه در دیوی در نهر
نفس و اگر شتری در دوم تا بط بود کج با از میان زینش دلیل
سبکی نشانه زنده باشد و چشم از کاست و کند و کوه بالا که نشود و در نهر
رشته سوزانده است **نفس** و اگر در بیج و همو با باشد بود دلیل
است که حفظ نشاند و در نهر اندر است **نفس** و اگر در هر دو باشد
پسید بود و هیچ نتواند رفتن بهیامید و نه از الانا خوردن آستینی **نفس**
چون مرغ و پس با کسیرم باشد از مسقط طغته و کوه کسیری و حدیثی
حقیقت است اگر سعادت باشد حساب دلیل حاجت از نهر و غایت
شده باشد که کوه سخت خشم در نهر نهر و کسب تر و دست کار شیراز
مسج تر و کوهی که خواهر کردن از نهر شود و اگر در زاب باشد در
در نهر شده و نیز میزود و حکایت عذره نهرین بر داری اردو خاصه
چون نماند خود است با حدیث دارد و سخت بر نهر است در سبب چون نماند

بود و مولود در سب زایدند او در حرب و کفار زار بود و خلیفه با سب و دم
 حرب را که شد و کس را اعانت بدید ریاست طلب است در سب
 کس نه میزود و اگر بر او باشد مردی بود تن خشمنا که در کمر زین را که کبک
 و خشم و خنده او در کس و در مانا و در آسمان **فصل** و اگر در خانه
 زهره بود بخوری سخت باشد در کار زبان و غیرت و حقیقت محاط کند
 تا خود را بپوشد و هر که را می در شکار **فصل** و اگر خانه زهره می بود
 یا حده و شش دلیل دیر می بود و فرود آمدن می معرفت می در پیش
 رفتی و ما بران در همان و در خشم و تصنیف و بر نیز کردن از روی
 مثل نمون و بهادی و کرد **فصل** و اگر در خانه عطار بود و در دل بود
 شتاب زده و بر سر میدان و خرد استن حدیث کردن سبکی
 و بران ختم اصحاب و سواری سب و طفره است ناکاه و بی نهایت
 و خفا و اگر در خانه رضی بود و کین نرک در اول دار طلب کین
 عداوت کند نمی زود و او **فصل** و اگر ابرام در ماه سیم در سب
 باشد کسب از میان رفتن دلیل زهره و سب و ضعیف است خود را
 که بر آن کار زار دوست زار و اگر باطل بود در جزئی نشی باشد
 مانند زن بجز مردی از روی کس و بلیغی و خوار می **فصل** و اگر
 در خیال کند خویش باشد و فب اثر و با وی بود و توان بود و سب کلام
 اندازد و او را بقیهها خوانند و سخت اند و کین از کین پس سبک اند **فصل**
 از خود دور می کند **فصل** آفتاب دلیل ماه چهارم است از مسقط الملقه
 و آفتاب کولب روز است وقت و ستم و غلبه چون در سوره
 بود و کس سب می و قوی دل بود و ممکن و بجای تا سرت دست می بود که

در

دیگر او را قبول کند و بی و بد و لالت تمامی آفرینش بود و در سب اندامی
 منقلب می شود و قامت بلند و مولود قوی بود از خنده سده و قوتش در هر کس
 جلد باشد و بارهای سنگی بر کرد و قوت خود را که بر سب و سب
 و شکستند و عمر و ما و ناکند **فصل** اگر در سب و باشد در خانه نهایی
 بهرام و حده و شش بر شش و نظر افقی دارد از منظر نیک و نیکو و صفت
 دانزد و خنده از فریغ و زامدی نمودن بود با هر کس که سخن گوید خوش
 زبان بود و اگر در خانه نهایی سخن شنید با شش سنگی بود و آید آن حد که در
 بر می آید و چون سخن که بر دست نطق بود و حجت می شود از پیش
 و اگر باطل باشد کسب و در سب از راهها دلیل است و زن باشد و بی
 و کس سب می خالصه که کجی بود از جای بی صاست

محدوش

فصل دلیل و هفتم بود از مسقط الملقه تا اول اندامها مولود
 تا شده باشد و اگر دین ماه هفتم آید تمام باشد چه هر که کس
 تا شده باشد چون ماه هشتم باشد و لالت رضی با ما باشد
 لغیر و سخت کرد و در شکست و در مسان مرده که زن کا نه کس سب

و اگر در نگاه هر آن آید مرد و بیرون آید مرد که زنگانی نیاید تا با هم
شود و تربیت بشری با زاید بشری کلب با دو حرکت است
عزای غریب و بل با بشری او را حرکت آورد تا بدین آید از
تجلی شکم و تا بر بی جای **نفس** در چون ای کلف مرد بر آنی که
درستت با ما رسم الایا با نگاه کن که بسیم ایلا در نظر باشد و
تورش کند چشمانش با نگاهش با شرفش با شرفش در دست بود و اگر
این بود و له الزنا باشد از حیانت پیدا شده بود و اگر ما مقارن
آفتاب بود زرقه تا کرده باشد مولود نکار بود از طغیان آن که در حیانت
خاصه که در آخر جهان باشد **و در پیش مولود که چشمش**
و نسبت و جوی کمال مولود که از چشمش باشد چه دانا اگر ارجح است و بجز
بگذارد بر وی یک نسبت چه اگر از بهایم با برنده مولود را بخواهد
کنند بشری آدمی میان مخصوص است از نفس و درین و درین و درین
و حجت روشن و کمال عقل و ادب و راست گفتن می پسندد و عالمان
روانان نسبت و می عیب و نادانی کنند **نفس** در چه اولد است
بر چشم مولود که انی که آید شد و جایهای بر جهان که بصورت مردم بود
و چون در درون تا بود سپاری بر شان و چشمها آن نیز بر آن کلب
سپار بود در در و در و خاصه از باب شکلات طالع و آفتاب و ماه
سهام سعاده و اجتناب و استلا دلیل شرف مولود باشد و بزرگوار
اصول سعادت و اگر ساقط باشد یا پیشتر ساقط بود دلیل شرف
فاسد و برنج سیاه و بهایم دلیل کند مولود نه از آدمی بود بزرگوار
بود یا برنده و حشرات و چمن بود و هر که در دست انفرقه نظر باشد

در اول

و در او برنج حیات برنج حیات ناظر باشد مولود و از چهار پای بود و اگر
چشم بود و سوسان لوی ناظر باشد باشد از نمانش بود از سوسان کلب
سیاه و اگر کتبا ناظر بود از نمانش باشد ناظر باشد مولود از سیاه
مردم خراب بود **نفس** در چمن است که چون کلبی بر در چشم طالع بود بجز
ماه و کلبی با وی این کار را از بهر ما دکان و شب بود و درین و درین ناظر بود
از سبیل یا عطارد بخش بود و هر چه بود بوی یکا که حسن منک و ماه آفر بود
در وسط المطلق و بر برنج چهار پای از حفت است و آفتاب بر یک بود
بصورت است که آن از کلب باشد یا ساقط است بری یا برنج با حیات چمن
توجه اری که از دست می چون شود با بود یا جانوری یا از نفس تنیان
شیطان بود یا جادوی بود و سیاه بود و لاله که بشری برنج ناظر بر کلب
زهر که بر زهر بود مولود مار که در دم با بعضی از حشرات **نفس** در آن که حط
ای شکر بر صفت کلب بر ج چهار پای نسبت به آنکه مولود چهار پای است
بهایم با حیات بر بهتر از بود که آفتاب و ماه در طالع بود و در آن بود که سوسان
در سبیل با خداوند خدای که از بهایم باشد و کلبی در بهر آن که آن حسن
و سوسان ناظر بود دردی باشد که خود سوسان کند و سوسان نواز و کلبی
دارد و چهار پایان و هفت و هفت با کلب سوسان که ای در سوسان کلبی که با کلب
خا ناظر باشد چمنی که در سوسان کلب بود آن در سوسان کلبی که در سوسان
بر جی بود از چهار پای در کتب آن ناظر بودی چهار پای بود و هر مرتا سوسان کلبی
نفس اگر مولود بود و طالعش می برده و هر درجه وسط استا عقرب یا بر
درجه استقبال کلبی حفت درجه و سی و نه درجه سهم سعاده در سوسان
درجه آفتاب در سوسان است و هر چه درجه و چهار درجه بشری در سوسان

پست چهار درجه و چهار درجه و دو درجه است درجه دومی و ششم بقوه
عطار و در صورتی که در این درجه و ششم درجه در صورتی بود که

و چون در وقت سی و عطار
ساقط باشد از وقت
خداوند طالع در خانه نال
باشد در وقت سی و در پیش
بود آسمان در در وقت سی و
بعضی که خداوند خدای تعالی

عاشق بقوه است طالع این خود خانه نوی است حکم کند این خواهد
بیایم باشد در وقت سی و ششم است که سم اسما در درجه چهارم و
ششم است که در وقت سی و ششم است در درجه چهارم و ششم درجه
چهارم و ششم است و طالع اینی عشر طالع در درجه چهارم و ششم است
و در جگانه ماه را خداوند کرده ششم است در درجه چهارم و ششم است
و زجره که صاحب سم اسما در نظر باشد از ترنج سم اسما در ماه چهارم
سم اسما در حکم کند که در وقت سی و ششم است در درجه چهارم و ششم است
صفت از خداوند که در وقت سی و ششم است در درجه چهارم و ششم است
بولس و وسط اسما در وقت سی و ششم است در درجه چهارم و ششم است
مستور در وقت سی و ششم است در درجه چهارم و ششم است

که نظر کند در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است
بسیارند در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است
صاحب سم اسما در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است
نکته این که در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است
که در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است

در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است
و در آنجا که در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است
نکته در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است
بعضی باطل کرده اند و بعضی دیگر در وقت سی و ششم است
این است که در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است
از ما در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است
بسیارند در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است
و در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است
کسی که در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است
شده باشد در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است
و در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است
برسید می نویسد در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است
چشم حقایق غلط است که در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است
ضعیف و آنکه در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است
سم اسما در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است
که از آن باشد در وقت سی و ششم است که در وقت سی و ششم است

۲۷
در چند کواکب بقدر توانایی خویش نظر آرد در این سماهی سپید و گدازد کواکب
بی چشم بی رویی که سیاهی که در او سرخ و بی گشت سرخی کمتر دارد و عقرب
آنجقین و پس بگوید از شهرتش سخن گفتند و طالعش صورتی نیکو که فصل آن است
بوجه کواکب آن فصل شود و سستی باشد و هوش را از تیس رانی و از توشش
فصل و اندر رو گفته است که اختلاف مردم در سوار سواران است که
اگر کسی را بپوشی که جان کوبیده است زیرا که بطلی سگ که در کتاب نجوم که هر
ساعتی است و چهار هزار روزه بر آید و هر روزه ده هزار اطل است و
ارضی سرده هر طرفه را الوافی طبعی و آفرینش طبعی بود بعد از آنکه از شهر طاعت و
نیکی کند که در آخر از پیشین و سبب عقل خود از لطف و کسب از نیت آن جز
صدای عیب فصل اگر چه ای که صفت بودی که در طالع و بیگاه
کن از حد او خویش در اینجا بود صاحب شرفش با پیشش که طاعت
که صفتش بطلش در مولود باشد و اگر در بی کواکب و طالعش باشد آن
کواکب در و طالع بود صفت وی دارد و اگر کواکب غیب بود بر این است
و طاعت کواکب دارد **فصل** و اگر چند کواکب در طالع دارد و آنرا نگاه کن
که در وی طالع بود صفت از وی آن و با صاحب روی طالع با صاحب
صاحب طالع و شرف و حد روی بر طالع باشد صاحب وجه چو کواکب
در طالع باشد صاحب وجه نظر غایتش در طالع و از نوبت قطب بود
و حدش و لون کواکب بیرون روح با بر آفتاب و حد هر که در وی بود صفت
صورت از کواکب با چگونگی و صفت تن از بروج **فصل** در آنکه در حال
و با هم شری در زهر است و در وقتی و صفت و نیکی آفتاب و ماه است
در شش بر ام و فصل و مطاردش که بود و نیکی زشتی **فصل** و خفا

سودا

۲۸
سودا نیکو روی بود و خفا نمانی تنها زشت روی **فصل** روز برونش
خود تفریز در کواکب نزه آور و سبب از نیکو نیت در و این مطلق آرد **فصل**
صفت کواکب زحل کزیم کاست دولت بطور چشمها
بزرگ بی چشم در عیب دارد و بی بزرگو که از دیگر باشد سوی چشم
رسم و خاصه کواکب در مشبه نظری از باینده و در هم روی باشد و دستاو از
روند انسانی مختلف برای بودارد **فصل** مشبهی که سبب است بکند کواکب
بزرگ چشم که حکم حدقه سکوی قهر ریس کواکب کواکبها میانها نه در خفا
بطور و بنا کاست بود و محدودت در کواکب خفا ای **فصل**
می نرسد و سبب از زنی چشم که در وی باشد که روی بکشد و در وی
بیگون بزرگ سینه بی لایق تی بری که دارد و بود که بران جای که خود آرد
سوی خوار و با شکستن بر چیزی باشد سوی و بر با لایق رخ نظری
تیری بکوفت که از زوی سده در هم شکلی تنهاش و سرخ بود چشمها
زشتی در از سیر و کوشسته است و نماز و فراخ کاهستی بود در هم
از وی ترسند **فصل** آفتاب زرد و فریه کواکب سبب چشم که در وی
عظیم که کوه روس بر نالاست فراخ چشم شش نامه آواز کوه
مبتداست مبتدا که در صفت از این شد ضد چو **فصل** زهره سبب است
در فام با ره سرخی دارد و صدفی بکوشم بکوشم سبب نظر نیکو روی خنجر با
حد روی سیاهی چشم سبب از سبب روی آمده که در کواکب که در بر سبب
ابرد و بر یک شت حد فای روی سیاه رنگ چشم تنگ سینه کوه و کوه است
در فام سبب روی تن سیاه سبب کوشش اندام شک بود کواکب را بید
فصل عطار و سیاست و کندم که ان با سبب روی نماند نه در تنگ روی چشم

دویم سال رسد و عمرش درگاه است که در آن وقت که از آن است که در آن
که در هر یکی بر چهار آرد و روزگار است که در آن وقت که در آن است که در آن
باشد که در هر یکی بر چهار آرد و روزگار است که در آن وقت که در آن است که در آن
دافتن آن از جهت آنکه خداوند عزوجل آنها را بر سر است و روزی که در آن وقت که در آن
که در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن
فصل در موردی که در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن
که این سه دلیل بوده و این سه دلیل در موردی که در آن وقت که در آن است که در آن
غالب بود و قوی در معرفت آنکه در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن
الا که خداوند عزوجل در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن
در وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن
نمیباشد و زندگانی میاید و این بر آن است که در آن وقت که در آن است که در آن
فصل در خداوند خداوند آنکه در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن
روز و ماه و شب و سهم سعادت و چون آنکه در آن وقت که در آن است که در آن
آیه **فصل** در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن
که اگر کوب بود و جای هم سعادت و جای هم آسایش از جای میاید و در آن
و خداوند آن هر دو یکی باشد از سعادت و کسب و اگر در آن وقت که در آن است که در آن
بروز و نظر میاید و آنکه در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن
از آن است که در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن
هر که در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن
بناست که در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن

طالع

طالع یا وسط سعادت و سعدان ساقط باشد و نیز در آن وقت که در آن است که در آن
در وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن
باشد که در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن
سعدی بود و نظر بود و آنکه در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن
بعضی از آن است که در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن
فصل در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن
فصل در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن
از این دلیلها در وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن
چنان است که در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن
در وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن
طالع نظر باشد و در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن
و همچنین هر که در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن
و در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن
بروز و شب و چون هر دو در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن
بر آن است که در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن
آفتاب نظر باشد و در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن
بر آن است که در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن
در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن
و کوه زندگانی بود و اگر خداوند طالع بود و بر آن است که در آن وقت که در آن
زیر آفتاب باشد که در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن
باشد که در آن وقت که در آن است که در آن وقت که در آن است که در آن

بود مولود انکی زبرد اگر یکی از دو نفس هر یک با نظر باشد مقابله یکی از هر دو طلوع
بود آن دیگر در مرتبه ششم در وسط ایما یا مرتب مولود آب بخورد و عیش
نباشد **نفس** در اکثر در صده و شصت بود در رتبه و صدی بی نظیر
بند مولود را برورش نبوده آنکه با از دنیا نهدی خورد **نفس** در اکثری
از کهنه در طلوع بود آفتاب در ماه در ناظر باشد مولود را برورش نبوده
و اگر فصل در طلوع بود در پنج در رتبه مرتب که هر باشد از مرتبه ششم تا نهم که هر
که چون مولود برود آن گاه که هر کسی در ششانی خود در در طلوع باشد
که هر گاه پیش کند بر نفس باشد آن بقوت سود و روشنا و روشنی
نفس اندک استار نیک بود و ماه صاحب طلوع و در باست استار
مولود باشد از جهت آنکه پیش از آن که در روشنایی نفس بود در طلوع افش
و اگر شتر با کسی در پنج در طلوع یا در عقاب طلوع یا در پنج تا بیست و یک
ترتیب و خاصیت که سودی روشنی بر در طلوع ندارد و ایستادن
در جای هماس قطره ای آن کند که ترش نباشد و خنجر در یکی بود برورش
نفس و اگر ماه تابه باشد در چهار تا با نوبت باشد و خنجر در یکی بود برورش
بیانی **نفس** و بیانی که در شش جلوه بود ماه در شش در دست و دوازده در
بود و یکای نفس بگذرد و در طلوع آیه یا تمنا رسد و اگر نفس رسد
بگردید بسود که در گذرد و با ناست و دوازده سال از مولود **نفس** و آما مولود
که هر دو آیه برورش یا بر بزرگ و بی بری برسد آن باشد که دست در قبال
برود و آیه یا تمنا رسد در مولود تا نوبت باشد و سود و خنجر در یکی بود
بر در طلوع اول و دوم که هر که یکی را یکای یک بود و گویا آن چون حساب
شده طلوع و آفتاب در هم سعاده و پاک بود دست از همانا در مولود بزرگ

نور

صفتین و اعدا **نفس** در کتب چهارگانه در هر نفس که است آیه هر یک
در هر که در یکای یک بود در ایس آن بود که مولود یا نذر برورش بود پس از آن که است
نفس در اکثری در طلوع بود یا نظر کند با آن از شکر مولود در وقت باشد و نفس
اکثری در رتبه بود و در علی و زهر بودی تا نظر باشد و بال از کهنه در روح و
اقتراق روز از نیکانی بود و برورش و اگر فصل بود در رتبه در وقت بود یا در
شکر طلوع مولود بزرگ باشد برورش با **نفس** در ماه و عقاب در طلوع باشد
در شتری در رتبه برورش مولود بزرگ باشد و خنجر در یکی بود **نفس** در کسول و اگر
پاک بود از کهنه و افتادن زیر زمین و اجاب شکر طلوع می خورش بود و یکای
نیک و در راجع باشد و در خنجر در نفس و این طاعت نیک بود و کار برورش و خنجر
که چون در شتر بود برورش آن بود که بسود ایضال و در دستنی دارد بر شتر
در شتر و تابه باشد و خنجر در یکی بود که هر که در یکای یک باشد بر هر خاصه بود
خاصه چون بالای زمین بود و کار فصل و در طلوع در هر یکای یکی باشد
جایهای قوی هر دو آیه باشد در شش و در شش و در شش **نفس**
و اگر که آب روزی در پنج روز بود و گویا بی درستی بود طلوع باشد و در طلوع
ششمانی نیک بود بقا را برورش و در **نفس** و هر چون زهره از آن برج که
در روی بود هموار کشته باشد و آن برج طلوع بود و در وسط ایما مولود را نماند
نفس و کسول از یکای یک برورش است بود که در وسط ایما بود و در یکای یک
یا در طلوع که دلیل بر کسول برورش **نفس** و آما مولود که نوبت برورش بود
عشش در از بود و بی برسد آنست که این دلیلها که صفت هر یک در رتبه باشد
ثابت قوی دست نماند شکر و نوبت قطره در کسول هر که کسول مولود آیه
قوی آیه باشد و دیگر از جایها بره سید نهد قوی دست بود و راجع و کسول

و خوش ناست هر که جنس او نه گوای اما بزرگ دهن و دلی کند بود در این
و در از هر **نفس** و اکثر در وسط آنها و نظر مسلمان و کسان از او نظر
بود عری در از او نظر بدی نیک **نفس** و همچنین که آفتاب ماه هر دو در
باشند بعد از آن تا معلوم به بری او در زمین باشد هر دو هم خوش بود **نفس**
و چون سعد ما در چهارم مطلع بود نموده به بری سعد چون ششتری ابرو و کس بود
دلیل عری در از آنکه که فرزند باشد در فرزند شش **نفس** و همچنین آفتاب در
سعد و زحل بود در از عری در این است و در که به بری بود و آفتاب در مطلع بود
و خوش بود در نظر باشد عری در از او هر دو هم ششتری مردم خوش بود **نفس** و آ
آفتاب در وسط آنها باشد ششتری از آنها معلوم بود در از او به بری سعد خوش
نیز در مطلع بود و کشتاب قط بود ششتری باطل بود معلوم بود در از او در کانی
نیک بود و اکثر در مطلع بود و کشتی بود از نظر بود در از او باشد **نفس** و چون عطا در
در جبهه و آفتاب و ماه و نظر باشد معلوم بود در از او بود و طبع است در ششتری
نفس و چون ماه و عطارد در برجی باشند در مغرب یا در در زمین معلوم بود در از او بود
و چون هذا در هم اسعاد در مطلع بود ششتری و عاری از از ششتری و کشتاب بر نظر
بیز در کانی در در از او به ششتری پای دارد و دانایان که در در در
نظر باشد که کس که در در آن آید بعد روز در هفت روز و هفت روز اما ششتری
است که معلوم بود طبع که گوای است با کرم و سرد و خشک و راجع سا قط بود و نه
نظر ششتری و آنچه بود در نظر بود در ششتری که در کس که در کس در ششتری که در تمام
و عذرا قبول کند در در ششتری علم ششتری به اندر سه سال بر پای بود
نار ششتری که در در ششتری که در در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری
نفس و در ششتری که در تمام کس که در در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری

چون

مشترک بود و دلیل بسیار ششتری که کند و ششتری خوردن و ششتری چون
کوک را سیمه روز بگذرد ششتری نیک بود و بیای معلوم بود و امید دارد و بگذرد
نیک و از دور و بیای ششتری بود در ششتری معلوم بود و ما در هر ششتری
کند ششتری که بدل و لادت چون معلوم در اهل سال بر آید قوت او بسیار
و تعلیم بیز در کانی و اندر قدر ششتری و نیا دانند که کل سال جوانی تمام بود
طبع عام تمام شده باشد و از دور و بیای که در ششتری که در ششتری که در ششتری
رشد چندان و قدر حق باشد نیز تا آمدن **نفس** و چون سعد در ششتری
از ولادت تا ماه از ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری
و در ششتری که در در زمین نیک و هر که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری
و ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری
نفس و چون آفتاب در سعد و زحل باشد در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری
و چون زحل با بهرام روستایی خوشش بر مطلع آفتاب کند و بیای که در ششتری که در ششتری
که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری
نیک بود و در صاحب طالع و صاحب هم اسعاد در در با در ششتری که در ششتری که در ششتری
صحت است و در معلوم در ششتری که در در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری
قران کشتاب باشد ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری
و در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری
چهارها در در و ما در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری
برقان در در و **نفس** و در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری
نحت کند **نفس** و اگر بی و نیم بود ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری
و اگر در ششتری که در در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری که در ششتری

که در هر یک سوم جزا سپردن آید و اما هر دو آن آید از پس ماه تا سال و نیم چون
چهار سال بر چهار بخت که جایگاه برود و چون در اولی بر آن آید از طرفین
چون سالی نیم چهار بار و هفتاد بود که در کفش کرد تا یکبار هر حرکت شود چون
برای ایزاری که بر چهار آید و چون ششم سال بود آن سال بر وی بخت بود و چهار
یا شش و خاری و کاری و شش از چون در درجه دوم از طرفین بود سلامت بود
تا هفت سال گذشته از جمله و بعد از آن از جمله چهار بار چهار بود و شش که بهتر
شود **نفس** و اگر بود اول آن سپردن آید و هفتاد بود و شش ماه در آن تمام کرد
برای آید و در ده ماه و در ده بخت بود و شش که در هر دو طرفه دارد تا هفت سال
نفس و در جدول از میزان بود و شیراز دوزخ و در دو چون ماه سردی
رسد و چون زما هر سه نفس از شش است که در دو قطر و قطره از در بیستی با از
دفا شش می آید و چون سالی نیم بود که پس شش سال از بیستی بخت رسد شش سال
و شش ماه و دست روز چون در گذر دهم و شش و شش **نفس** و اگر بود اول آن
زاید در وی شش است و از شش سال بود **نفس** و اگر بود اول آن شش بر آن که چون
مستحق بود در آن شش است و شش که از وی برسد و چهار شش و بر سه ماه و شش
حرکت شد پس از آن بزرگ بود و معنی بزرگ بر آید شش که در شش خوانند پس از آن
رسد و شش و در شش سال چون در ده سال شود چهاری و شش و شش که بیستی بود
و اگر از آن جزو رسد شش و بر سه ماه و در **نفس** و اگر بود دوم از شش بود
آید در دوازده و چهار ماه و چون دوازده سال شود چهاری بود که رسد در
رسد شش و در شش شش و در شش بود **نفس** و اگر بود سوم از شش بود
آید هفتاد و در ده تا هفتاد رسد شش و چهار ماه اگر رسد شش و بر سه ماه بود **نفس**
تا شش که بود دوم از چهاری بر آن بود بخت و با مانده و شش و مانده

در شش

پیشش بر روزی او را برود **نفس** و اگر بود دوم از او بر آن آید بر شش
با شش و چهاری بود بخت از شش شش که شش آن بود و شش که در چهار شش
بود که از هفتاد رسد و در شش شش بود **نفس** و ماه را که کن از شش
بود در شش و با باقی التماس و سعد در ناظر بود بود بر سه ماه بود اگر هر ماه
که در شش بود و در شش راه افکند و بر که که انقباض در شش بود هر شش
تغذیه و وی رسد شش در شش بود با امر الهی **نفس** بخت از هر چه که در
حاصل بود این بود در هر دو ماه در راه افکند و شش هر که که در شش رسد و در شش
نفس و در شش شش ماه از سعد تا دلیل ممالک بود بر بر امان ممالک
بسی که شش و شش سال که باقی بود در هر دو بی شش با شش شش
بروز دلیل بر شش بود و در شش شش بود و در شش و شش که شش شش
هر که که شش بود در شش و در شش شش شش شش شش شش شش
هر که بر شش **نفس** و شش شش که شش شش شش شش شش شش
یا می از شش بی بر در شش بود و در شش شش شش شش شش شش
جزو بر بی شش شش شش شش شش شش شش شش شش شش
و از پس شش شش شش شش شش شش شش شش شش شش شش
مولود را در شش و اگر در شش شش شش شش شش شش شش شش شش شش
کردن که شش شش بود و در شش و شش شش شش شش شش شش شش
نفس و در آن میان ممالک از پنج جایگاه طلب کرده از آن شش ماه و در شش
دشمن سعاده و در شش شش و شش که شش از شش بود که در شش بر روزی آن
با شش شش که شش شش که در شش شش شش شش شش شش شش شش
شش بود و شش شش که شش شش شش شش شش شش شش شش شش شش

۴۸

بود و در وسط آنها با دریا نوزدهم طلوع کرد جای امید و سعادت بهر برجی
که بود نوزدهم هلالی را شایسته بود چون خداوند خانه اش بود و نظر بود
با خداوند خداوند شرف صاحب شمس که درین جایها بود اگر قریب ازین شرف
کردیم نظر باشد هلالی در شب **نفس** اگر آفتاب درین جایها بود در وقت
و در تمام بود که هلالی بود هرگاه که در برج زبور و خداوند خانه اش بود
نظر بود خداوند شرف با خداوند شرف و خداوند شرف که هفتی این
که هفتیم بود نظر بود آفتاب هلالی باشد و اگر نظر بود که خداوند هفتیم در
موازی شرف که کن از چهار رده در یک سینه یا نوزدهم یا بیستم
و پنج و یا ششم از برج ماه باشد هلالی کن و اگر نظر باشد که خداوند شرف
هلالی را که کن با نظر بود و خوش شرف کن و اگر آفتاب و ماه درین
مترت بود بر جوی طلوع کن از سیم بود از کنس صاحب طلوع قوی سیم
باشد و در و یا بی راجع باشد و در ساقه در محرقی آنگاه طلوع هلالی بود
و تیر از دی تواند که در امر اول **نفس** و اگر طلوع نخستین بود که شرف ایام
و شرف بود خوش بود هم سعادت خانه کن از در و یا بی و در و در شب بود از
کنها که نظر ازین کنست خداوند خانه با حد شرف یا شرف که هم سعادت
هلالی باشد و اگر هلالی نظر کند خداوند سیم هم کن و اگر هم خوش بود سیم
نوزدهم هلالی و هشتال که کن که آن بود و در وقت انجمن که هشت هلالی
بنات وقت آن هلالی باشد برتر و حسن کن با شرف و در شرف و در شرفی
برالنده بود شرف و خوش و سود که کن از زمین هر چه طلوع هر برجی سالی از
انتها کنی بود و سیم سعادت را نظر بود در انجمن **نفس** و بعضی از
دانیان گفته اند چون آفتاب هلالی رفت در ماه را که کن از بروز در روز

باشد

باشد و طلوع بود در برج ماه و هفتیم کن **نفس** و هفتیم آفتاب هلالی
ماه بود و هرگاه که ماه را وقت بود در سیم و هلالی نوزدهم است **نفس**
و چون آفتاب شب در وقت این جایها بود که هلالی رفت در روز و اگر
و پنج و دوم بود هلالی دی است و نه نظری که ازین جایها نظر کند که خداوند
نفس و در روز سیم گفته است که چون کنی این پنج دین است در هلالی
را انگاه کن از طلوع بود و خداوند شرف بود و در طلوع بود و شرف
با نوزدهم در و بر طلوع بود و هفتیم را **نفس** آفتاب و ماه که هلالی را
ست سیم طلوع هر چه است هلالی که کن که هر که آفتاب در برجی باشد
قر در برجی ماه در روز و در جایها خوب است هلالی طلوع است و در آن
صل بود طلوع سرطان بود و مقدور است بود هر که در هلالی باشد در طلوع
خوب است وقت آن بود و نزدیک است **نفس** و اما هلالی که طلوع
که نوزدهم سعادت و اجتماع و آملادی نگاه کند و زری و ماهی و در روزی و
هر که قوی و سیم از صفت و خداوند شرف و در آن جای شرف و در نظر باشد
نفس چون سیم هلالی کنی شرف طلوع بود که در جایها شرف از شرف یا از
مقارن و چون هفتی بود و سیم سعادت شرف شرف بران جایها مقلند در آن
از شرف رسند **نفس** و اگر سعدان نظر کنند بود و هفتیم هلالی بران
جایها که هفتیم شرف است بود که در روز و از آن رسند **نفس** و اگر آفتاب
هلالی رفت در بروز و ماه را شب هر چه طلوع است آنگاه که هر که
سلسل هلالی بود و سیم سعادت و اگر هلالی بود و سیم شرف کنی که طلوع
گفته است که ماه از هلالی بود با هفتیم شرف هلالی کنی **نفس**
نظر سعدان کنان که چون خوش بود از روز کارهای بلند با هفتیم بود

مانند مرکب ناری و نیکو خندانده را بر شستن **فصل** در کارها که به بیخ می رسد
باشد و طالع نخوس بود و پوی کی کند خنکی یا قناب از نخوس بود
اسل مسلمانان وقت که از نیکو تر رسیده و عین طالع هر که بیخ بود
طالع در اصل مملوک و نخوس بود و گیتی بر او کینه زد که از نیکو تر رسیده **فصل**
و چون سیه چشم و متلاکمی نظر سعدان بخندان پس سیه بر روی از نیکو تر رسیده
بر این وقت از نیکو تر رسیده **فصل** چون هیچ جایگاه یکی از نخوس رسیده
نماند مالمی آرد مانند گیتی الا که سعدی بر او نظر بود قوی باشد بهای
مسود بود در اصل مملوک و در رسد در بیخ که نخوس بر سر بود که این بیخ
نکات در سخن بود و عین و جب بود و بیخ **فصل** چون در بیخ نظر
کنی ازین دلایل پس خانه اسب بر او نظر بدست یا نرفش یا شمشیر یا
چشم الگوگی از کواکب بر او نظر باشد که خدا وی است و ولایت او را
دهد اما در کعبه است که خدا الهه تو شش در جای هر شش و قدر عظمت کواکب
بر او نظر بود و چون **فصل** در اصلاح هیچ کوی نظر کند وی را حد کند
و سسش بر چرخ نماید که بخندان هر کوی کند رسیده را بنده عمر مملوک و خندان
باشد و اما چنانش در هر نفسی از بعضی از کواکب یا بیخ را بر جای
که خدا او را شش بر جوی در بدایت و نقصان اندک نخوس کوی نظر باشد
باید چون **فصل** و بر آن کواکب که او را در جوی اصلاح مملوک بود
خطا سه قوی نریه از آن خطا می آید سیه باشد بلکه خدا وی ولایت **فصل**
و خدا و نرفانه از سیه است از خدا و نرفانه زیرا که در بیخ اولی در بیخ
و خدا و نرفانه از سیه بود از خدا و نرفانه زیرا که در بیخ اولی در بیخ
بود و خدا و نرفانه زیرا که در بیخ بود و خدا و نرفانه از سیه از خدا و نرفانه

زیرا

زیرا که صاحب صدر راج درجه است و صاحب شش را در درجه الا که خداوند
مندی قوی و درست و مسود بود و در نریه آن و نرفانه است و سیه
یا در شش کوی در کعبه بود و در شش کوی که قوی است و سیه
ولایت از آن و کوی از نرفانه تنها او را باشد و اما آن کواکب که بر ماه
است صاحب را در کعبه و ولایت او را بود قوی و ضعیف و در جوی شش
فصل و هر آنکه خدا هر که در طالع بود و در وسط چهار یا در مغرب قوی
و درست مسود باشد و نرفانه یا نرفش یا در شش یا شمشیر اما میانه و کواکب
راج بود و از نرفانه و آفتاب یا نخوس اما کوی که **فصل** در اصلاح
یا در جوی است باراج بود و قوی در نرفانه یا در شش یا در نرفش یا در
شش مسود بود قبول اما میانه و در اصلاح کواکب که **فصل**
و در راج بود و شش در هر طالع نخوس اما کوی که در کعبه و در بیخ و در
و از شش تا در در شش تا در از نرفانه یا در قوی بود و درست مسود قبول
بسیار اما بزرگ اما در **فصل** و در این اما غیب بود چند اما کواکب
ماها و در **فصل** و اگر نخوس بود در راج یا شش یا در هر طالع خدا و سیه
و در در شش اما کواکب که نظر کند کند هر که در طالع بود و در شش یا در شش
سالی کوی که در **فصل** و چون در بیخ یا نرفانه یا در جوی و در جوی
بر جوی شش یا در هر دو یا در مسود یا در شش اما کوی که **فصل**
و هر که در راج یا شش یا نرفانه یا در شش اما کوی که در کعبه و در بیخ یا در
عبت در نخوس مسود زیرا که در نقصان کوی **فصل** و نخوس مسود زیرا که در
معا و نرفانه و شش و سیه و نخوس کواکب یا نرفانه یا در جوی و در جوی
و کعبه است چون که خدا و دفع کوی می است و آن کواکب قوی بود آن کوی

۴۵
بزرگ آورد در آن صفت نیز که در رساله معلوم نیست بر این زیادت کردی
و بنیست نقصان یعنی چون رساله سال که هر که در لیل با وی بود در دو
نفس و هر که در لیل آن است در لیل قوتیست بود استیلا
کوک اصلاح بود از منزه صفت و شکسته نفس که اصلاح و قوت و هر که
مستقبل قنای باشد حالت صفت بود و قوتش **نفس** از مملو و از کمال
بود و مملو در آن ساعت تا به بود که بر آن آید حالش تمامه که اصلاح و بی
آید و قوتی در کار وی اگر از درویش نادان و میان مردم بود و خلقت نیک بود
آن نیکو تر بود در آن حال پس آن صفت که در وقت و در هر که **نفس** و سخت
عشق آن بود که در کوی محسوس بود و لیلی در خانه به ملائک بود و خاصه چون کسی بودی
زیرا که اگر در عبادت جوهر عبادت عالی که در وی می چسبیده بود و اگر
قوی و محسوس در جاکجا بود که خداوند خانه به و ناظر و صدی از بعد با که بر کرد
نباشد و در روز نظر محسوس بودی نیز که در دو بر هلاک قوی کرد **نفس** و در
مولود تا نگاه کن که در سر ما نشان که بود که در کمال است اما قطب بود و کسب است
باشد و آفتاب و ماه و طلوع و سهم سعادت و چشم و آفتاب هر که از این اشیاء
نگاه کن که صفتش نفس و قوتش که هر چون که باشد در جاکجا با اقطاب و قوت
ازین کویهای می بود و مولود را که شد و قوتش که هر ازین سخت تر آنکه
بود که در وقت بود و آفتاب است و است بین کسب می سخن آرد و چاره می که مولود را که
و قوتش هر دو باشد که در کمال است چون کویهای محسوس بود و کسب هر دو بود
که که در وقت بود و هر که در نبع بود و در نبع محسوس است و مقال خورشید **نفس**
و چون آفتاب بر که در خانه های ساقط بود و در آن دو نفس می بود
تا نظر بود و این نفس نظر از آنکه آفتاب چون محسوس شد که هر در آن

دست

دقت **نفس** و هر چون که خدا در مولود محسوس بود که کما حق الله و صفت
بود و چون با مکتب خود نظر شود و نگاه مکتب در او مملو که خدا در مکتب
نگاه کن هر که کشت و در وقت او نفس را محسوس نگاه کن در وقت مطالع آن
برج بر که که سهم سعادت در وی بود از قلم آن شهر را که مولود می بودی
زیادت کن در وقت او سهم سعادت هر که چون وی چندین بر روز ماه یا
سال چند آنکه می تبا می گوای و صلاح کن و مولود نیز که چون یکبار در آن بود
در هر که که محسوس بود و خداوند سهم سعادت نیز محسوس بود حکم کن که چندین صفت
نفس و محسوس هر که که مولود که در کمال است اما قطب بود و کسب است
که مولود در آن **نفس** و در آن که چون از وی مست و در هر که بر آید در
مولود اهمیت از آن در هر که **نفس** و بهترین از این آن بود که در وقت دوم بود
که در آن از صاحب طیب بود و در آن است پس نگاه که هر وی که کمال بودم
هر در آن که کسب است بر باب **نفس** این دور قوی که کسب است که قوی
کافی از قوت ممالک در آن صورت نباشد آینه و این دور قوی که کسب
باز نزدیک است و حدود بر آنکه اندر بر جایی که کسب کرده آنچه هر کوی است از
از این حدود در هر که همه جمیع از دور سالهای کسب بزرگ ف آفتاب بود
که از نزدیک است که نیز از کوز آفتاب در هر که بود که در روز از این
محدود است در هر که و محسوس نیز از ماه و در هر که است چون در روز از این
صد و شصت بود و اینست سالهای بزرگش **نفس** سالهای میان آفتاب
و نه می از سالهای آفتاب سال است بر شصت بود و سالهای کوی که در
سال بروی آفتاب در هر که است و در هر که آن که بر شصت می و نه در هر که بود
محسوس هر سالها این صورت آرد که کسب **نفس** و محسوس نیز سالها

حکم

۴۷
بزرگ آن ماه بخانه و بهار بود و اما کوی که در روز نیکو است
چندین وقت در آنجا میباشند آن کجاست که در سال و در وقت ما
سالهای کوی که آن ماه واقف بود که کوی که آن آب برده تمام وی بود
از آن وقت که در محل مشهورنا بر چه تر نشی آن نوزده در جهت کوی که
نوزده گردن و اما در عدد و در کوی که غایت و در جهت کوی که آن
آنست که در کوی که در آن جهت بود و در کوی که در آن اول
نماند نشی غایت و در جهت کوی که آنست که در کوی که در آن
زصل و در هر سال است زیرا که کوی که در آن ماه است بر او در روز
سال بود زیرا که در آن ماه سال خلد را هر دو روز نوزده است
که کوی که در آن ماه بر او در آن ماه میان خانه نوزده است و آن از
جمله عقوبت است و آن در میان کوی که نوزده ماه بود فای او و کوی که
میان است و در روز نوزده و در کوی که در آن ماه است که در آن
در وسط است **سبب معرفت این نهم** در کوی که در آن
وقاسم را با کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
مطالع که در کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
در کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
آنچه مانده بود در کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
انگاه قاسم و در کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
سالی و صاحب علم عدنانی را هم حکم بود در کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
و او چون از کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
را بود و کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است

صاحب

نفس

۴۸
نفس و کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
وی با کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
ولادت تر نوزده است که در کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
و ستاری بر او در او که در کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
در جهت کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
نظر کند که در کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
ماهی است صاحب است در کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
از ترنج و زعفران است که در کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
رضوی و بنظر است که در کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
و سخن **نفس** و بنظر است که در کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
دوستی در میان مردم و در میان مردم و در میان مردم
نفس که در کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
و با این نفس و خواسته است که در کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
و در کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
آتش و خون و در کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
مولود بر آنست که در کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
دست کوی که در آنست که در کوی که در آن ماه است
علم و ادب و کتابت و تجارت مولود که از آنست که در کوی که در آن ماه است
دست ولادت مولود تا سه سال که در آنست که در کوی که در آن ماه است
وصف کرده است از علم و ادب و تجارت که در آنست که در کوی که در آن ماه است
که علم و ادب و کتابت و تجارت و کار کردن در آنست که در کوی که در آن ماه است

و چنانچه خوری در دره مثل شتاب زدی که خردان دراه خون **فصل**
و هر که گی از این کواکب بجز عطارد است خود را می کند بر خوی زخمی های بود
مرستی از سرستهار می برانده غلبه کواکب در پیش پیدایش مستوی
کس بر جای بودی رنگ و سپاری کواکب **فصل** و هر که از این
کواکب کوی در وسط طالع یا در وسط آنها بود بود در طاعت خود کوشش
بر اندازد قوت توانی می دهد اگر در جبهه و خوی کواکب کوی کواکب
که دشمن می از نظر بود در طالع می با زجر و خوی بر اندازد نیز قوت
آن که کوی صفتش می کواکب **فصل** و از آن از این دی که کوی کوی
دستی که کند می می آید شسته طبعشان چون بود در آن آبی که در
کوی از این کواکب بر آن از آن بودی که شرم کوی بود که شرم طبع می بود که نگاه
که عیبش پیش کوی است می با بودی که بودی آوری در کارها بودی
که دست از شستن بر شستنی دشمن را از کس را که به کسینه است
دشنام دهی که دشنام بده استی از آنس که بودی خدای بودی
روی در روی کوشش نفس می در سخن می کوی **فصل** و لیکن این کواکب
ضد بیکدیگر بود و در این میان خنای آن دیگر دردی کند در این حال معانی بود
و آن حال رحمت و مانع خوی شرم می که در کلید و کس که از آن می بین بود
دشمن که دعوت است می کند و زجر که از آنسی می کند و نفس نوز که کسینی
که از روع پاک می دارد لاجرم به آرد میان است و آن کسین بود
مستقیم است **فصل** کوی که در طالع یا در وسط آنها و طالع
مصاحب طالع دارد و کوی قوت و خوی شرم باشد بود در اول در
جایی بود و دیگر بود در شستن راد لادری بزرگ بود و کوشش طالع بود

کسینه

سخت دل سبک است که زار دوست دارد و خشم و دزدی می بداند و هم
بر کوی کوشش و تصرف زن و با این همه خشم می بود و در کوی کوشش
دشنام دهی و با هم می **فصل** و اگر شتری کوی با نظر بود بر شستنی
و سبکی می کوی کرده دشمن می بر اندازد شستن کسینه شستنی بودی دهد
آهستگی بر جای بودن و با دشمن در آنچه با قضا است شتاب زدی کند
و بر روی او را از با دساری با زار و خفت پیش از شستن بر شرم و حرکت
دشمن از حیانت و خشم و قوت نفس می نماید در با هم اولی که زار
کردن و خوی شستن به او دادن و در این شستن در شستن او را با زار و خفت
در اسم افتاد چون بود و خفت کند **فصل** و اگر کوی شتری زخمی می باشد
کس دهد و بدلی که می بخورد و سبکی و دل کوی در سبکی کوی **فصل**
و اگر آفتاب بر د نظر بود قوت دهد و ریست و در شستی بر شستن کوی سوزی
و غم بنام نیک و خوش **فصل** و اگر زهره در ایند در به ده بود مزاج آن و
عشق موع زمان شرف و دوست نازدس بر آشد و غیرت از خود کسینه
بود و غیرت تر در آن بود **فصل** و اگر عطارد از نظر بود دل بود و سبکی
و با در در و کوی که کوی بکند و کلف آن کند طاعت نزار **فصل** و هم
که کوی با این شستن خنای شستن بر آید و در شستن کسینه کسینه کسینه
بزرگ بود و کوی سوزت و کوی کسینه کسینه کسینه کسینه کسینه کسینه
جزی از شستن در شرف و دم از آفتاب بر آید بود تنها و طالع یا در وسط آنها
در سوزان سبب مولود سوزی بود که هر چه به کند و بین تو که زار کند بزرگ
دشمن دارد که از دست می بود و اگر در مولود سبب بود و مولود سبب
دو شرم بر سر و بزار و شستن کسینه کسینه کسینه کسینه کسینه کسینه

۵۴
و کم نفس بود ره ز نیک از نوز **نفس** دار کجا ای کج کجا ای بود از کجا
که در مزاج بهرام دشتی بستند مولود سواد لاری که کند و دشتی می
لوانا و صحنه بود مخی بزرگ دار در دست چشم ز نوز که بود نام او در
مؤدیر کار تا تو آنها ببارک بود در خراب غلبه او دشتی فرود است
توانایی ز نینهار و ز کیر و مهر با ای سپار ای آن باشد که مع کند سپید
باب در روی ووف داری و بهرام چون در خانه های خوشین
بود شب و بر زو لاسش کرد و در زیادت و نقصان بار و طبع و عمارت
از برای می چون در خانه خوشین شب مولود صاحب ریاست در زمان شب
و سواری و سعادت و کجاسته بکار زار کردن و طغی و غلبه مردمی او دلگوش
و راست استخوان **نفس** و چون بر روز در خانه بود دستان بود و عاقبت
آنچه سودش کند کار خوار شود چو در سدا و کف است کجا رفاه ناکاه همدش
در کار زار دوست دارد و حور چشم چون در چون در خانه های نعل بود
و نسل سطر صلیکی بود و سخت که کسی در آن و دست استخوان کبختی و کار
نفس و گفته اند بهرام چون در جایی وسط اسما بود خرم کجا خوش
مولود و لا و بود که زار و ببارک بهر و نیک شب کند **نفس** و هر که از دود
سعدی بیرون نظر بود شرفی نمی ببارک زار مردمی و دلاوری **نفس** و با
چون از دست می بود بیانی و در بایس از نوز و آن کجا که فرج او بود خوشی
و زهره نظر بودی و از نوز و دلاور در مس بود و خراب آورد و جلوت فلک
دلاور و بر بار و هر که که لوب ز در بر می ز بود از نوز نینهار ز بهای فلک
بستد ویری باشد بهرام و منانی کجا کجا به کجا زار و خراب **نفس**
و هر که آن آب در وجه بهرام بود از نعل مولود جلاوری مردمی و وف کرد و

کار زار کردن و شمس من و ب کون و منانی کجا کجا به دست **نفس**
بر دشمن و سپاس نیک و شمس و سلاح کردن و آلاکات حرب چون **نفس**
در خانه های بهرام از نوز با حد ما شمس در دست می از نوز و منانی خا صر و سطر اسما
و بهرام دشتی بر و نافر بود از جاکاه قوی مولود و بر می سپید بود
از وی تر سه سواری که صاحب ز نوز در شب و کار زار و روی ببارک شد
باب در نعل و نعل و نعل
اما به دلی و هر که که بهرام قوی بود و سطر منوس صفت در مولود و نعل
و نعل بودی با نظر بود و ضعیف جاکاه شب و کار زار دوست **نفس**
و چون نعل رتب در وسط اسما بود بدل بود و خوار میان **نفس**
و چون زهره در مزاج خدانی بود بصورت مردم مولود است بصفت
دلی بود **نفس** و شمس هم دلیری در زرافت با اهدا و از نوز قطعه
و صاحبش با نعل بود مولود بدل و عاقبت بود و حلیت کار زار و جل نعل
باب در نعل و نعل و نعل
که بهرام در نعل بود و در شام فرود رس بود در نینهار است و نعل کجا
کجا بود **نفس** و هر که که عطار در در نعل بود نوز و دیا زار از نعل
در نعل و من نعل نعل باشد نوز و عاقبت و در نعل و نعل کجا
باب نعل و نعل و نعل
از شب بودی و روز در برج نعل نعل بود از نعل نعل و در نعل
کار زار کند هر که عطار در نعل نعل بود و نعل نعل نعل نعل
بود **نفس** و هر که که نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل
مولود و نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل

۵۵ و نیز تسهیل زیادت می کند بر ششانی و مرغی که دالی کند و معرفت کرد و گوید
 بگوشن سخت چشم و سینه کشید بر زار و هرگاه که سهم اسهال با فداوند
 با خداوند خاندان جبرئیل در خانه نمود بود و سوزن کشید و در هر روز
 هر که عطار در زیر شمع بود در برنج که آدامس است چون صفت و عقرب طبل
 و هر ام بود با طرب و دلو بود بر بود و عاوش بر است **فصل در هرگاه که در**
 و مرغ را با به نظر بعد از وسط اسهال نمود آید و در بار رسد آن بزرگ
 که سهم اسهال در وسط است یا در طبع بود یا در دم یا در غم و نظایر آن است
 و ماه و سینه بود یا یکی از هر دو صحت بر آن بود و در آن وقت با نظر بود
 ماه با آفتاب گوئی از آن که باقی آنکه در سوزن است اول از آن جهت بر سوزن
 در طبع بود و وسط باشد و بر بود یا در سوزن است یا در سوزن است
باب در سوزن و بی ششانی اما سوزن و بی ششانی هر که
 مرغی عطار در نظر بود و در وقت سوزن بی ششانی بود **فصل در هرگاه که در**
 با نظر بود از سوزن شش که بود آب در سوزن بود و چون در خانه بی ششانی
 مولود بی شرم بود **فصل** و چون زهره عطار در طبع بود و مرغی
 با نظر بود از سوزن مولود بی شرم بود و سوزن در سوزن است **باب**
اندر سوزن کبیری اما سوزن کبیری هرگاه که سوزن در طبع بود
 سوزن در طبع با نظر بود از سوزن و سوزن مرغی از زمین بود و لیس است
 در سوزن بود **فصل** و چون سوزن در طبع بود در سوزن و در سوزن در سوزن
 بود و سوزن در سوزن در سوزن در سوزن در سوزن در سوزن در سوزن
باب در سوزن کبیری اما سوزن کبیری هرگاه که سوزن در سوزن

سبب این است که در سوزن کبیری

۵۶ یا زنی از چهارم باشد بود و در دوم مولود نیکو خوی بود **فصل** و چون آفتاب
 در خانه ای زمین شد مولود خوشدل و با کله نفس بود و خوشان نیکو خوی **فصل**
 و هرگاه که عطار در خانه آفتاب بود و ولادت بر روز آفتاب مولود را بی عیب
 نیکو خوی کند و گشاده روی **فصل** و چون عطار در خانه ماه بود مولود
 تازه مروی بود و نیکو خوی و نیکو **فصل** و چون آفتاب در سوزن زهره
 باشد مولود نیکو خوی بود و در کتبش آمده و تازه رو **باب در**
در روغن کفشدن و اما روغن کفشدن هر که مرغی با عطار در خانه
 مولود خانی بود از سستی و روغن زن بود از خوشبختی و در سوزن سینه
 که سستی بود و در میان سستی در روغن که در آن فضا که خواهر **فصل** و هرگاه که
 صاحب در سوزن در سوزن بود و روغن زن بود **فصل** و در سوزن سستی
 در سوزن بود و روغن زن بود هرگاه که آفتاب در سوزن در سوزن بود و روغن
 زن باشد **فصل** و در سوزن با وسط اسهال است و از آن که سبب با بی عیب
 سوزن از مزاج هر ام و عطار و مولود در روغن زن بود و سوزن خوار در روغن زن
 صد سوزن که در سوزن بود و بی رحم **فصل** و چون عطار در خانه مرغی بود و گوید
 در روغن زن و سوزن خوار بود و در سوزن با سوزن است و در روغن چون زن زود
 عیب چهارم که در سوزن و در سوزن و در سوزن که در سوزن است و در سوزن
 عیب از سوزن که در سوزن **فصل** و چون عطار در سوزن در سوزن است
 مولود در روغن زن بود و در سوزن و در سوزن هرگاه که هر ام و عطار در
 و سوزن باشد و هر دو یک در سوزن و در سوزن سوزن در سوزن در سوزن
 در روغن زن بود و سوزن هر که در سوزن **باب در سوزن کفشدن**
 اما راست کفشدن که زهره هر دو سوزن باشد در سوزن اسهال سوزن است

زهره بیشتر روز در سیم طالع باشد و فرموده بود که در روز
سجده و اندر حقیقت کند که تا آخر نماند که در نه بجوأت بود و اینها از وقت
آن بود که کلب ماده بود و در فصل **نفس** و چون فصل عطا در طالع
باشند یا در وسطها مملو می شود و در اندر چون فصل عطا در ناظر بود
تسبیح یا صفا و فیض است و انانی و بخت در پیش بود و از علمت سود بود
عطا در روز خانه فصل بود و مملو و انانی بود و پیش از آنکه در وقت
باشند فال و در جز اندر سخنگوی تیز زبان بود و طبع خجسته و در جز اندر
خواب چون سیم قوس است بود و عطا در فصل در وی کارهای مردم اند
در وقت که در طالع اندر سخنگوی نیک بود و در عطا در با زهره در برج چهارم
بود و در وقت که در مفاصم بود برین در فصل که در مفاصم فصلی است از آن در
مستری بود و در مفاصم بود و در اندر برج زهره بود و در وقت که در
و انانی در مستری برین جایگاه است در وقت که در در آن در وی است **نفس**
در ماه از آفتاب باز نشسته باشد و در عطا در فصل بود و در مفاصم فصلی است از آن در
شماره کوی **نفس** و در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
در برج اسد مملو و در انانی بود و در عطا در در وسطها مملو بود و در فصل
باشد **نفس** و چون فصل در روزها از مفاصم بود و در مفاصم فصلی است از آن در
بر که در فصل در روزها از آفتاب بود و در مفاصم فصلی است از آن در
نفس و چون با عطاران است در ستر قی نیک بود و در مفاصم فصلی است از آن در
و چون با عطاران زهره در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
نفس و چون ستری در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
و فصلی بود **نفس** و چون آفتاب در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در

در فصل

و در فصل مسمومت دارد و در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
نفس و چون فصل در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
که در فصل در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
عطا در فصل در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
مستری مادی بود و در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
نفس و چون فصل در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
با فصلی صنفی است و در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
سستی مردان کند و چون در فصل طالع بود و انانی باشد که در فصل
نیک و انانی در فصل در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
ماه بود و در فصل در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
نفس و چون فصل در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
انانی در فصل در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
مستری مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
چون مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
در وسطها مملو و در فصل در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
بود از چهارم در فصل در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
بود نیکو برای با **نفس** و چون فصل در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
و فصل تمام بود **نفس** و چون فصل در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
و چون فصل در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
نفس و چون فصل در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در
عاطی تمام **نفس** و چون فصل در مفاصم فصلی است از آن در مفاصم فصلی است از آن در

نار
در فصل

خوشتر در دمانند فیروزان بند انما این **نفس** از همی اما همی هر که که مستور
نصفان بود از هر چه زنده بود و احق بود چون قرص سنج از نما بر آفتاب
گشته شود و در سنج نظری است **نفس** چون بهم سعادت در نام بود
سیوم و گشتن بر و نظرا حق بود و چون زهره با زهر و سنج در صبا که و نظرا
باشند بود احق به بند بر سنجی است از احق بی بود که در سنجی بود
گشته **نفس** و چون در عطار در طالع باشند و مستری در عیان
بود و بود عالم با حق بود **بدر** در **بدر** در **بدر** در **بدر** در **بدر** در
عطار در با سنج در بر بی بود و لعل که در دران را خندانند و در آن سنج که
و عطار در در می باشند و آفتاب بر و نظرا باشند در می باشند و در
خندانند و در می باشند و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
مزاج و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
نفس در **نفس** در **نفس** در **نفس** در **نفس** در **نفس** در
برجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
نظر بود یا با عطار در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
ما حق بود در در را خندانند و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
و عطار در دنیا طبعی است صاحب داده باشد **نفس** در **نفس** در **نفس** در
نما عفت و امانت چون زهره در وسط اسما بود و در سنجی است و در سنجی است
با امانت باشد و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
با امانت بود و با امانت با امانت با امانت با امانت با امانت با امانت
نظر بود و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
با امانت **نفس** در **نفس** در **نفس** در **نفس** در **نفس** در

خانی

نصفه

نفس

نفس در چون زهره بود و سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
طالع بود و سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
و اما خاست سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
خاست کن و سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
خاست کن و سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
نفس در **نفس** در **نفس** در **نفس** در **نفس** در **نفس** در
بود و بود و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
نفس در **نفس** در **نفس** در **نفس** در **نفس** در **نفس** در
در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
بود و سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
زهره و سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
باشند و ما و نظرا باشد و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
گشته و با امانت با امانت با امانت با امانت با امانت با امانت
باشند و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
در و کان را لعل است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
و اما رای هر دو این عطار در زهره در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
او از زهره در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
اسما بود و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است
و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است و در سنجی است

بازند بر این زردان

۶۵
تا نظر بود زنگنه **فصل** در عمل کردن در ششم بستند
کنند دوست در تنبل با بستند و چون زهره با من بود در صفا بود
در تریج زنگنه و چون زهره در صفا خوش بود بر زنگنه **باب**
له از زنگنه می خوانند و آن زنگنه زنگنه زهره با بستند
بود با دست بیاورند تریج زنگنه و زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
زهره در یکجا خوش بود تریج و ششتری نظر کند و صاحب ششتری زهره در
وسط استا بود زنگنه و زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
و تریج زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
در تریج نظر بود و صاحب ششتری در وسط استا بود و زنگنه زنگنه زنگنه
زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
ششتری که در وسط استا بود ششتری با من تریج استا هر دو ششتری **باب**
له از زنگنه می خوانند و آن غلام با من تریج ششتری زنگنه
تریج زهره در وی لوطی بود و اگر زهره در صفا خوش بود و خوش بود
لوطی بود و اگر ششتری با من تریج استا بود و آن تریج ششتری زنگنه
و تریج زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
در وی لوطی بود **فصل** در اخذ از ششتری در آن عطار و لوطی بود و اگر عطار
بسیار از ششتری بود و یا چند آن ششتری زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
و چون ششتری زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
از آن ششتری بستند بر بردان ششتری و چون عطار در تریج ششتری بود
زهره ششتری عطار می داد و در صفا **فصل** در عطار و در تریج
ششتری بود و زهره از وی ششتری نظر کند و صاحب ششتری لوطی بود و عطار

با بهرام در ششتری لوطی بود و چون زهره در صفا خوش بود و عطار
لوطی بود **فصل** در عطار و در صفا خوش بود و عطار
بستند لوطی با ششتری **فصل** در عطار و در صفا خوش بود و عطار
و در صفا خوش بود و عطار و در صفا خوش بود و عطار
که در صفا خوش بود و عطار و در صفا خوش بود و عطار
زهره در صفا خوش بود و عطار و در صفا خوش بود و عطار
بستند و زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
بستند و لوطی ششتری بود **باب** **له از زنگنه می خوانند**
و آن ششتری زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
باده بستند ششتری زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
و کار زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
کشتن و اگر عطار با ششتری نظر کند زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
طلوع بستند و تریج زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
دانا سبب زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
ماده بود و ششتری زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
سپاس عطار بود و آن ششتری زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
بستند و آن تریج زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
ششتری زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
مسلوک زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
باب **له از زنگنه می خوانند** و آن ششتری زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه زنگنه
چون زهره بستند و عطار و در صفا خوش بود و عطار

۴۷
 دستبرد کند و مرغی مایه نماید مستور بود که بر زمینها در شیشه و زانکه کج
 بود **فصل** چون کبکی از کواکب با مانی خند اندر شرف اول از اوج
 دستبری در طالع با وسط السما باشد مستور بود که در شرف اول از اوج
نام اندر مرغی
 بزرگ شش نام نیکو دارد و در وسط طالع و قس نام دارد و در خرم بود **فصل**
فصل چون شتری از زهره بجز نظر باشد از وسط السما هیچ و کرم بود
 مددی که به شرافت از خویش است هر **فصل** چون مرغی با قناب نظر بود
 از شریح خواسته را هلاک کند آنچه دی را بود و کس که در **فصل**
 و چون مرغی با سهم سعاده بود و در وسط طالع در دو خواسته خویش
 بنیاد بود **فصل** و چون مرغی ششم طالع بود و سودا یا پارچه می بود که
 خواسته همه بر او درو پس در دو چوین صاحب طالع نظر بود که او اند
 است المال از نظر دشمنی و بی بر چینی بود **باب اندر مرغی**
 اگر شتر مرغی از زهره در طالع بود با قناب و قطار و کبک بود **فصل**
 چون صاحب صاحب مرغی با نظر بود از شرف اول و دستی بود خواسته در وسط
 و آنچه در وی دست و بی گاه دارد و منف کند **باب در مرغی**
 آن حد جوین طالع در شرفی بود در مرغی برب در دو طالع بود **فصل**
 و چون عطار در طالع بود و بهرام بودی بوند در شرفی بودی نظر بود و سودا بود
باب جو کبر آوردن آن که بر مرغی است وانی چون زهره و
 نزل به شتر باشد و یا بوی نظر باشد و سبک در مار ماه کن باشد مرغی زیاده
 که در شرفی پس خرد را غنیمت دارد و چون عطار در شرفی و مرغی با نگاه نظر
 مایه شکر و فصل که بی بود **فصل** و چون ماه از نزل باشد و بهرام عطار
 بود و مار نام غنیمت کند و مرغی که بر در وی باشد و چون ماه از نزل باشد
 این

حواله به طالع
 و کس از جسد او
 نکار و کس با طالع
 این از او

آفتاب است هر که در شرفی بود و کبری از حد شده **باب مراد از شتر**
 چون زهره در طالع بود بهرام از شرفی با زهره در شرفی بود و کبری
 در وی در شرفی بود و در شرفی بود و در وسط السما طالع بود و عطار در وی
 نظر بود و کبری در وی در شرفی بود و در شرفی بود **فصل** و چون
 در طالع بود و در شرفی بود و بهرام از نزل باشد و بهرام از نزل باشد و در شرفی
 بهرام از نزل باشد و بهرام از نزل باشد و بهرام از نزل باشد
باب مراد از شتر و اما است الا چون در حد
 بود و در کس که در کجای نیک بود و در شرفی بود و در شرفی بود
 با صاحب طالع در شرفی بود با نزل و ان نزل است و حرکت از نزل بود
 و چون عطار در شرفی بود و بهرام از نزل بود و بهرام از نزل بود
 و حرکت و قدرت کردن دست دارد **فصل** و چون عطار در وسط السما
 با طالع مایه زهره با نخل بود آفتاب و ما به بوی نظر باشد و در شرفی
 خا بهمانش ماه در شرفی بود با نزل و در شرفی بود و در شرفی
 بهرام از نزل بود و بهرام از نزل بود **باب مراد از شتر** اما کس که در شرفی
 در وسط السما بود و مرغی با بوی بود و مصف بود و عطار در شرفی
 در شرفی نزل بود کس که در شرفی بود و بهرام از نزل بود **فصل** و چون

حواله به طالع
 و کس از جسد او
 نکار و کس با طالع
 این از او

فصل در بیان مستطاب و مستطاب در نظر است که بود که از آن
فصل در بیان مستطاب و مستطاب در نظر است که بود که از آن
 در کارها **فصل** در بیان مستطاب و مستطاب در نظر است که بود که از آن
 با مدارک کسان دعا بجز بستن **فصل** در بیان مستطاب و مستطاب در نظر است که بود که از آن
 اما جهت خوردن چون در روز چهارم خوردن بود در خوردن مستطاب بود
 و از آن سبب بودی رسیدن عسلتای سخت و چون طالع است و از
 حد شده خوردن و شکم بزرگ بود و چون بهرام صاحب طالع بود و در
 دوم بود در برج کبک خوار در بزرگ شکم بود و چون بهرام زهره در
 بود در اول صراطی از وی در جایگاه و از آن خوردن مستطاب از کردن
فصل در بیان مستطاب و مستطاب در نظر است که بود که از آن
 زهره است قطعه سخن چون بود و چون از طالع با زهره بود و دیگر
 بود و در هفتم روی در چهارم سخن بود و چون طالع عقرب بود و در هفتم
 و چهارم آفت برسانند بر زهره و مسلمانان **فصل** در بیان مستطاب و مستطاب در نظر است که بود که از آن
 چون مع آفتاب در یک برج باشد بر همان بود و چون طالع در کوشم
 یاد در وسط سما بود بر همان بود و در نظر بر کسی بر اندیش و **فصل**
فصل در بیان مستطاب و مستطاب در نظر است که بود که از آن
 خرم و دیگر روی و پاکیزه و دیگر بود و چون مستطاب در نظر زهره بود از باغ
 پاکیزه آن بود و در است و چون مستطاب در چهارم از است زهره چنانچه
 صاحب نیست و لباس بود و در سخن را بنا زار **فصل** در بیان مستطاب و مستطاب در نظر است که بود که از آن
آفتاب است که بر جای بود **فصل** در بیان مستطاب و مستطاب در نظر است که بود که از آن
 السما مستطاب برین نظر بود سخن در جای بود **فصل** در بیان مستطاب و مستطاب در نظر است که بود که از آن

در طالع بود و در سخن و بهرام از طالع ساقط از صاحب طالع بر یک
 بود و وقت و آفتاب و چون قمر باشد در بر جای آبی بود و بهرام نظر
 بود و بهرام آن کرد و وقتی بود بر جای همان بود **فصل** در بیان مستطاب و مستطاب در نظر است که بود که از آن
فصل در بیان مستطاب و مستطاب در نظر است که بود که از آن
 سبب عاقبتا نیندیشد و چون زود طالع بود و طالع از برج مادی بود و در
 بودی نظر سبک بود و طالع در وقت نیندیشد **فصل** در بیان مستطاب و مستطاب در نظر است که بود که از آن
 رابع بود و در مستطاب در نظر نیندیشد طالع و سبب بود و در مستطاب در نظر است که بود که از آن
 این با بهرام را که نیندیشد که نوزده است **فصل** در بیان مستطاب و مستطاب در نظر است که بود که از آن
 اما حکم ری سخن عیبها که در اندام بود همان بر خدای است در آن است
 عالم کجک را به زهره بر شال بزرگ و در اندامی از اندام سخن که از کوشش
 و سبب از طالع سخن است که نیندیشد که در او آنچه نیندیشد است از زمین
 و آب و آتش بود این شکافها در زهره که در وی است بر شال است
 بزرگی و نیندیشد و چنانکه نظر آفتاب در هفتم است و در هفتم نیندیشد
 زهره بزرگی است از نیندیشد آفتاب در هفتم نیندیشد است که در وی
فصل در بیان مستطاب و مستطاب در نظر است که بود که از آن
 است که نیندیشد سخن در هفتم نیندیشد نیندیشد که در هفتم نیندیشد
 بودی به حال دارد از نیندیشد نیندیشد نیندیشد نیندیشد **فصل** در بیان مستطاب و مستطاب در نظر است که بود که از آن
 ما نیندیشد در داده است بزرگ و سبب نیندیشد که در هفتم نیندیشد
 نیندیشد نیندیشد و چون کوشش و نیندیشد نیندیشد نیندیشد نیندیشد
 و نیندیشد نیندیشد و نیندیشد نیندیشد نیندیشد نیندیشد **فصل** در بیان مستطاب و مستطاب در نظر است که بود که از آن
 و طالع است از زمین نیندیشد که در هفتم نیندیشد نیندیشد نیندیشد

ن

۷۷
بود از جهاد در جسد ارجحانی بود که در این کفر مشتمل بود و یکی از آن در جهاد
و در روشنی ناقص بود پس در این قسم **فصل** در روشنی ناقص بود و چون
ناقص روشنی بود و در این نظر بود در روشنی ناقص بود و چون
برج دوم بود از آنجا که نظر از مفاصل با نظر بود با از وسط اجسام که
بعضی صفت بود ناقص **فصل** در روشنی ناقص بود و در این
نظرات روشنی صغیر بود **فصل** در روشنی ناقص بود و در این
و خاصه ناقص بود و در این نظر ناقص بود **فصل** در روشنی ناقص بود
چون در جهاد از جهاد و آن مفاصل بود و در این نظر ناقص بود و در این
فصل در روشنی ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
بود و یکی از این روشنی در روشنی ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
فصل در روشنی ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
میزب باشد و در این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
فصل در روشنی ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
تاریک در روشنی ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
تر بود و در این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
فصل در روشنی ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
نشود و در این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
اما شوازی که در عطار در این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
معبط را در نظر از تریج و برج سوسن از مفاصل بود و در این نظر ناقص بود و در این
از نور و در این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
بود از نظر در روشنی ناقص و از شتاب و در این نظر ناقص بود و در این

۷۸
در عطار در این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
فصل در روشنی ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
و آن مفاصل در روشنی ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
نظرات ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
صاحب ستم بود و در این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
و چون عطار در این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
بود که آواز از در لال بود **فصل** در روشنی ناقص بود و در این
و کتبناظر بود و در این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
از نظر و از روشنی ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
خاصه از روشنی ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
بر چون قرآن اول بر چه در این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
زصل بود و در این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
در روشنی ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
بسام بود و در این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
در روشنی ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
فصل در روشنی ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
اما یکی از این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
ناقص و در این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این
زصل و در این نظر ناقص بود و در این نظر ناقص بود و در این

۷۹. و ماه و نوره در جهت یکشنبه با در نظر طالع و در هر طالع
عوره و کلی بود در هر جهت از نوره و نوره مذکور کند **نفس** و چون ستری
صاحب خانه ششم بود و کسها بوی نظر و سبب آن سبب کرده است
نابست از تجاری و اگر که نوره بر حال ستری بود دلیل آن سبب آن بود
بر غما **سبب** در سبب **نفس** با **نفس** آن سبب چون نوره و سبب کسها باشد
در هر جای آبی بود **نفس** و چون سبب کسها یکی سبب بود سبب و سبب
با سبب سبب و راه **نفس** و چون سبب از نوره **نفس** بود و در هر جهت طالع
یا جدی یا عقرب یا حوت دلیل می باشد که سبب **نفس** و چون طالع
کلیه این در هر جای سبب سبب سبب سبب در هر جهت و سبب سبب بود
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
بود از هر جهت سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
ناظر بود از هر جهت سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
ناظر بود عقل سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
در یک برجی باشد و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
معمولی بود از نوره سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
هرام در هر طالع بود و عطار در از نوره سبب سبب سبب سبب سبب
و چون کسها طالع ناظر بود و عطار سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
بود و ماه سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
و چون سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب

بود

بود و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
از نوره در هر جهت سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
و نوره در هر جهت سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
بود و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
نفس و چون سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
بود و در هر جهت سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
دلیل بود و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
از هر جهت سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
بود و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
و در هر جهت سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
بود و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
خارج بود و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
کسب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
ماه **نفس** بود و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
باشد در هر جهت سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
بود و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
بود و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
بود و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
بود و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب

ناظر بود یا بدو می نمود و دلیل کت دردی است که بقضیب و جوره باشد
و کت که در برج سشم که چطیس دارد که ام لکب ری ناظر دارد
و که ام صفت است و اگر صفت سشم خوش است و جوره سشم تی بود
و جع کت سشم و در وقت سشم از سو بود **باب سشم برین اوجان**
اما سشم چون از به داخل سشم بود در برج وسط اما سشم چون از کت
وی را سشم کت **فصل** چون سشم از سشم در دو مطلق باشد و زهره از
ترج ناظر باشد سشم بود و چون سشم بود در برج سشم بود در روز اول
مطلق ماه آجای برج قری بود اس سجم بود و جع سجم از کت **فصل** و
نقل در عدد و زهره بود سشم بقضیب بود و سشم بود و جع سشم
باب سشم سجم از کت **فصل** بر همان قیاسها چون سشم با آفتاب بود در روز کت
و آفتاب از کت باشد زهره و عطارد بودی ناظر باشد سشم بقضیب بود
فصل چون قمر و عطارد و زهره بودی ناظر باشد سشم بقضیب بود و جع
سشم و زهره سشم باشد در برج سشم یا در از دم و سشم با سشم بود
سجم و سشم بود **فصل** و چون سشم بودی زهره در ماه بود بهرام
ناظر بود در بیت سشم آن بود که در کت سشم با سشم سجم باشد
فصل چون در سجم بود و سشم با سشم بود و زهره در وی ناظر
باشد سشم بود **فصل** چون آفتاب در سجم و زهره و عطارد از جهات
ناظر باشد سجم با سجم بود و سشم بود **فصل** و چون سشم بود
ماه بود و وی از سشم سجم بود و با وی کت بود زهره و سشم از
آفتاب سجم بود و سشم و سشم بود سجم سجم بود و سشم از کت
وی ناظر سجم بود و سجم از کت سجم بود **باب سشم برین اوجان**

فصل اما سشم آن بود که هرگز سشم زهره نماند و چون سشم مطلق بود
زهره در وقت سشم از کت سشم باشد **فصل** و چون قمر زهره در برجای
عطر باشد و بهرام در سجم و زهره ناظر باشد سجم از کت سشم بود
ترج **فصل** و چون زهره در برج بود از زهره و سجم بود و سشم مطلق
که وی را ناظر باشد سجم در جهات سجم از کت سجم بود و سشم از کت
فصل اما کت سجم ناظر بود و زهره در ماه در جهات سجم بود و سشم
و سشم از کت سجم بود و کت سجم بود و زهره از کت سجم بود و سشم
یا در وسط سجم بود و ماه سشم بودی ناظر باشد و کت سجم بود
و سشم بود با سجم **فصل** و چون سجم بود و سشم از کت سجم باشد
و سشم برج زهره بود و سجم بود و سجم بود و سجم بود و سجم
زهره در جهات سجم بود و سجم بود **باب سشم برین اوجان**
اما سشم که سجم است که زمان او را کت سجم است و سجم از کت
چون زهره در جهات آفتاب بود زهره سجم در سجم و سجم از کت سجم
کند **فصل** و چون زهره در برج بود از زهره و سجم بود و سشم از کت
عیب از کت سجم بود و سجم از کت سجم بود **فصل** و چون سجم از کت
بود در سجم و سجم بود و سجم از کت سجم بود و سجم از کت سجم
که سجم از کت سجم بود و سجم از کت سجم بود و سجم از کت سجم بود
زمان او را کت سجم است که سجم بود و سجم از کت سجم بود و سجم
خانهای سجم بود و سجم از کت سجم بود و سجم از کت سجم بود
باب سشم برین اوجان و چون زهره در برج ناظر بود و سجم
کساج و سجم سجم بود و سجم از کت سجم بود و سجم از کت سجم بود

برود و عطار و صابون ششم برود و مولود را در مال کند و بوی کند و دارد
از خلقت **فصل** و چون زهره در خانه ماه بود بوی کند و دارد **فصل**
چون خمره در حد و در منزل از برجهای برود پس یعنی نابت پس کند
کنید ان بوی رسوت **فصل** و اگر است با بوی در طالع بود و بخت
را طالع عمل بود و قابل کند بوی کند دارد **باب نه در**
صفحت در جل ششم محرق بود و نفس رو سستی و از کس است و بود
در روتی تا دامها بود و صفت مسج که زود اند **فصل** و چون
آفتاب در طالع سر شیب بود و پس پس از در حد و در طالع عمل
از ترس با از صفا بود صفت که با انباشد و چون در طالع باشد و
طالع عمل بود و ماه بر صفت بود از بر صفت صفت بود که تا ان
فصل و چون آفتاب از طالع ماط بود و بهرام در موطر و صفا
زایل و ماه در بر صفت نعل در صفا بود پس بود که در هر دو ان بود
باب نعلت مختص چون ششم در صفا نکند ان برود و در
باستند بهرام نظر بود از صفا بر شمس از نبت سس تا به شود و چون
ماه در بر صفت بر نده اندام بود و صفت بود و موطر و صفا بود
چیزی از انما همکس بر نده چون ششم بهرام بود و در طالع یا در
طالع و بهرام از صفت بوی نظر اندامها همکس بر نده در موطر و صفا
بود **فصل** چون طالع عمل بود با سلطان با عقرب با جدی با قوت و صفا
در وی باستند انک ما بر شمس که **باب نعلت مختص** و **باب**
چون صفت موطر و عطار در شتری و زهره در بهرام بود و آنچه رسدش
برستند و چو با و چون همکس بوی نظر باستند و وی بر و از و هم

شم

ششم بر و نشان آن بود که مستی بود و با نکت **فصل** چون بهرام در
زحل بر شمس آفتاب در بر صفت بود با همکس که بود و چون ششم
شم سعاده و شمس در حد و صفا و نکت ان در موطر و صفا بود و جدی
زحل با حوت با همکس از نفس انکه شود و ما خوراه **فصل** چون
شم صفت بود در بر صفت ششم و صفا چون در و از انجا نکت با همکس بود
و کجیت رخصت ان شرف **فصل** و چون زحل در موطر و صفا بود
و در ان و هم افتد پس بر شمس ان با مای بود و در ان همکس بوی **فصل**
و چون ششم کفاری بود و در و از و همکس انکه و کسها بوی نظر باستند با
انکه بود و کس با نکت **فصل** اگر در بر صفت بود بود **فصل**
و اگر صاحب طالع رود و از و هم بود و در کس ان با در بر صفا بود
با همکس که شود **فصل** و چون آفتاب در ماه در موطر و صفا بود
رسد شمس از شمس سر وی و کس با نفوس ان وی انکه همکس با
فصل و چون موطر در ششم بود و هم موطر و صفا رسد و با همکس که شود
فصل و چون بر صفت بود نکت بود و با همکس مخالفت بود
فصل و چون زحل در ان برج بود و مولود را از سر وی و کس مختص بود
رسد در و نفس بر بر آید **فصل** و بهتر این بود و نکت بر شیب
و صفا و انتر است و نکت **فصل** پس این کس که کس همکس با نکت
ما خود کلام اندام ما و است بوی بود و شمس حکم کن که کفاری در شمس
بود از ان برج و اندازة ان رجایک است از جمل تا بر انی که انکس را
در وی می و انکس را که کس شدن در وی بود و بر ان در بر صفا
چنانکه است و در و موطر و صفا کس بر هم طالع اگر چیزی از شمس بود

تکلیف

۸۹ جانب راست بود و اگر ازین معنی چیزی نبود از جانب چپ بود
و بعضی دانایان گفته اند که کهنه را با پای راست که با اندازست نیک
از بالای زمین باشد در جانب چپ است و اگر بالای زمین است
راست **ب خط و روشنگی رسدن** و آن از چپ جانگی
تواندست تا صفت که رسم نگاری و کهنه که در پس آن است که در طالع
باشند بگوید که نگار شود چون در طالع و میان زمین و آسمان
کف نشود و اگر میان طالع و وسط السماء بود وقت آنکه بر پای بود با دل
چو اتی نگار بود **فصل** و اگر در وقت غروب بود آن وقت که در وقت
که شست بود وقت آنکه چون در طالع رسد و اینها نیز در زمین آن
برین سمت برین شیئی گوئی **ب صد اندر مشهور** بر آنکه
ستوری بر کارها و مشهور است که گشتند بجام و عطر و روزمه
و اما از سبکی و حرکت و ازین وقت و جانی و غیر **فصل** اما
عطار در ادب بود و درین و در رسیدن که در نفس سخن است
اما زهره ازین که در راست است که درستی و کهنه و مشهور
که محبت بمانند و در اوقات و در این است از مشهور است که در اول
طالع این سه کوب یاری یکدیگر در زمانه که در اول الاکل است
نیاید حرکت زمین نیز آن وقت و زمین بسیار زمین و در آن
در کلبه اجتهاد و عقده و تالیف تمام باشد و نباتات اجتهاد است
و اما آفتاب و زحل و مشتری و ماه و سیاره بل صانع نبود و آفتاب یاری
ازین سه کوب و منعت که در شش ترا ازین که آفتاب و زحل است
بودت باشد و روزگار است بر لغزان و زبردستان و دوستی کسان

باب
اندر صناعات

کخطی باشند و بعضی که گویند از زمان زمین و در وقت آنکه در وقت
گفته و پیش گمان با حضرت زینب و کارهای او را با یاد کردن **فصل** اما زحل
ضد از برج است و در سوره ای و کسکاری و نادانی و کسکاری و کسک
بلع من دار و در اول چرخ در برنج کهنه و برکت ترسند بود و در سوره ای که در
و دست کاری و عادت اجتناب کنند که در وقت زود و خبر بودی ازین که کوب یاری
که خطی با یکدیگر بود و در زمین آنکه در وقت کهنه و در کجا بردن
و کار بر زمین و بزرگان و کهنه و اما مستری و در وقت است و عبادت و غیر
بر این کهنه کاری ترسند که در آنکه طالع خض دارد و در کار میوز و در وقت
ب زود و با حفت مشغول بود و کاری نیک کردن و در روز و بر روی سکار
سودا و ماه و صنایع مختلف است و غیر است با سبکی و در کجا باشد و در زمانه
جری تو اندازد و در کسکاری کردن و از خود و در حقیقت آنکه در وقت از ذات
خوب است که بی بود و بیشتر کار کردن و آند و مکنان در سندن و بنابر آنکه
و صنعت و در پیش آمدنی بود و با شکر نوی بود و چون کهنه که طالع ای
یاری دهد و از آنکه در نظر میگیرد که در آن چون شکر آب و کاری و طالع
و یک در رسول و در میان و غیر از آنکه در کسکاری و در سوره ای که در
اندر و پوی با برین زمین و بر سوره ای که در زمین در هر دو چهار صنف است
که ساعت غلظت و در کسکاری و او از بعضی که در وقت خود کند چون در پری آورد
و در زنی و بعضی که در کسکاری است و در تجارت و در زمین در وقت **فصل**
و بعضی اندکی چرخ و در وقت است و در وقت و در وقت و در وقت
و کوب شده که کجای عالم باشد و در کجای عالم و در کجای عالم و در کجای
مصلح و کجای زمین و در وقت است که با او خام کردن قدر طالع کوب و کسک

ری

۱۰۱ زهره بستند دلیل کشی و پس زان پس بسیار در وقت و وقت و این و
چاوی در کماه **نفس** و محبت حسن برام دلیل علی بود و قسم نوی نفس
بود در برج جوزی دلیل علی و کنگی بود **نفس** و اگر کنگی نفس نظر باشد دلیل
علاج و پیش و پیش و پیش و پیش و این **نفس** و اگر زهره با نظر بود
دلیل رگها کشیدن و آبک آن بود **نفس** و اگر زهره با نظر بود دلیل علی علاج
پوسته و صفت و آنچه درین معنی است **نفس** و اگر کنگی نفس کشی بود
دلیل علاج کند با صفتها و سندها آنچه درین معنی است **نفس** و اگر کنگی کشی
عطا بود دلیل همین بود و محبت و سرور وی که با صفت و در اراکت
و در **نفس** و اگر کنگی کشی آفتاب بود دلیل بهتری کی بود و علاج چشمها
و آنرا **نفس** و اگر کنگی کشی آفتاب بود دلیل کشیدن زانها بود و علاج با دوام
و کنگه و در وقت بود **نفس** و اگر کنگی کشی بهر چیزی بود و در وسط
و بعد که بود و در وقت از آن کشند و انگل تمام است که دست تمام کنگ
نفس و اگر کنگی کشی در طلوع بود و بهرام بود
نظمت از آن در مرتب دلیل صفا بود **نفس** که در او اندر و هرگز از
زهره را در در محبت حسن عطا در در سیم بود و هر چه درین معنی است
بود و آنست که کنگ و آنکه آموزد و چون عطا در وقت و کنگی کشند
یا در اول هر چه از محبت دلیل از اراک بود و از آن **نفس** و اگر کنگی
در کنگی کشی **نفس** و چون قرضی بود و در وقت یا عطا در وقت عطا
یوز و با زهره بود **نفس** برام کنگی بود و چون قرض با عطا در وقت و در برج
است با صفت دلیل مایه کنگی زرات و صفت از آن بود و در اجمالی
مغز و در اجمالی **نفس** و اگر کنگی کشی چون نفس کشی

عل

۱۰۲ علی بود و در برج جوزی کشید و ازین کواکب که در این صفت کشی بودی با نظر کشند
رسن با صفت اگر هر چه در این نظر کشند **نفس** و اگر زهره با نظر کشند
نفس و اگر آفتاب با نظر کشند و سندها آن قدر و اگر کشی کشند
سندهای کسی با **نفس** اگر عطا در وقت کشند سومی با قدر و اگر کشند
نفس را بود و از برج جوزی کشید و در سندها با قدر سومی و اگر نظر بود و در
نفس و اگر آفتاب با نظر کشند و اگر سران و با برید با قدر **نفس**
نفس و اگر عطا در وقت از زهره در طلوع بود و با کنگی کشی
خوم بود و از برج جوزی بود و در صورت آفتاب بود و عطا بود **نفس** و چون
زهره دلیل کشی بود و در برج کواکب بود و آن نیز نسبت و نفس علی با نظر کشند
از صفتی که در عطا بود و در کشند و نسبت از زهره با قدر **نفس** زیرا که
زهره در در خانی کشید و در وقت نفس کشی را با کنگی کشی بود و در
برده **نفس** و اگر زهره با نظر کشند از نور سواد و در خانی کشی بود و در
و در وقت کشی کشند و در وقت و آن که در آن با نظر کشی بود **نفس** و اگر زهره
دلیل علی بود و از برج جوزی بود و در صورت آدم که در طلوع بود **نفس** و چون زهره
با نظر کشی بود و در آن صفت است که در عطا بود و در در وقت کشی
با نظر کشی کشند **نفس** و اگر کنگی کشی بود و در وقت کشی
و نفس کشند که در نفس با صفت سندها با قدر و در وقت **نفس** و چون کنگی
نیز زهره با نظر کشند بر علی کشی بران که در نظر کشند از برج جوزی کشی با قدر
کشند **نفس** و چون برام در خانی کشی بود و در وقت بود آن در برج جوزی کشی
در برج جوزی بود و در سندها در وقت کشند و اگر کنگی کشی در اراک بود
نفس و اگر برام دلیل علی بود و نظر نفس در اراک بود و نسبت از زهره با قدر

۱۰۸
فصل در امریخ از سرطان نظر کند سرطان خانه بسوی طری است که سمای
 از رنگ زرد شد **فصل** و اگر ماه از سرطان تا نظر بود شکلی از تراب فرزند
 و اگر ستری از صغری در نظر کند بریخ فرزند **فصل** و اگر بریخ بر نظر از
 عمل نظر بود در تمام کینه در سینه است **فصل** و اگر زحل در حقی بود در سینه
 از صغری بوی تا نظر بود در زهره زرد رنگ زهره خود را با سینه که دارد و اگر
 بر نظر از زحل نظر کند حساب از سینه نش بر آن **فصل** و اگر زحل در حقی بود در کبک
 سینه نظر بود از وی مولود است و آن کند **فصل** و اگر که کبک صغری عمل بریخ بوی
 برود و برام نظر کند از بریخ آن **فصل** و اگر ستری نظر کند است و آن کند
باب مگر کینه که **برهان** زهره چون عمل بود در حقی بود سینه
 کند و آت است کبک بزرگ که یک عمل دارد و چون زهره بر عمل کند
 از آن سده تا روره کند و دیگر آت است آینه و چون عمل بود زهره زهره
 تا نظر از سرطان و برام از بریخ آت است آینه که سینه می کند و چون عطا در سرطان
 تا نظر بود آینه سینه نش کند بر آن کتبت و سینه عطا درست **فصل** و اگر از
 بریخ ناری نظر کند مولودان جناد نه ان طرافتها نیولن بود و یا کینه که بریخ
 کرد کار **سبع** **جمع** **مگر** **برهان** چون زهره بر عمل بود و با سینه
 بود و در جواهر دست دارد و اگر بریخ بر سینه در نظر بود کینه که آت است
 عمل آبی بود و بریخ بوی تا نظر از بریخ آت است و مراد بود و جواهر ناری که کند
فصل و اگر زحل بریخ مانی بود در زحل عمل بود و زهره بوی تا نظر بود بریخ
 دون فرزند بود و اگر زهره در عمل بود در جواهر بود و زحل ناری که مراد
 سینه کند و اگر زحل در بریخ مانی بود کینه فرزند بود و اگر زحل بریخ آبی بود
 هیچ کواکب بوی تا نظر بود و صدق و نامندش با بزرگی کند

۱۰۷
 و اگر صاحب سینه چشم بسته می بود و بیک ستره خالی بود و یا صاحب چهارم سینه
 که بریخ زرد شد و در آن را تو از دور آت زرد و طلا سینه است و کبک کردن
باب **تقدیر** **از** **دختر** چون ستری در سینه عمل بود و عطا در
 بوی تا نظر بود از بریخ جراتی مرغان فرزند **فصل** و اگر برام نظر بود
 از زحل سینه و آت سینه که فرزند و اگر زهره تا نظر بود بود ستری
 در راج و طلا و سس و مرغان سینه که فرزند **فصل** و اگر در بریخ آبی
 برهنگی آبی بود در مرغان آبی فرزند **فصل** و اگر کجای زهره ماه بود در عمل
 کند که مرغان خاکی فرزند **فصل** چون مرغان آبی در عمل بود و کینه برین با غار زهره
 زهره کانی در سینه بود و اگر کجای ستره آت بود در مرغانی بر بزرگی فرزند
 که لایق بود سینه بود **فصل** و اگر کجای آت سینه بود در زهره و سینه و
 کلاغ و اگر کس در سینه فرزند و آنچه برین تا در مرغان که زشت بود **فصل**
 و اگر دلالت عطا بود بر او در حقی که عمل بود در مرغانی که کینه کرد
 چون بوی در سینه **باب** **تقدیر** **ماهی** **فرزند** چون بریخ در عمل
 عمل بود و نظر بریخ کند از سرطان می فرزند بود و اگر در عمل عمل بریخ آبی بود
 در سینه نام تا نظر بود از بریخ آبی می فرزند **فصل** و اگر زحل تا عطا بود
 در حقی که ستره سینه تا نظر مانی فرزند سینه سینه **فصل** و اگر ستره
 کجای ستری بود مانی بزرگ فرزند و اگر در عمل عمل بود و نفس بود و
 ستری بوی تا نظر بود از بریخ جواتی و جوی بود مانی ستره که فرزند
باب **تقدیر** **ان** **و** **توقن** اما زحل چون در تو بود و کینه
 از سرطان تا نظر بود و مرغان از بریخ آت است بود کاسه و سینه فرزند و اگر
 آت است از سرطان تا نظر بود و برام از بریخ آت است بود سینه و سونا کند

فصل در بیان دلایل علی و در حدی بود و سبب برام نظر بود و در آن
 و چهارم جواری است **فصل** در بیان سبب برام و زهره در طالع باشند
 و در هر دو نظر یکسان است از آن جهت که هر دو سبب **سبب تک**
بی سبب و **خستن** چون قر و لیل علی بود در برج آبی در طالع بود نظر
 بود از برج آبی فی فردش بود و اگر ابرام نظر بود زهره **فصل**
 در آن سبب است که سبب بود لیل چون خردش بود **فصل** در آن طالع
 نظر که زهره از سرطان و زحل در حدی بود نیز زهره و زهره و در طالع
 در صورت بود فی زهره **فصل** در آن سبب زهره نظر بود از خردش بود
 جواری است **سبب قوس سبب و سبب** در آن سبب است که سبب است
 نظر بود وی در سبب بود سبب بود که سبب است برود و در طالع بود
 بود **فصل** در آن سبب چهار پاکه عطا رود خردش سبب کاری بود
فصل در آن سبب زهره از برج چهار پاکه در حال بود **فصل** در آن سبب
 با وی بود سبب بود **فصل** در آن سبب سبب نظر بود وی در سبب بود
 بود **فصل** در آن سبب لیل علی بود در سرطان کار بود **فصل** در آن سبب
 سبب بود در حدی لیل در صورت بود جول بود **سبب تک و سبب تک**
 به آنکه حال بود و سبب است برام که مختلف بود و لایق آن کم و بیش
 وقت است لکن سبب است از مردان که سبب است و لایق آن کم و بیش
 مادرها و از وی است از خردش است و باشد که در طالع سبب است
 در حال می تبدل بود در سبب است که سبب است و در سبب است
 دور خردش است که سبب است و در سبب است که سبب است و در سبب است
 و تقصیر آنکه سبب است که با لایق است با سبب است که با لایق است

فصل

فصل در بیان دلایل علی و در حدی بود و سبب برام نظر بود و در آن
 از طالع انبرج آبی بی بی بود و در حدی بود و در آن سبب بود و در
 پادشاه بود و در آن سبب بود و در آن سبب بود و در آن سبب بود
 و سبب بود و در آن سبب بود و در آن سبب بود و در آن سبب بود
 بر آنکه در آن سبب بود و در آن سبب بود و در آن سبب بود
 سبب سبب در سبب است **سبب تک** **فصل** در آن سبب
 چون مرغ زهره در سبب بود در برج آبی و سبب است که سبب است
 نظر بود از برج آبی و سبب است که سبب است که سبب است و سبب
 است سبب سبب **فصل** در آن سبب بود و در آن سبب بود و در آن سبب بود
فصل در آن سبب بود از برج آبی و سبب است که سبب است که سبب است
 مردم سبب بود و در آن سبب بود و در آن سبب بود و در آن سبب بود
 سبب است پادشاه که سبب است که سبب است که سبب است که سبب است
 و زحل سبب بود از برج آبی و سبب است که سبب است که سبب است
 بود در سبب بود **سبب تک** **فصل** در آن سبب بود و در آن سبب بود
 که از خردش سبب بود و در آن سبب بود و در آن سبب بود
 هر که در سبب است بود و در آن سبب بود و در آن سبب بود
 در آن سبب است که سبب است که سبب است که سبب است که سبب است
 با وی سبب بود و در آن سبب بود و در آن سبب بود و در آن سبب بود
فصل در آن سبب بود و در آن سبب بود و در آن سبب بود
 و چون آفتاب سبب بود و در آن سبب بود و در آن سبب بود
 دوت سبب است که سبب است که سبب است که سبب است که سبب است

۱۱۳ همچون صل درضا خا سس بود و چشمن بود که یا کرده شد بر حال زهره
مورود مکی بود معلول در کردار و سرگ در برادر چون ستری در صل اسما
بود و سیم اسیر در زبان است از آفتاب یکی شده و دکنها قط
بود از ملک ان و بزرگان در میان شهر ما بود و چشمن نیک از نزد
بزرگ قدر بود **نفس** و چون آفتاب در وسط اسما بود و چشمن نیک
ناظر نشسته در میدان ناظر به سندی بود یا اسفندی یا سس مردم
شهر ما چو چشمن باشد و زنا نشسته و زده بود اندر آن موقع بود در همه قستی
نفس چو آفتاب در زهره یا ماهه ستری کشنده نظر کشنده هر دو از
برج وسط اسما مورود مکی بود و چشم بود از روستای قلیه و شهر ما
زنده گانی کند و بر وسالت و کرامت و خواسته های وسالتش و مکتبش
سوی و فرزندانش رسیده چون قرآفتاب ناظر بود بر صل مرغ اسط
السا مورود مکی بود و در نیکت و بر خاسته و همه کارهای دی و کوشش
رسیده می بود در ولایت و بر دشمنان و بر دشمنان همه در جای جای
نیک بود و فرشتگان هر دو قوی کشنده ناظر بود مورود مکی بود **نفس**
و چون زهره ستری و قرآفتاب ناظر بود از وسط اسما با دست می بود از
اهل بیت مکتب هر دو چشمن بر آمدند و یکی مکی و کارناش بر او بود
و از ریا رفتاری بود و طغنه با بر دشمن **نفس** چون کوکی از کواکب
جایانی آنچه گرفت و در بود از فراخ ستری و طالع در وسط اسما
و آفتاب در ماه مورود مکی بود سید کوشش در از نزد کراچی در از در را
و فرشتش را بود سینه بره رای بود و در پیش رفته و سینه سینه برقی و
مدار بود و در شش سخت بود و قوی نیک در از صفای تمهید اهل و چشمن

۱۱۴ رعیت او را دوست دارد و فراخ و مکی بود و او است و در صفتش زنده بود
باب نکه سما درت صاحب سلطان اما سادت والی قوشی
دشمن نظر بود بر سسته با دست بود و زمان ده او را اعدای در سستی بود
چون آفتاب در وسط اسما بزرگ بود و حرمت شریف با دست می ریاست
یا برادر را حاجی و حاجی بود در شهر خویش چون قرار از زیادت بود و در
با سدی در برج دوم بود و در شهر هر دو در ماه بود و در صل مکی بود و در
بزرگ بود نام برده و والی بود که سواد ساسانها با دست می ریاست
ایمن بستند و کارها و مکتبها **نفس** چون صاحب مکتب آفتاب اول بود
بر زنده و خداوند مکتب قرار اول بود سبب در اول برج که در حس است تا قانی
همه از ان برج طالع می در روستی بود مورود را امام در باشد در جز
بزرگ مانند در مسالت عالی و در لایحه دار و در او را فرمانها بود و او را
عدان در مکتب کان بود بر ان بود از سبب می در مکتبها بود کارش رفته
بود در فراخ که است و نیکت **نفس** چون آفتاب در رفته بود
و دکنها ناظر بود و با سندی در میدان ناظر کشنده سبب بزرگ شریف و ولایتها از
و از زهره می سر برده زنده و ولایت می سینه بره بود **نفس** چون
برام بیشتر می و مرغ و فصل بود و غیر ناظر باشد در وسط اسما مورود از
اولیا را میزان بود و در مشن رود در شهر می که در روی بود **نفس** چون
با ستری در طالع یا در وسط اسما بود والی بزرگ بود یا با بزرگ مکتب بود
بر با دست نیکت و کرم در مکتب بود و دست آقیم بود و بر اول بود
نفس چون آفتاب در ماه در طالع بود عاقد در وسط اسما و سینه
بری ناظر باشد در روزه در خانه برام والی بود و در صفای از صل مرغ مکتب

دارد و در کار زیدی می کشد کس او را بنام محمد بن ولایت بفرستد
 کرد و از کشتن دست وی کت ده بود و همچنین کس که او را خواهر کرد
 را که نه گفتند **فصل** در امر شتری با آفتاب نظر کند از شکر و آلی بزرگ بود
 عشق و بیگیت دست میارند بدمیده و چون شتری در وسط آنها بود گمشا
 بوی خاطر نباشد مملو و از اولیاد شتر بغان و بزرگان بود و در هر کاری که
 در آن زمانه بود میر و بزرگو از او فرم او را حومت بزرگ دارند و تا به بزرگ در وسط آنها
 بود و شتری بوی خاطر بود به با از آن میان و از کس که حکم کند و عین لم
 بشنند و اشارت رعیت را برافت و رحمت و انصاف بیکدیگر **فصل**
باب تلو س اوت انفسه الی شکر چون شتر با زهر بود مرغ و نو
 شتری بوی خاطر نباشد از شکر شتر سپاه بود و در شتر که چون کوی
 دو لاری کند و نام نیک چو بر شتر طلب کند کارزار کردن و خوب
 بار است و بزرگ یک باوت مان او را قدری به جای و شتر می بود چون
 مرغ در وسط آنها بود شتری بوی خاطر بود به با مملو در شتر می بود
 در کارزار نام برده که او را بزرگ دارند و طغریا چو زده ملک به بزرگ و شتر
 چون مرغی شتری عطا رود مرغ در طالع بود و وسط آنها می بود که او را
 بزرگ دارند و چو شتر کان در روز کار او را می آتی بود و او را بر شتر می بود
 و طغری می چون بهرام طالع بود و در آن فرخی بود که چو شتر می سپاه بود در
 شتر می به طهارت بزرگ با و کارهای بزرگ کند و او را به ان باغی بود و چو
 بزرگ **فصل** و چون مرغ در دست که از شتری در وسط آنها سپاه
 بود و بزرگ و شتر بوی خاطر بود که او را سپاه شتر با بود و سعادت و شتر می کارزار
 کردن و چون شتری به با خاطر بود شکر او را در سپاه بود و بزرگ کس بزرگ

دلای

و کار می بود و فامر که چون بر هر چه زید **فصل** چون آفتاب به باه نظر بود و شتر می
 در برج زید و در آفتابی بزرگ بود در کارزار او را از شتر می سپاه بود و در کارزار
 و شتر می در کوی بود و شتر می سپاه او را از شتر می سپاه بود و در کارزار
 که بزرگ و از شتر می سپاه بود و شتر می سپاه او را از شتر می سپاه بود و در کارزار
 چون شتری بر حاس بود و می فضا از شتر می سپاه بود و در کارزار
 با شتر می سپاه بود و شتر می سپاه او را از شتر می سپاه بود و در کارزار
 بر خود کارزار تا و در کارزار بزرگ و شتر می سپاه بود و در کارزار
 به شتر می سپاه بود و شتر می سپاه او را از شتر می سپاه بود و در کارزار
 و نظر شتر می سپاه بود و شتر می سپاه او را از شتر می سپاه بود و در کارزار
 از ان و از کس که می کارزار از کس که می کارزار و شتر می سپاه بود و در کارزار
 در **فصل** و چون مرغ در وسط آنها بود شتر می سپاه بود و در کارزار
 دو بود و شتر می سپاه بود و شتر می سپاه او را از شتر می سپاه بود و در کارزار
 ملک و چو ان سب او را با شتر می سپاه بود و شتر می سپاه او را از شتر می سپاه بود و در کارزار
 بهرام و عطا رود و در کارزار می بود و از شتر می سپاه بود و در کارزار
 چو کس شتر می سپاه بود و شتر می سپاه او را از شتر می سپاه بود و در کارزار
 در آن زمانه بود و شتر می سپاه بود و شتر می سپاه او را از شتر می سپاه بود و در کارزار
 به کار می سپاه بود و شتر می سپاه او را از شتر می سپاه بود و در کارزار
 سواد و در شتر می سپاه بود و شتر می سپاه او را از شتر می سپاه بود و در کارزار
 بود و چون هم الساده میان مرغ و شتر می سپاه بود و شتر می سپاه او را از شتر می سپاه بود و در کارزار
 شتر می سپاه بود و شتر می سپاه او را از شتر می سپاه بود و در کارزار
سپاه مردانه اما سواد سپاه می از آن چو شتر می سپاه بود و در کارزار

۱۱۶

۲۰۵
در این کفر چهار پادشاه را در صورت ستمی است از پادشاهان
سواران و هر که در ستمی بود و قوی درین و هیچ بصورت
همه را بود و خاسته بر همه پادشاهان و از هر دو در ستمی بود و با هم
و آفتاب و ستمی و ستمی از هر دو که ستمیان از او که ستمیان که در آن
روی و از آنها هر روزی بود و ستمی است و ستمی را چهار پادشاه
بود **فصل** در این ستمی بود صاحب آن هیچ و ستمی بود از
ستمی صاحبان را در دو صورت است و از این **فصل**
در این صاحب هیچ دو را در دو صورت بود و بصورت همه را پادشاهی و ستمی
دو زهره باوی هیچ آینه ستمی بود و از جهت چهار پادشاه و دو صورت و از
چهار پادشاه و چون طلوع ستمی بود و ستمی صاحب طلوع هیچ بود
یا پوی تا طلوع و از پنج چهار پادشاه ستمیان را دو صورت و از هر دو
بر این و چون در ستمی بود و پوی و اهرام بر چوکل کند ستمیان را در
فصل در این ستمی است که اگر کسی ستمی است و در آن طلوع و
ستمی است و در ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است
مرد و چهار پادشاه و در این صاحب طلوع بود و در ستمی است و ستمی است
روی را در جای کجائی نماند و در طلوع و ستمیان از جای کجائی ستمی
ناظر باشد و در ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است
دو صورت و از **فصل** در این ستمی است که اگر کسی ستمی است و در آن طلوع و
از پوی بود از در ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است
و از او در ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است
و ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است

۲۰۶
در این کفر چهار پادشاه را در صورت ستمی است از پادشاهان
سواران و هر که در ستمی بود و قوی درین و هیچ بصورت
همه را بود و خاسته بر همه پادشاهان و از هر دو در ستمی بود و با هم
و آفتاب و ستمی و ستمی از هر دو که ستمیان از او که ستمیان که در آن
روی و از آنها هر روزی بود و ستمی است و ستمی را چهار پادشاه
بود **فصل** در این ستمی بود صاحب آن هیچ و ستمی بود از
ستمی صاحبان را در دو صورت است و از این **فصل**
در این صاحب هیچ دو را در دو صورت بود و بصورت همه را پادشاهی و ستمی
دو زهره باوی هیچ آینه ستمی بود و از جهت چهار پادشاه و دو صورت و از
چهار پادشاه و چون طلوع ستمی بود و ستمی صاحب طلوع هیچ بود
یا پوی تا طلوع و از پنج چهار پادشاه ستمیان را دو صورت و از هر دو
بر این و چون در ستمی بود و پوی و اهرام بر چوکل کند ستمیان را در
فصل در این ستمی است که اگر کسی ستمی است و در آن طلوع و
ستمی است و در ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است
مرد و چهار پادشاه و در این صاحب طلوع بود و در ستمی است و ستمی است
روی را در جای کجائی نماند و در طلوع و ستمیان از جای کجائی ستمی
ناظر باشد و در ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است
دو صورت و از **فصل** در این ستمی است که اگر کسی ستمی است و در آن طلوع و
از پوی بود از در ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است
و از او در ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است
و ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است و ستمی است

پوشان

چون سهم مساوی و خداوندش ساطق باشند از اولی ستم و یا یکی بود
 و اگر سهم مساوی و صاحب وی در خفا می نویسد باشند و کوشش روی سطل
 کرد و مالش بود **فصل** و چون بی احتیاج و آنگاه کوشش باشند خداوند
 خاندان در جای نیک و پس کند که سود بال و نرسند و تر بود
 با **فصل** و چون در زمین و در مسمی بود یا با نزاری بود از ترجیح یا است بر
 به جیش بود پس تا به شدن حال بود و سادت بر جهر آن **فصل** و
 نسل بود از نیکان بخشه بان مردمان غل و خادمان و بود **فصل** و اگر
 بودی را از نیکان و بود و شرفان و فیهان و اهل بون و در
 و علم و اعطای رد از دران علم و ادب **فصل** و اگر با بود از نیکان و اهل شکر
 و اهل حب و از دران بود **فصل** و اگر آفتاب بود و خداوند حال از نیکان و اهل
 صبران و پس قدیم و چون نیمی با وسط اسمانی و یکی را در بر جهر اما دران
 بود که حال وی بود و دعوت نام **فصل** و در **فصل** که **فصل** و **فصل** و **فصل**
 به آنکه در انبیا بر هر کس است که از ابواب معالمت سعادت سماوی مقرر کرده اند
 و بعد که لغایت بود آنکه در آن است که اهل کوشش و نیکان و اهل کوشش
 که در پس بر سعادت که استنسی با استکمال است و طبع است **فصل**
 و خداوند آن تمام در بر جهر که موافق است با شمس و جلالی که سعادت و کوشش
 و مع آرزو پس سرفتی سعادت از آنکه کوشش بر کوشش که خطی بزرگ دارد و کوشش
 نیک دارد و در سوله وی رسی و می و کوشش از آن باب بود که در وی نظر کردی بر قدر
 آن کوشش بر قوت و ضعف و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش
 از در تمام دست و سستی و بی ناله و کوشش ساطق از وی سستی بزرگ به
 بر جهر صبی از آن دلالت کند سعادت و اگر حال کوشش بود

شرح کوشش

بصلا

بصلا و قوت حال می بر ستمند بود اگر غیب بود و ضعف کوشش و نیک
 بود از آن سعادت و او را از آن سنج صفتی بود و از آن بر او است و کوشش
 وی را سعادت بود و نیکم نه پیش و از ضعف آن سخن گوید **فصل**
نیک و در حال نیک به آنکه کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش و کوشش
 و با ستم که بر او می دارد و استرازی یا کوشش و نیکم که نیکم بود و در هر کوشش
 فرزند نماند و نیکم که هر چه بهتر است نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم
 یا نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم
 و است نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم
 با ستم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم
 وی که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم
 با ستم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم
 کند **فصل** و انبیا در کار بر او را نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم
 از باب نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم
 صاحب می و آفتاب و زمره مستش و عطا از و ماه و زهره و آن کوشش
 که در جهاها و بر او را نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم
 کوشش بر او را نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم
 آن خاندان پس کند که وی را بر او را نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم
 اسما و صاحب وی پس بر سعادت و نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم
 از او را نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم
 و پس بر او را نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم
 و پس بر او را نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم که در آن نیکم

برود و آفتاب در درستی بود و در صورتی که از آنجا بر
 روی او روشن و از آن **فصل** و چون من مشتمل بر نظر که از آنجا بر ویست و در آن
 هر دو بود با فرزند زین کشته بودی و بیست و نه مرتبه از آن زین کشته
 و بیست و نه مرتبه از آنجا بر آفتاب و از آنجا بر آفتاب در جای هر دو از
 خلق بود و در وقت که در بود بجا است با تمامیت با تریج و پس از آن
 با فرزند **فصل** و چون من مشتمل در بلا دارد و بیست و نه مرتبه از آنجا بر
 اسما هر دو فرزند کشته با نظر که در ویست و در آنجا در آنست بر ویست
 نظر که صاحب طالع چون می را چند شاد بود و وقت نظر تریج با صاحب
 پس مدوات آنست بود که آن کوکب و پس بود از او در هر زمان فرزند **فصل**
 و چون آفتاب در وقت خیر بر آن بود و این کوکب که در احوال دنیا است بود و حرق
 کند چنانچه فرزند را بکشد **فصل** و اگر این کوکب که در او ده آنکه صرف شود
 فرزند از این دو روش و غیرت از او در هر دو از آنجا است بود از آنجا
 برست و اول نظر متفق موافق هم باید که آن به اتفاق ما در هر دو فرزند دوستی
 و نیکی میان ایشان **فصل** و در هر دو از آنجا بر آفتاب در هر دو چون
 زهره در دو روز بود آن رخ خانه آفتاب است بود و بالی بر سعادت نیز
 اگر خانه ماه بود اول از قبل چهره در با بر و با از این **فصل** و در هر دو
 و خاله و دولت و چون مشتمل آفتاب بود از هر دو مال یا بر سعادت
 حاصل از این نیز بود و چون در جای نیک بود و قوی که می دارد از هر دو
 خانه است بود و از هر دو در حالی برست و در قوتی که می دارد از هر دو
 و در آن بود که در جای نیک بود و چون من مشتمل بود نظرش با آفتاب
 مولود است یا بر نامش بزرگ کرد و در هر دو **فصل**

دو

و چون کوکب که در آنست و بیست و نه مرتبه از آنجا بر ویست و در آنجا
 بود از آنست که با مال در هر دو در جمله او را است **فصل** و چون کوکب که
 مشتمل است بر آن ویست صاحب خانه بر آن آفتاب بر هر دو که
 بود از این کوکب بر پس مال شود و صاحب است مال یا کوکب که در ویست
 و مشتمل بر آن بود در است مال از مشتمل علی ما در هر دو را برایش بری رسد و در هر دو
 است آن او را بود **فصل** و اگر صاحب است مال علی یا و پس مال صاحب است
 شود و از هر دو فرزند میراث زین کشته در استوی از آن **فصل** و در هر دو
چون خاصه چهره در هر دو در هر دو از آنجا بر آفتاب در روز چهارم
 مولود مال هر دو خانه کند و زمانی است که **فصل** و چون کشته در هر دو چهارم
 مال است آن وقت کند و چون آفتاب در روز پنجم بود و کوشش با نظر بود و در هر دو
 ما در هر دو هر دو مال **فصل** و چون در روزم از آنجا بر ویست بود پس کند که مال
 است آن نیز اگر **فصل** و چون من مشتمل بر آن وقت مال هر دو مال بود در هر دو
 کرد و در هر دو مال **فصل** و چون من مشتمل بر آن وقت مال هر دو مال بود در هر دو
 مولود شود و آن نیز که از دست مولود بود **فصل** و چون آفتاب بر هر دو در هر دو
 برایش آن نظر از تریج و پس بود که فرستد و کوکب و سود و ام دارد در هر دو
 چون آفتاب بر سرش بود در روز او هم بر هر دو با نظر بود و آن است
 بزبان آورد و نقصانی و در هر دو بر او از آنجا بر ویست بود و اول از آنجا
فصل و در هر دو **فصل** و در هر دو **فصل** و در هر دو **فصل** و در هر دو
 مسودگیهای سپند زهره از فلک سهم کتاب و در از پیش چنین مصلح و قوت بود
 و در هر دو مصلح ما در هر دو مصلح است **فصل** و چون بر هر دو مصلح
 هر دو خوش بود **فصل** و چون آفتاب بر ویست بود با تمامیت در است

۴۴

بروز از ارباب شگفت زنی بزمیال باشد **فصل** و بوی مولود حاصل
 نژاد هفت و بر بوی است بر چون آفتاب برود تا بود از نفع نفع
 متعارف و معانی بر دست از نفع **فصل** و این معنی زوایا نکتند از جنس صفت
 بر است که با نظر کنند و آفتاب باشد و غایتش صاحب هم بر در جسم صاحب
 سیم غیب آفتاب معلومند از هر بود و اگر کسی نظر کند مرا که جز از او است
باب ششم در کون بکار در نگاه کن بر سر زهره و هم نام
 در صاحبش در وسط اسما و گوئی که برین خانه بود و پس در است پس نکتند این که
 و پس از نکتند از نکتند از نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 بجا که در نگاه کن و از نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 از دستور بر نکتند از نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 عمر در راه و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 سیم کلام در جای مصلح بنامند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 بر کید و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 ما نکتند بر نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 چنانکه در و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 که از وی باشد اول و دوم و سوم و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 خواری از نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 و پس کلام باشد **فصل** در **باب** بر در **فصل** در **فصل** در **فصل** در **فصل** در **فصل** در
 دور و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 نگاه بایر و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 در صاحب وی نگاه از چهارم و صاحب وی نگاه **فصل** در نگاه کن نگاه کن

بود که باند از نظر مردان از وی است آن استن و میرا بر جای بایر کردن
 هر چه جای یک بر او بود و استبر آن بود که بر روز آفتاب نگاه کند
 طالع بود و ما و می باشد و وسط اسما یا هم با نفعم و نظر کند بوی که از نگاه کن
 که نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 بر جای و نکتند آن و این بر جای که نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 چنانکه نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 ابتدائی که در وی از نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 و نکتند که نکتند از نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 از نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 قیاس کن که نکتند از نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 بر در آن می که بر نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 و صاحبش بر نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 چهار بوی نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 کولب که بوی نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 ز این باشد بر نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 بوی نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 پس از نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند
 بوی بوی نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند و نکتند

بروز

۱۵۴
و ناظر که خدا بود که ما را از وی توان داشتیم هم نماند بود در جابت
خانه نماند بر آن نگاه کن این چهار چیز نظر کن در جابت هر آن علی لوی کتبی
کن تا جاکه که کوشش آن کوب که قطع کند و اگر نظر بود که خدا بود که دلیل ما
بود و لب است که بی بس بقای بس هم بر آن بس بقای **نفس**
فانما در برود ز بسد ایجا بر نه که بی بس بقای بس هم که و لب است
بسته که بی بس بقای بس هم که هم بر آن کشته آمد در باب **نفس**
چون کمال بر نگاه کنی از چهار ماه در از وسط استعنا نگاه بیا و اما
بلیکوس بود و لب است نگاه کنی از نزهه و در وقت از نماندن هر دو
بچه نرسد بودی از نماندن نگاه کنی که صاحب الهی بودی **نفس**
از نظر است که در برود از نماندن نگاه کنی از نماندن نگاه کنی
سوالید دلیل علی بر بر مولد است از آنجا برانی **نفس** و کف است در نماندن
بود که مولود بر سر بی وقت بجز **نفس** و چون کف بود که کف بود
مولود که در جابت بود و مولود از نظر توان داشت و خاصه هر که کف
شکست حال بود **نفس** و در آن دلیل است بر نماندن نگاه کنی در نماندن
سالما که کف بود **نفس** و باشد که مولود بود که دلیل ما را نماند که چون
راج بود وی در دتری بودیم در جابت از نماندن نگاه کنی و در نماندن
که دلیل ما که کف بود با نماندن **نفس** و در نماندن نگاه کنی
سالما که کف بود **نفس** و در نماندن نگاه کنی سالما که کف بود
اقتراق کنی با کوششی از سالما با هم نشانی که بعد بود و کف بود و راج بود
مقرقی که در وقت ولادت **نفس** و اما بطریق در حالت هر دو از نظر که است
که نگاه کنی از چهار ماه و شش ماه که با و نظر از نماندن نگاه کنی است

نفس

۱۵۵
بر اندازد و بی نماندن که در صنف است و در وقت کمال بر آن **نفس**
و حال در برانی از نماندن نگاه کنی از نماندن نگاه کنی از نماندن
برین همه اندازد حال وی بقوت و صفتش که بی نماندن بود حال مادر
ابوالمسین همی را بر اندازد که بی نماندن نگاه کنی از نماندن نگاه کنی
که اولی نماندن است که صاحب فانه راج میزد و صاحب صرف را چهار
صاحب هر سه در صاحب نماندن را دو صاحب در راجی بس نگاه کنی از نماندن
دلیل می کرد در جابت بی هم در در نماندن نگاه کنی از نماندن نگاه کنی
بی ما بهی بی و او هم نماندن نگاه کنی از نماندن نگاه کنی از نماندن
رست بی بود در نماندن نگاه کنی از نماندن نگاه کنی از نماندن
در مولد فرزندان بر آنکه مولد فرزندان بر آنکه
یا سواد آن دلیل که است زاد مولد فرزندان بود از نماندن نگاه کنی
است که در مولد فرزندان نگاه کنی از نماندن نگاه کنی از نماندن
در مولد قتل بود بی نماندن نگاه کنی از نماندن نگاه کنی از نماندن
که بی بس بقای بس هم که دلیل ما که کف بود که دلیل ما که کف بود
در مولد فرزندان نگاه کنی از نماندن نگاه کنی از نماندن نگاه کنی
بلا تری بود و شش سال آن در که بی نماندن نگاه کنی از نماندن نگاه کنی
مولود بر بر مولد است یا سواد مولد است بر مولد است یا سواد مولد است
بر صورت مولود و از نماندن نگاه کنی از نماندن نگاه کنی از نماندن
از نماندن نگاه کنی از نماندن نگاه کنی از نماندن نگاه کنی از نماندن
مستری و از نماندن نگاه کنی از نماندن نگاه کنی از نماندن نگاه کنی
چون جای که جای نماندن مولود و از نماندن نگاه کنی از نماندن نگاه کنی

نفس

فرزند سس انچه با رت مان و لین در میان بود و دلاوت **فصل** و بهترین
 بود که صاحب سهم از کتبتا بری باشد و چون سهم اولاد در سهم بود
 مسرودا قوی بود و فرزند آن مولود را زنده نمیگوید و غیر آن **فصل** و
 چون سهم اولاد در چهارم بود و سودی ناظر بکس از وی ساطع بنزد آن کس بود
 رسد و سسهای همدستان نام بردار بود **فصل** و چون سهم اولاد هفتاد
 و ستری و نه بود یعنی ناظر بود با جمیع فرزندانش با نام بود و سوت و این
فصل و چون در سس باشد فرزند مولود و زنگانی از زنده چهارم باشد
فصل و چون سهم اولاد را می کشد فرزند هم در هفتاد و سوت و پانزده
 برکت از زنده بود **فصل** و چون سهم اولاد را سس بود و صاحب سهم بری از کس مولود
 فرزند آن سس از اول فرزندان و در میان است **فصل** و اگر این کس بود
 سس است فرزند با وی باشد و سس بود در خانه سس در هفتاد و سوت و پانزده
 بود و در جای که مردی بود و مسود قوی بود و کس ساطع از وی فرزند مولود
 و نام بود **فصل** و چون لیل از زنده جای یک بود از طالع صاحب طالع
 سس بود و خاصه که دلیل اولاد عاقل بود و فرزند آن از کس بود **فصل** و اگر
 صاحب طالع بالای زمین بود و مسود و لیل آن بود و سس تر بود و فرزند آن
فصل و نگاه کن سهم زمان و سهم ماکان هر کس اولاد قوی بود با سس تر بود
 بر نصیب آن کس سسین اصلاح و سوت و سسری **ساقه ناولی و**
حاجت **فصل** و چون سس و زهره با قمر باشند با وی ناظر باشند نادان
 و حق بود و چون سس و طالع بود و سس بود و از فرزند آن سس
 و نادان **فصل** و چون سس و سس و طالع باشند مع طالع دو
 زهره در وسط السامو و از فرزند آن دان بود **فصل** و چون سهم اولاد

این

تو

سهم

چهارم طالع بود خانه و سس فرزند است فرزند مولود در سس اولاد
 سس بود از سس **فصل** و چون صاحب سهم اولاد بر سس بود و کس
 بود وی را از فرزند آن سس که آن سس بود در سس **فصل** و چون
 سهم اولاد در چهارم باشد و کس بری باشد بر سسینی خود مولود از
 نادان و حق و بر کس باشد **فصل** و اگر صاحب سهم کس بود و در میان
 هزاره یک سسند هر طالع **فصل** و چون سهم اولاد بر سس بود و سس
 بود مولود را از فرزند آن سس بود با کس **فصل** و اگر سس و سس
 بود برادران وی سس بر او سس باشد **فصل** و چون صاحب سهم
 یا صاحب سهم اولاد در چهارم سس و سسین مولود از فرزند آن بود
 سسینی **فصل** و چون سس بر او سس بقدر ناظر بود از سس مولود خود را از
 نمی کشد برادر **فصل** و چون کس دلالت و لادار بود در سس بود و کس
 بود یا سس سسید و جای بر لیل سس فرزند آن کس بود و در سس بود
ساقه ناولی و **فصل** و چون سس و سسین مولود در خانه فرزند
 باشد و ناظر باشد از سس با سس فرزند آن مولود بر سس سس و سس
 در سس طالع بود و سس اولاد و سس سس سس فرزند آن سس اولاد
 بر سس **فصل** و چون سس در سس بود و کس در سس از فرزند آن سس
فصل و چون سس سسینی بود فرزند آن سس باشد **فصل** و چون سس
 در طالع بود و سس و سس فرزند هر دو سس زمین سس در طالع بود و در
 سس کس مولود را از فرزند سس **فصل** و چون سس و سس بود و سس بود
 وسط السامو و فرزند آن سس بر او سس **فصل** و چون سس
 چهارم یا سس بود یا کس بری از سس ناظر کس سس از سس و از سس بود و سس

۱۴۱
که چون محرق بود یا در سبوط ملکز زنده بود **فصل** در چون در
مکن صاحب خانه زنده هم بود یا بوی نظر کند یا ترنج یا صابون
مراک بود مولود **فصل** در چون صاحب خانه زنده انصاف بود صاحب
از صاحب ملک صاحب دو از هم باشند زنده مولود هم در سبوط منقطع
شود **فصل** در چون بوی سبوط محرق یا باطل باشند یا بوی خوش
بوی باشند یا بوی نظر کند از ترنج یا از صابون مولود از زنده خانه **فصل**
در کسب مولود در خانه زنی بود که بوی نظر بود پس آن بود که مولود بیشتر
از فرزندان پدر و یا بیشتر **باب** **فصل** اندر سبوط گان مولود
برنج ششم خانه در صاحب ششم ده ادمع و نسیم همسر در میان
ایرانی در میان همسر مولود بومی بود وی را نیکو سبیده الا بر انداز مال
مسرا زین بندگان حال بندگان **باب** **فصل** اندر زن خواست
دانا بن کار زن خواست از فقه جاهل نگاه کنند بیشتر صاحب نسیم
و صاحب ار با بندگان نسیم که بندگان نسیم است از بندگان نسیم
چون این دلیلها که اگر بندگان نسیم را قوی باشند بر جاهل سبیده پس صلح
زن خواست و وقت مساوت در خوا بود مولود **فصل** در اضعیف بود
زنان نسیم سبیده پس فتنه بکنند و بار سبوط و نش و سبوط اری در
سبوط صلح صلح وقت در میان کوب بود که باز هر آینه در خانه
زیرا که زهره خاصه پس صلح است در اصل در اندازه مساوی نسیم
و صفت و صفت همین که زهره چون نسیم بود از بهرام پس زنا و فتنه بود
و صلح هر چه در صلح بود در ترنج هم چشم بود **فصل** در چون زهره که
ترنج بود یا صابون یا سبوط زنده بود در خانه مولود در خانه

مولود

مولود را صلح تباه بود و اگر در بر چیده بود بوی عظام با بوی کند
چون زن از زاده او را در بر چیده بستی و فتنه بود **فصل** در اضعیف
بوی نسیم در اولین صلح زنیست که در زنده و نسیم بر چه سبوط دو
نقطه تباه شود پس کند که زن خواهر و از خواهر بیشتر بستارن و بزنان
بزند در این حالت در چون نسیم سبوطی را در اولین صلح و صلح بود
مجاکی **فصل** در چون نسیم که ترنج بوی بستی در بهای کسب در نکاح
تا مولود در اندام درست بود از نسیم پس نگاه که بر بخت
نفس شرح در مملکت بر نیک و بد فرود بر دست راستی **باب** **فصل**
در شرح ترنج و نکاح در شرح ترنج و صلح و در بهای ادا که در صلح
مصلحتی است در سبوط آن نبود چون کوی که شاد است که آب دارد و کوی
در بهای کوب که در استنادی و صلح است در سبوط مولود در از آن
بناست در چون هم ترنج در بر چه بود که کسبنا نظر بود و سبوط
وزنت تران کوب که صاحب وی نظر کند محرق بود یا باطل در میان
سبیده نسیم که تباه کند پس تباهی نسیم مولود بود **فصل**
در شرح ترنج و نکاح در شرح ترنج و صلح هر که در صلح بود وی را کسب
و هر نسیم که در میان فار و نسیم سبوطی زهره و عطار و زهره در سبوط
مولود از زنی سبوط کسب در این **فصل** در آن کوب در خانه
خوبی بود در سبوط در صلح نسیم سبوطی با نظر کسب سلطان
خواست وی هم همان دهنه و زنی از نسیم کسب بود **فصل** در چون زهره
در سبوط است و سبوطی نظر کسبنا سبوط مولود از آن چشم بود
سبوط **فصل** در چون زهره در آن سبوط کسب بود در زهره است با در

بیماری است زان و بندگان زهر چون در روز دوم باشد
 و زین موضع بوی فخر شود و با پرستار جمع کند و لب را بزین کند زنی
 خواهد که عیب دوزخ است و استوار است **فصل** در چون ضایع مزاج هضم
 در سینه باشد با پرستار جمع کند و همچنان کند که هیچ کردیم **فصل**
 در چون ضایع مزاج هضم در روز دوم باشد و ضایع مزاج هضم بود
 پرورده خواهد بود بی اثر و غایت سرست دارد **فصل** در چون هم ازین
 درد و مطلق باشد و صفتش بر بی اثر نیست و با بی شادانی باشد
 پرستار آن خواهد با زنی که حسب ندارد و میرانی که فاسد است با زنی
فصل در چون هم ازین مزاج در هیچ سینه باشد پرستار آن بزنی کند **فصل**
 در اگر هم سوختگی باشد و چون زهر با زین سینه سرست باشد در
 خانه است اگر زهر و زین مطلق باشد زنی خواهد از پرستار آن بیانی
فصل در چون صاحب سینه باشد مطلق در کونخوس بود از هر ام بر ساری
 خواهد بود زنی در زهره یا بزهر رسد **فصل** در چون نعل در و تر سوز باشد
 و در وسط اسما و یا اسید بود یا صبری یا دل و با قره نظر بود بی زهر شری
 زنی کرده خواهد با فاسد با پرستار **فصل** در اگر برام نظر کند سبب زین
 استواری در زنی می رابد و قضی در چون زهر در خانه سینه سبب
 کند که مولود از تزویج با هر در ناست در سینه که زنی پرستار کند و عاود
 پرورده باشد **فصل** که چون صاحب سینه بود زنی کند
 در چون زهر در خانه ناه بود جمع وی با پرستار آن بود و ضایع مزاج
 چون هر دو در مطلق باشد مطلق خانه زین بود یا خانه زهره جمع با
 دختران و خواهران خویش کند و بر آن بود از زین در حدان بود

فصل

فصل در چون هم ازین مزاج در سینه بود خواهران خویش را بزین کند
 یا سینه را بزین بر آرد و یا زنی که خواهران و دختران بی سینه
 یا آینه سینه کند **فصل** در اگر کونخوس بود با خواهران با سینه یا دندان
 در اگر هم ازین مزاج در مایع بود کونخوس بود و در روده را بزین دارد و جمع
 با سینه که با بزین در **فصل** در چون هم ازین مزاج در هیچ بود کونخوس
 در سینه از زنی سینه زنی تا از بزین دارد و یا با سینه زنی در چون هم ازین
 در هیچ سینه بود کسی بزین کند که چون زنی بود **فصل** در اگر صاحب سینه
فصل سینه است و در روز نهار از بزین کند و در زینش **فصل** و
 چون قریب ازین مزاج نظر بود یا سینه بی و ضایع مزاج سینه بود و حالات
 خویش بزین کند و دختران را بزین کند که بی با سینه جمع کردن دارد
 مایع نظر بود و سینه مایع از آن سینه در بی سینه و سوا شود **فصل**
 در چون آفتاب در خانه سینه یا سینه جمع با زنی هر که در بزین
 برادران خویش کند **فصل** در چون زهر در خانه سینه بود خاصه در صبی
 سر سهای هر در از زین برادرش و با زنی که سینه بود **فصل**
 در چون سینه در خانه سینه بود و سینه بزین هر که در بزین برادران
 خویش و اگر مولود را ده بود در سینه بی زنی کند یا سینه در سینه مایع
 می شود **فصل** در چون آفتاب در صدد زهره بود یا در بی خواهر کسی
 که هم بود زنی که با زنی خواهر **فصل** در چون قریب ازین مزاج بود و برچی
 سینه بود زهره بوی نظر آفتاب از تزویج با سینه بود مولود خواهران
 را بزنی دارد **فصل** که زنی که زنی با زنی خواهر **فصل** در صاحب
 سینه زنی سینه بود یا سینه جمع زنی کند **فصل** در چون ضایع مزاج

فصل

س

۱۶۹
سهم از وزن بود و زناش خورشید و عطارد و زحل
سبب ایشان **فصل** و چون سهم سعادتی بود و سبب ایشان
بسیار تر بود و سبب بود **سبب حرکت زمین** و سبب بود
چون قدر قوتها بود و سبب بود و سبب بود و سبب بود
در چهارم بود و سبب بود و سبب بود و سبب بود
سبب از وی بسیار زمان هلاک شود **فصل** و از خدایت ستم در ستم بود
مولود سبب از وی سبب بود و سبب بود و سبب بود
شود و هر دو در سبب سبب از وی بسیار بود و سبب از وی سبب بود
بسیار در سبب ستم بود و سبب بود و سبب بود و سبب بود
دست و در سبب بود و سبب بود و سبب بود و سبب بود
مرا و عطارد و زحل و سبب بود و سبب بود و سبب بود
رسد **فصل** و چون زهره در سبب ستم بود و سبب بود و سبب بود
دست سبب بود و سبب بود و سبب بود و سبب بود
زهره در سبب ستم بود و سبب بود و سبب بود و سبب بود
بر سبب ستم بود و سبب بود و سبب بود و سبب بود
نظر ستم بود و سبب بود و سبب بود و سبب بود
جری عظیم ستم از زمان سبب ستم بود و سبب بود و سبب بود
عدد و زمان و سبب ستم بود و سبب بود و سبب بود
خواهی که اعداد و زمان سبب ستم بود و سبب بود و سبب بود
سبب ستم بود و سبب بود و سبب بود و سبب بود
تاریخ ستم بود و سبب بود و سبب بود و سبب بود

۱۷۰
که در سبب است و بود و سبب است و بود
رک بر آنکه اعمال در آن در باب رک است و سبب است
و بود که وصف کرد و سبب است و بود و سبب است
بر دل می که ای تحت بود و سبب است و بود و سبب است
دوی را با بی نبود از رک و سبب است و بود و سبب است
که سبب است و سبب است و سبب است و سبب است
و سبب است که سبب است و سبب است و سبب است
را از این دلیل سبب است عظیم و سبب است و سبب است
تسا **فصل** طالع هر که عمل بود و سبب است و سبب است
طالع بود و سبب است که سبب است و سبب است
هر ام را از مردم که و سبب است و سبب است
و سبب است که سبب است و سبب است
و سبب است که سبب است و سبب است
از سبب است که سبب است و سبب است
طبع است که سبب است و سبب است
که سبب است که سبب است و سبب است
قرین است که سبب است و سبب است
دست است که سبب است و سبب است
از سبب است که سبب است و سبب است
فصل و این سبب است و سبب است

۱۷۹
و سوار برها رسد پس در سفر چون صاحب سفر بهرام بود و صاحب طالع
با نظر بود از تریج و این مگر رسد بوی نظر بود در سوار برها در سوار برها که در تریج
کشتن رسد **نفس** و چون ارباب استیلاست بر تریج بود روزی را در شب
مروارستی را سا قطره زایل بود از تریج تا در طالع نظر کند و نفس بسته
زین رسیده در تریج و دعای بزرگ بود در سفر و اما در غایت بود **نفس**
در حال بودی که گمانت که ارباب سفر بودی بود در جبهای بر سفر نموده و سوار
بمادر تریج سفر نموده **نفس** و چون صاحب است این سفر صاحب هم سفر بود
و سهم است و نفس بود زین رسیده و در تریج آبی سفر بود و در سوار
توجهت و همانا مهند از تریج و کارهای و سوار را سفر چون گمانا نظر باشند
و سهم سا قطره است بر تریج بود **نفس** و چون سفر تریج هم
بود و در تریج می از زردان بود و در تریج و ارباب طالع در تریج حال باشند
سفر باشد ارباب با نماند بود **نفس** و چون صاحب طالع نصیحت سفر بود
حکمت سفر کند است **نفس** و چون صاحب سفر سفر طالع بود
سفر با سفر بود و سفر تریج که بودی تریج و سفر بودی **نفس** و چون صاحب
طالع از صاحب است سفر سفر بود و دست نذر و سفر و ارباب بود
نفس و ارباب صاحب است سفر از صاحب طالع با زکریه بود و سفر و سفر
سفر و در تریج چنانی بود و در تریج **نفس** و ارباب بود
وسط ارباب و در تریج هم سفر از صاحب طالع و در تریج بران که سفر
که است ارباب می میان تریج بود و در تریج و ارباب بود و در تریج
که در تریج کجایی رسد که **نفس** و در تریج است نگاه کن از تریج
وسط ارباب صاحب طالع ارباب در تریج و سهم ارباب صاحب هم نگاه کن

۱۸۰
که بر تریج کجایی باشد و در تریج نگاه کن و در تریج از تریج و در تریج
چیزی از تریج باشد و در تریج **نفس** ارباب نگاه کن از تریج
بود و در تریج است بود و در تریج **نفس** ارباب نگاه کن از تریج
چیزی بود و در تریج است بود و در تریج **نفس** ارباب نگاه کن از تریج
نگاه کن از تریج است ارباب **نفس** ارباب نگاه کن از تریج
اول تریج تریج بود و در تریج **نفس** ارباب نگاه کن از تریج
ارباب استیلاست ارباب تریج بود و در تریج **نفس** ارباب نگاه کن از تریج
تریج تریج بود و در تریج **نفس** ارباب نگاه کن از تریج
اول تریج تریج بود و در تریج **نفس** ارباب نگاه کن از تریج
کفایت از تریج تریج است ارباب تریج بود و در تریج **نفس** ارباب نگاه کن از تریج
وسط ارباب تریج تریج بود و در تریج **نفس** ارباب نگاه کن از تریج
نفس و ارباب تریج بود و در تریج **نفس** ارباب نگاه کن از تریج
تریج تریج بود و در تریج **نفس** ارباب نگاه کن از تریج
طالع و وسط ارباب تریج بود و در تریج **نفس** ارباب نگاه کن از تریج
نفس و در تریج ارباب تریج بود و در تریج **نفس** ارباب نگاه کن از تریج
سهم تریج تریج بود و در تریج **نفس** ارباب نگاه کن از تریج
و در تریج ارباب تریج بود و در تریج **نفس** ارباب نگاه کن از تریج
و در تریج ارباب تریج بود و در تریج **نفس** ارباب نگاه کن از تریج
که در تریج ارباب تریج بود و در تریج **نفس** ارباب نگاه کن از تریج
در طالع بود و در تریج تریج بود و در تریج **نفس** ارباب نگاه کن از تریج
بود و در تریج ارباب تریج بود و در تریج **نفس** ارباب نگاه کن از تریج

۱۸۱
طلوع در جای نیک بود و در خانه آبی بود و در نقش رخسار و با یکی که
روی را در آن خطی بود و صد مابوی نظر و کهنه از وی یک قطعه دوستی می
با دوستان و بزرگان و سران بود و از همه دوستان که است پدید
فصل در چون نوح سید بود و با سلطان سستی و در بود و با بزرگان
با همه دوست بزرگان و سران بود و با همه از دست و از همه دوست
و قدری بزرگ از سلطان می را نیک بود **فصل** در چون بود روزی
بود و سیدم طلوع توین اجوت بود و سودوی نظر و کهنه است و سستی
بزرگان با دست مانی کند و کهنه است بزرگان بود **فصل** در چون سستی را
جهان بود که با جی بیخ بود و بزرگان دوستی کند و سب دوستی خرمند
فصل در چون زهره در جهان بود و بزرگان دوستی کند و حال می دوی را
سستی بود و در آنوقت **فصل** در چون آنست در نیم بود و در نیم
با دستان دوستی کند و معنی بود بزرگان **فصل** در چون بود نیم
بود و قوی و درست و صد مابوی نظر و کهنه سستی مردان می را بزرگ
و از همه با دستان دوستی کند و بزرگان است می را قدری بود و کهنه
چون زهره در فاس بود و قوی و مسود و دوستی با ملوک در و کهنه است
و از همه بزرگان است که است پدید **فصل** در **فصل** در **فصل** در
جهان سیدم دوستی می کنس بود و صاحبش نیز می کنس بود و در دوم بود و
با من میانی خسته دوستی کند و با فاسقان اول خیر و زنا و جرمی می کند
و اگر سیدم که صدق محوس بود و در جاهای بی با صفا با مردم دون دوستی کند
عسین **فصل** در اگر خداوند خانه دوست صاحب طلوع شد و از همه با بزرگان
و خویشتن دوستی کند و اگر محوس بود و سبب است با دوستی می کند و اگر در

جهان

۱۸۲
جهان طلوع باشد و دوستان می ایران باشند **فصل** در اگر خانه بزرگان
نخواهد شد با فغان در دوستان دوستی کند و با کسی که از وی سستی بود و
وی را در سستی بود **فصل** در اگر از خانه بزرگان و فغان با مردم دوستی کند
فصل در اگر از خانه سستی شود و دوستان سستی شود و در سستی از خود
فصل در اگر از خانه و سستی شود و با وی سستی کند و از سستی بود **فصل**
در چون خداوند خانه دوستان در میان بود و دوستان در برادرانش می بود
بفغان می با کس است **فصل** در **فصل** در **فصل** در **فصل** در
می خانه دوستان بود و دوستی می کند و برادران می خانه دار دوستی
است و کند و با کس که او است **فصل** در چون خانه دوستان سستی بود
دوستان در او در حضرت دهد و اگر دوستی بود و صد صاحب طلوع بود
دوستی می کند از وی سستی می باشد و شفقت و اگر خانه دوستان سستی بود
دوستی می بسیار است و از وی سستی می باشد و سبب می بزرگ می کند
در چه صاحب جادو می باشد صاحب طلوع بود و برادران در دوستان سستی
با سستی در سبب است که زنی می کند **فصل** در اگر صاحب طلوع صاحب
خانه مردان می بود و با مردان می گفت کند و طلوع سستی است که سستی
نیت ط از بزرگان می کند **فصل** در چون سستی که صدق در و سستی بود از
و دنیا و آن روح ناست بود و صد مابوی نظر و کهنه است قطعه بود و با همه
دست بود و کسی که با وی سستی کند خرم بود **فصل** در **فصل** در **فصل** در
چون کس که سستی است که اگر سستی با وی بود بزرگان سستی بود و در وقت
سستی است بود و در نظر ترس با سستی بود و سستی می فاس بود و برادرانش
دوستی می کند **فصل** در چون سستی در سبب است که سستی بود و سستی بود

دوستی برادران برنجی و عداوت کرده چون صاحب طالع راج بود در
 خانه دوستستان با دوستان عدس کند و عدس را میگویند بود **فصل** و اگر
 صاحب طالع از صاحب عدس شش بزرگ و دوستی با او کند
 و دوستستان از وی برین جویندی را دوستستان برادر خود بخشد و
 عشرت کند **باب کسی که از دوستی برادران خیزد**
 و چون سیرم طالع شود برادران و بهرام بران برج ناله بود و
 سیزده از دستان و بهای بزرگ **فصل** و چون سیرم در زحل بود
 و دستان وی را خدای رسد و چون خداوند ناک در ساس و چتر
 بری رسد از دستان و دستان خرابی است **فصل** و چون خداوند خانه
 و دستان سینه بود برادران وی را هیچ برادر ندارد و وی است
فصل اگر کسی از وی بود صاحب طالع خوش بود وی را سوارها رسد
باب در دستن نگاه کن و از دستن نگاه کن در باب
 و شش و صاحب وی رسد که عدس است شش و کوی که غالب وی بود
 سینه و است این صاحبان بیانی بقوت و صفت و سعادت و غایت
 و جایی که چون افتاد و بود از زحل و نظر بر سیرم **فصل** بر آنکه
 برج دستان چمن برج و صاحب رسد و صاحب برج ذر سیرم بود
 سهم که عدس او صاحب وی در برج ذر سیرم دلیل بسیاری دستان بود
 اگر در خانه چند کوی استند دستان بری بسیار بود **فصل** و چون دو
 سکه خانه دستان بود وی را دستان بسیار باشد که نصف بود و قوی
 برادر **فصل** و چون است که عدس بران بود و زحل کند و تو است و دستان
 و از دست نیک برسد و چون بر بود و شش یکی کند که از وی قوی تر

بود و دام دشمن از ترس بود و چون بران بود و دشمن بی سبب استند
 در باک خجالت کند **فصل** و اگر حوت خانه دشمن بود وی را در دست
 باشد و بر وی حسد بریزد و هر کس وی دشمنی کند **فصل** و اگر کوی که
 در لیلهای دشمنانند هم صاحب طالع نظر کند و کوی که بر
 در آن روز بود را دشمنان بسیار باشد و مالک آن موتت بر وی جان
 بود و ضعف وقت و نظر دوستی و سلامتی لغو و صغای غیب **فصل** و نه
 کین بگوید که در خانه دشمنان بود و جاکه پیشتر آن کوی صاحب
 بود و دشمنان سیرم برادران و خوبان باشد و اگر صاحب است اولد
 بود از زحل است و شش کند **فصل** و اگر صاحب است سینه بود
 خردگان و شش وی کند **فصل** و اگر صاحب است بر او زحل است و شش وی کند
 و اگر صاحب در سینه است و کوی که از وی است تر بود و دشمنی کند **فصل**
 و اگر صاحب خانه و دستان بر او برادر است که کند **فصل** و اگر صاحب
 طالع است که عدس بود با خوب است شش زحل است که در کوی است از
 اندک است سهم که عدس را نگاه کن اگر در او تا بود و از کویها و صاحب
 چنان شش وی کند بر آن بود که صاحب طالع خوش بود و چون سهم که عدس
 حاد چسب بود با سهم نام بود و دشمنان را قوی بود بر وی و دشمنی کند
 و بر آن بود که سهم در سیرم بر آن بود که حش بود دشمنان وی را در
 و ریح بود و سهم که راه باشد **فصل** و اگر کوی خوش بود و دشمنان وی
 رعدا در آن بند بود بر او در حاد چسب بود و دشمنان شش وی کند
 اگر در خانه شش زحل است شش وی کند و اگر در دست و او از
 دشمنی وی که باشد و وی را زنیانی از او دشمنی است و اگر کوی صاحب

اطلاع

کسی

۱۸۵
 کهن باشد و صاحب طبع منوس دارد و بیستم نظر بود و در کتب حسینی بود
 عداوت از بیج بود که سهم دردی باشد و اگر در دهم با نیک سبب
 خواسته بود و اگر در ششم باشد سبب این که در آن شده و اگر در ششم
 سبب میخواند و اگر در دوازدهم سبب عداوت باشد **باب بیست و نهم**
شناختن کیمی که در سنن بر حقی استخراجه بر دره عطار و چون
 در خانه خویش باشد مسود می را طرز بود بر دشمنان و دوستان و دشمنان
 فرقی می کند و دشمنی می که بهر جهت دارند و صاحب بی بی عشره
 محترق بود و باقی با آنجنس یا از جهت کوسبی یا در غایت با آن که در آن
 می که لم بر نوزدهم علم با صداب و الیه المرجع و المآتب
 حسب الظاهر در جزئیات بسیار و تفصیل بیست و هفتمین و بیست و هشتمین
 جامع استقرال و استقرال صوری العزوع و کلاصول صافی کوزمیر
 میرزا ابوالحسن که در کتابت استخراجه است
 این کتاب را در تاجیه اما در تاجیه که در باب
 این کتاب از امام اهلایه است
 غفر له سیاتیه بی بی الوسی
 و التمام و الله اعلم
 آمین

کهنه در وقت عداوت است
 کهنه در وقت عداوت است
 کهنه در وقت عداوت است

این کتاب در وقت عداوت است
 این کتاب در وقت عداوت است

کهنه در وقت عداوت است
 کهنه در وقت عداوت است

کهنه در وقت عداوت است
 کهنه در وقت عداوت است

کهنه در وقت عداوت است
 کهنه در وقت عداوت است

صاحب الموارثه امر الموقر لمزقه في اناس جابر عند الكهول في ذمهم
في تيزير المشرقي سماج العباد الملهه الكرامه عند كاشف العظا الموكه
 و امر ان المولد منهم من مكرم البينه طلب **الرجل كنه** في مزقه عده عده
 و القضاة و الزرارة **في تيزير** المرحه لسبب القده و الضيق و الزو و الجا
 و القلق المده و العفن و الضيق و اختلاف اناس القضاة من المده و ان
 المكان **المتفق كنه** في مزقه المولد عند الميراث و ريب **المتفق كنه** في تيزير
 المولد و الضيق و الشهية و الموده و حسن الخلق و ازنيه و الحوص على العنا
 الهوى العرف و السرور و الكون و الكون في العطب انتم **المتفق كنه**
 و تيزير عده و العرف و الملق و العبد لا شيا و العتبه و العبد لا شيا
 العبد و لا و لا في العتبه **كنه** في تيزير كنه في العتبه في العتبه في العتبه
 سخي و عيب و سيرة الممال ل امر المال سيرة و رجات اليرت المايل عليه فاذا
 انتم في العتبه و كنه في العتبه ان سخي كنه في العتبه ان سخي كنه
 سخي في العتبه قابل انما عده في العتبه و العتبه و العتبه **كنه** او انتم
 التيزير و ريب العطل او عتبه من اليرت كنه كنه في العتبه كنه كنه
 العتبه و المايل على العتبه المولد و المولد و ان كان ذلك العتبه
 انما فان العتبه و سبب المال او و ثوب العتبه و كاد و كاد ان كان
 ريب انما في دخل عليه عتبه و سبب العتبه و اجازة و ذم و عتبه و سفره
 ان كان سبب العتبه و عتبه سبب الابهة العتبه و العتبه و العتبه
 العتبه و ان كان سبب العتبه ان العتبه و العتبه و العتبه سبب الابهة و العتبه
 و ان كان سبب و سبب ان العتبه و العتبه و العتبه من عتبه و عتبه
 و من كنه العتبه و العتبه ان كان من سبب ان العتبه و العتبه
 اصدا و عتبه و سبب ان كان ذلك العتبه و سبب ان كان العتبه

شأن كنه

اصف

و اصحابه من سبب العتبه او الموارثه او العتبه او العتبه و ان كان
 و ان كان سبب ان العتبه و اصحابه سبب العتبه و سبب العتبه
 و ان كان سبب العتبه ان العتبه و اصحابه سبب العتبه و سبب العتبه
 ان كان سبب العتبه ان العتبه و اصحابه سبب العتبه و سبب العتبه
 السطن او ان كان العتبه سبب ان العتبه و اصحابه
 سبب العتبه و من العتبه و سبب العتبه و سبب العتبه
 المولد لكل سبب انما في مزقه فاذا انتمت في موضع كنه كنه في العتبه
 اصحاب المولد و مزقه ذلك كنه كنه في العتبه سبب العتبه و سبب العتبه
 مزقه كنه في العتبه كنه كنه في العتبه كنه كنه في العتبه
 ذلك **كنه** و اذا في العتبه عتبه و مزقه في العتبه و سبب العتبه
 مزقه في العتبه و ان في العتبه سبب العتبه في العتبه كنه
 سبب العتبه المايل من مزقه المايل اصل المولد و مزقه في العتبه
 مزقه في العتبه و مزقه في العتبه و مزقه في العتبه و مزقه في العتبه
 ذلك من العتبه و مزقه في العتبه و مزقه في العتبه و مزقه في العتبه
 ذلك كنه كنه في العتبه و مزقه في العتبه و مزقه في العتبه
 و مزقه في العتبه و مزقه في العتبه و مزقه في العتبه و مزقه في العتبه
 و انما من مزقه في العتبه و مزقه في العتبه و مزقه في العتبه
 كنه كنه في العتبه و مزقه في العتبه و مزقه في العتبه و مزقه في العتبه
 و ذلك كنه سبب العتبه من الاصل و مزقه في العتبه و مزقه في العتبه
 مزقه في العتبه و مزقه في العتبه و مزقه في العتبه و مزقه في العتبه
 و مزقه في العتبه و مزقه في العتبه و مزقه في العتبه و مزقه في العتبه
 صاحب المولد انما في العتبه و مزقه في العتبه و مزقه في العتبه

بقيل الى شدة امره السنه والفرق انما بين من التذلل بوج امره الكبر او غيره
 المراد ان يقيم من قبل الرثة الرابع اذ احد المال ان يقيم من قبله الدرجه كما هي
 انظره الاذ لا ان الطبع معتقده الشايبين ذلك كان الذي يطبع المشرقة
 من المال يطبع طه ان يلين على اهل الدنيا ونصبي اعين ارسل الذين رسلم
 خلقه ومن بعد الشايب فانظره الونه الكاشه وعطيه حتى يحسن جسم ذلك المولد
 ومنب شوره وبك الجمل ومن قبل الرثة اس يكون عطيه الكبر معتقدين
 المولد عنده ذلك فبقيا صرنا شرس ويطعم العالم ومن قبل الرثة الرابع يطعم
 الملت بنده الاذ لا ولا ربه واذا كانت الكواكب مفضيه فان ذلك المولد
 نصيب جزاء اذا كان مطه فان لا خير في **فوج** واما درج الاجزاء اذ درج
 لا استقبال فان ذلك يبر ان لم يكن مبيلا في المولد في الصل وتدرج الراس
 في الاصل غير اصل الملاءمة لولده وكذا اذا ثبت في ربه الذرية في وقت
 الطغنه قبل صاحب التوكل **ك** وكل كوكب تدرج في ربه طولاً وعرضاً فان طرأ في
 السواء والوضوح المطلق لكل درج سنه وكل حشر في قايين شهره وكل خلقه
 سنة ايام فاقس الذي تديره الملهام مثل الم سعادته وهم النبي وهم
 المال وهم سنة الولاده وهم سلطان السعاده وهم انانته وهم السنه
 ويؤدو كمال الملهام مما لا يخفى من مزلزاله وتسير الملهام وهو ان تيسر في حرقه
 اصل المولد لكل سنة على المولد ولين درج ربه في حرقه انهي الى الملهام على قبل
 ودرجه وقتها الى كان مينا في اصل المولد وتطو في ذلك الموضع ولا ربه وان
 في الاصل كلهم على حسب ذلك وعنايه المولد جعله في نسب ابيه بقدر ما ترى من الصلاح
 والسنه وبقدر جوده ووجه المرح الذي يقدره قد اشبه **البيع** وتسير الرثة
 التي عشره الملهام والكواكب ما يكونه العالم لكل ربه سنه وكل ربه درج
 الطبع سنه فان انتهى بعضا بالادواره باستيرك ربه اول كوكب سعادته

كانت عشره كوكب في بقول لا ذلك المرح اذ الكواكب والشمس عشره سنه
 اذ المرح سنه في بقول **ك** ان يقيم الاخره كما خواتم درجها فان
 الاصل في مكان درج الشمس في ذلك ان الاجزه والما خواتم في بقول
 الوقت الذي يكون في ذلك الكوكب المرحس من ربه سنة او قاسما وان كان ربه
 المرحس الاصل مضر ابراط على حق المولد وحز الاخره مضره في مثل الوقت المذكور
ج وهم الساعه يحصل ويفرق كالعصا في درج المولد الكواكب **اب** في
الشمس في جمل احوال الاولاده وتقدريه سني ان تطو على السعاده واول
 الكواكب والبرج الذي انتمت اليه سنة وكذلك ربه سنة البرج الذي في بقول
 صاحب المولد مكان المولد المنقب الذي يسير في ربه او ما كان في سنة او صبا
 في بعض كوشن السنه في التثبيث وترج المقابله مسته الدليل السنه وبعها
 الذي يترجم بين السهام وقوتها والمفرجه على الاصل والتمويل في بقول **ج**
 صرنا الاولاد التي تبدل بها في سنه **هـ** في ربه المرحس في بقول
اب في المولد **ك** انك لا تقسم **البيع** صاحب المولد والشمس
 واصل المولد **ج** في بقول السنه واصل **اب** في المولد في بقول
 او صاحب سنه **با** في المرحس **سني** في المولد في بقول السنه واصل المرحس في بقول
 سني في المولد في بقول **ك** انك لا تقسم **البيع** صاحب المولد والشمس
 اسم صاحب المولد في بقول ان تيسر ربه الطبع او ابيح لكل سنه ربه واصل
 مستويه وانك لا تقسم فهو صاحب الشيعه الذي يقع على ربه **الشمس** في بقول
 فان يكون اذ كان المولد بهنا ربه في بقول **ج** في المولد في بقول
ت في المرحس في الكواكب الذي يقبل **الشمس** في بقول **ج** في المولد في بقول
 بالذلة على حالاته في مراثيها ان الاولاده المولد بهنا ربه في بقول
 سني المولد في بقول **اب** في المرحس في بقول **ج** في المولد في بقول

قال المرحس في بقول
 صاحب المولد في بقول
 سني المولد في بقول

خرمه شيا. فبني ان يبرهن على سنة التحويل موضع صاحب دواضه صاحب راكوك
 لان قده كراكب الاصل التحويل انما يبرهن من هو الصنفان تحويل السن من طالع
 دواته و دس بر سوتة و ككل يت بها لاوله امر معلوم **فان اوله** و **تدراك**
 اجزاليه البين و اجاره و الشا ذكابه **و دس بر لاوله** احوال الما لاوله
 المرطه و السعاده و الاصدقا. و اثنت الحسن او البس **و السقطه على** و **تدراك**
 يبل على اجزاليه الاخوه و المرضع السعد الاعداد و الكلام سور و الما رعد
 و الرناق و الحسب و ككل و احد و لا اليطر على اشيا. او ظاهره عند الصائم
 العجم و اشيا. يظهره لاوله كسيت او احد في بعض الكواكب **جز** فبني ان
 نزلت على السنه و موضع صاحب دس بر راكوك **فان اوله** فاما ما يدرك
 البين **و الكاه** و **المن** و **دس** و **دس** يترا على المال. و **الولد**
ه و **المولى** و **دس** و **القطر** على حال الاخوه **ج** و **المرص** و **القطر**
ط و **دس** صاحب الطالع او طالع السنه اذا كان براس البس و **تدراك**
 يبرهن على السلطان فان كان في الطالع او العيشه كان صحيح البين و **تدراك**
 القدر و **المراد** ان كان في السبع و الرابع و اذ في السبع و **تدراك**
 فاسد اما المكونه من جنس لانه فبني ان يعقده بركسقا. حال من سار
 البريه و اعدان بلكواكب و الصفا لانه و دواتها الافراد و عند ما رفته
 لت لانه و الطالع الاصل و ربه و القدر بيراكواكب مواضع السنه و **تدراك**
 من سوت الاصل المستنزه على التحويل **ج** اذا كان على سنه التحويل
 فتاب على ان الذي يبل عليه من فراشه يكون فتابا لانه ان تحول
 الاخر و اذا كان رجسدا و ادع امور كذبت و فوجد اعزى و مقل من كل
 على حال اخر و اذا كان رجسدا فتابا لانه ان تحول و **تدراك**
 السعد و **الجنس** من الانقلاب **الاسب** و **الاسب** فتابا لانه

قبر

قبل انك **ج** كسبان نظر المتبرئ ان تحول سنه المولد يكون كسبان
 سب ان يقع كسبان من الاما لاوله او دولت اوله فابن بعض السنين
 فايده المال كسبان كسبان و ان يكون في المال كسبان و ان يكون
 و من كان ابراه حيان لم يكن له اخره دولت اوله و كسبان كسبان
 يكون له اخره و ان لم يكن ابراه حيان كسبان انما سعت اخوانا فبني ان
 الاخره و ان يكون له اخره و ابراه حيان كسبان و ان كانه
 ماته و كان بعض الاولاد يدعى تحويل السنه و **تدراك** و ان كانه
 يكون له اخره فابن كسبان و من لم يكن له اخره لا يكون له سوت اخره
 و من لم يكن له صبيح الا غلات و لا مال فابن كسبان و ان كانه
 ف و **تدراك** و **الملك** و **الملك** و **الملك** و **الملك** و **الملك**
 من كسبان **ج** و قال فتم من القدره اذا دولت لاوله لصاحب التحويل
 سوت الا برين او قفتم او اهم و لا كان لها مال فابن كسبان و **تدراك**
 شيا على امره و صيف حال من هو عند فاشيا و **تدراك** و ان
 و من اوله و يكون له اوله و **تدراك** و **تدراك** و **تدراك**
 يكون كسبان و لا غلات و **تدراك** و **تدراك** و **تدراك**
 ان ان الف و منها فابن كسبان و **تدراك** و **تدراك** و **تدراك**
 يشوع و لم يكن اصل مولده يبل على الشر و فابن كسبان و **تدراك**
 امر اخر فبني ان و من دولت كسبان من شره الملوكة و ان كانه
 فابن كسبان و **تدراك** و **تدراك** و **تدراك** و **تدراك**
 الاشيا **ج** و سبني ان تقدم على المخرج ان التحويل لعل الامراه او **تدراك**
 كان رجسدا كسبان و **تدراك** و **تدراك** و **تدراك** و **تدراك**
 كان كسبان و **تدراك** و **تدراك** و **تدراك** و **تدراك**

تشكل احوال السن وان كانت المراد من بقر المدون الصناعات المتشعبة في حكم
المراد بذلك وان كان المراد بالصبي حركته من غير ما يشي كل صبي في كونه
سواء كان له في المثل الصبي او يكون ذلك لان الحكم في ان ملكه السيد او يتولى
لصبي في كونه من غير ان يكون له ان يبيع الصبي من احوال المكون اذا واثق
لصبي في السيد او يكون له في المثل ان يبيع **مع** ان كان صاحب التحويل
ما تذا في يوف من تحويل سنة حال له ان كان له ذلك في حال اخره ان كان له
اخره في حال اير ان كان اير **مع** سبيل الخيم ان كركب على المولد اول
من حرسه في احوال حرسه في اير تارة منها علم ان ذلك المولد في حيز
ملكه الخيم من تارة في احوال حرسه في كونه ذلك اقل من تارة في حرسه
خففه في تارة في حال كانه حارسه **مع** اذا كان طالع السنة الميراث في حرسه
في احوال حرسه في احوال التحويل **مع** اعلم ان الكركب انما يربط في التحويل في احوال
والكركب انما يربط في التحويل في احوال السنة **مع** اذا كان طالع السنة الميراث في حرسه
او القرض الميراث في احوال السنة فان ذلك السنة يكون من ربي حرسه في احوال
ميراثه في احوال السنة **مع** لا يقع التحويل في احوال الكركب في حرسه في حرسه
لغيره من ذلك حارسه **مع** اذا كان ذلك في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
التي في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
كون الكركب في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
ذلك في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
ان فانها في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
ذلك **مع** اعلم ان الكركب الذي يكون في احوال حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
موصوفة التحويل في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
واعرف الكركب في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه

اذ كان في احوال حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
من الكركب في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
المرض في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
كله في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
صاحب ذلك الكركب في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
اعلم ان من الاصول المستقره في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
السنة في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
بالتحويل في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
سارت في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
المعقوبه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
المولد في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
السنة **مع** فان كان في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
او حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
كله في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
من حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
المعقوبه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
من حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
ان في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
فان ذلك في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
مع ان كان في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
روي في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
المكان في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه

كله حرسه

في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
كله في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
فان ذلك في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه
وذلك في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه في حرسه

٥٠
المد الذي انتهت اليه العزبة اصل الميلاء والتحويل اذ ترى رب السند صاحب العزبة
والعزبة على السند وبنها التحويل كما يقال سادور وادوية بيتها موزني
السود والافاضل للولد في ملك السند على كل حال **ببرج** اذ كان العزبة
للسود وكان صاحب طالع التحويل ورب بيت العزبة كسب سعد بن ذكوان
على العزبة واليهادة وان كان كذلك وكان سرج الالهة وورودها
الحال او على العزبة والقصان . ان كان في التحويل رب السند صاحب
العزبة والعزبة اليها واطلع توترب على حد صلاح وهي تزيين السند ونحوه ان
ادواته كانت ملك الدرجه التي وصلت اليها في التوسيع اصل الميلاء وان
بأشده والموت لولد في ملك السند ان المرح سبي من السند وشعاره في العزبة
على ذلك الحد والدرجه فان لم يولد في العزبة الدلالة للولد على العزبة
و اذ كان السند رب السند والعزبة من التوسيع العزبة فيهما
الترشح والقابض على العزبة واستمكان اللود من العزبة المالك ولكن
كان المشتري اذ انهرج العزبة رب السند على العزبة من ذلك العزبة من
كل شئ منها كان اصل الميلاء في اذ كان الميلاء في اذ كان في كل
السند طالع والعزبة من الميلاء وما كان منها سدا العزبة العزبة فانظر
اي ذلك صارت اصل الميلاء فان ذلك هو السند . و اذ انتم على بيت
البحر من كانت السند في معارضة فان لم يصب الابل عليه ولكن سبي ان
في مثل هذا الامر اذ كانت السند على العزبة السند على العزبة فان
السند ما لم يكن لك في قوة فانها على الاستاذة ويكون الامر في بيتها
مفضلا وكذلك كان من اشياءه فانها لا يدل على العزبة العزبة
ان في السند المشتري وهو راجع وصار على حد العزبة على العزبة
الرخي في تدقت الارض في انتم سدا العزبة في عيشه و اربعين على راج
سنة و

الم

٥١
الرخي في عيشه و اربعين على راجع في راجع في عيشه و اربعين على راجع في عيشه
رطل على العزبة العزبة و اربعين على راجع في عيشه و اربعين على راجع في عيشه
الرخي في عيشه و اربعين على راجع في عيشه و اربعين على راجع في عيشه
فيما سدا السند الميلاء في الدرجه في راجع في عيشه و اربعين على راجع في عيشه
مضاجد من حجر صيد الالهة من بيتها فان في التوسيع مصلح من دال العزبة
و في غير ذلك من التوسيع كان العزبة . فاذا نظرت فوجدت العزبة في السند
ان ترى رب السند التحويل في حد صلاح و تزيين السند على العزبة الميلاء الذي
انتهت اليه العزبة والعزبة من السند وهي العزبة التوسيع في الميلاء الذي
في شيخ السند اصل الميلاء والافاضل للولد في ملك السند بالبيد العزبة
و ان كانت العزبة التوسيع كان التوسيع اصل الميلاء في مكان المنقب طالع
السند والشيخ في اصل الميلاء في ذلك الحد فان كان العزبة في مكان
المنقب في كل التوسيع كان رب السند في الميلاء الذي انتم الذي انتهت
اليه العزبة كما قد اضررت بها التوسيع في التوسيع والمقابلة من الالهة
وكان سرج العزبة الميلاء وكان المنقب ليس للعزبة على السند
العزبة رب السند في ذلك الحد موزن من السند فانها على ملك السند في العزبة
من الموت . فانظر على السند في بيتها من السند ان كان كوكب بارك
من الدلالة اذ الميلاء فان كان من خسر التوسيع او كان من قبها الدرجه هو ازار
ثم صارت التحويل السند على العزبة اعطى العزبة اذ وقت في السند ملك
المنقب المنقب وكذلك في التحويل من السوا العزبة و اذ انتم
و اذ انتم السند في الميلاء الذي كان اصل الميلاء فانها اضررت
بها التوسيع في العزبة و تزيين السند اذ الميلاء في السند من السند وكان
في مكان المنقب في ملك الميلاء من السوا العزبة العزبة . اذ انتم

جيد اصلي

٢٠٩ من اصل المولد والى اعطاء الولد او ابها ثم قال الغرض والنظر في السواد من
جبل العجوة والكثير **ج** قال بعض الحكماء اذا اردت ان تظفر اجرا لاجل
من يتولى سنة الابن من اجل ان يتشبه بولدك فان كان يظفر الابن فكله وكذا
كانت الشمس من سنة جوبل السنة وان كان يظفره يظفره بغيره من اجل ان
كان في القوم من سنة اصله يظفره يظفره او دل ذلك على كونها من سنة اصله
التجويل لسيما **ج** اذا كان من سنة اصله يظفره فانه في اصل المولد
او اقر ذلك ان يكون في التجويل احيى او ممترا او لا يظفر الا ان يكون ساقط
في نظر الجرح فان ذلك يدل على ان سنة المولد هي سنة المولد **ج**
و اذا انتهت سنة المولد في الموضع التي كانت فيها الشمس وكان في سنة المولد
عن تلك الموضع لا يتغير احيى ولا يظفره عنها فان ذلك يدل على ان
الاباء وينبغي انهم **ج** اذا اخرج زحل او زحل من التجويل الموضع الذي كان
صاحب بيت الاباء وكان صاحب بيت الاباء من سنة المولد او من سنة
ذلك يدل على ان سنة الاباء وقتها هم **ج** اذا كان في سنة المولد في العاشم
مخمين وكان في سنة المولد في التجويل تحت الارض ولا يتغير سنة المولد في
يخرج مرض من سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
فان نظر المشرى في التجويل في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
انتهت سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
على انضار و مثل ذلك اذا كان مكان المولد في سنة المولد في سنة المولد
في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
الولد القوي في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
المشترى المشرى في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
المرح في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد

المرح في سنة المولد

المرح في سنة المولد

٢١٠ الرنان والمسيل القطع: فكان الزهر والمشرى كما **ج** اذا كان المرشح
تسوق القوم من سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
من المرشح في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
السيد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
زحل في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
كثير في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
و اذا اخرج سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
الذين في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
الاصد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
الس في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
اذا كان في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
مع الرب في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
اذا كان في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
الا ان يكون في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
او باء من سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
كان ذلك في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
ما تفرق في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
و كانت في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
والا في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد
في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد في سنة المولد

المرح في سنة المولد

العاشم من الف دود الهيا تملك سنة **ج** وان كان القاسم كمن والملك
 وسعدا يدركه او يخلص من الموت الا ان يصير الكاره وبعضه وقت يت
 في وقت **د** وان كان القاسم سعدا والملك كمن وكفى يدركه القاسم الكمال
 وتوسطه الصلاح والعنف وان كان روي الى اهل الجوز السادة الكبار
 مع صغره وصين قلب **هـ** وان كانت الفرة لبعض الكواكب سعدا كان القاسم
 او يكون موصلها روي في بيت الفلك ولم يفر اليه كسعدا فانه يطلع عليه
 ويعينه اجزاه ويملك سببا او كمن الا فلا كما هو **و** وان كان القاسم كمن
 والملك كمن وكمن الا اصل يدرك الكاره ان يده وقت والبدن ان
 كان كمن ذلك في التحويل نظر اليها سعدا كمن من الموت الا ان يكون كمن
 مرتبه فان نظر اليها كمن يصبه في وقت الموت وان كانت الا فلا كمن
 كان مرتبه في مكان فنه وعنده **ز** وان كان القاسم سعدا والملك كمن
 سعدا كمن ان صالى الى اهل على السجاده المشهوره الجيد من جسد كمن
 اذا كانت سببا الا فلا اسودده وان كان احداهما صالى واما في رديا
 كل واحد منهما على الجوز والشه فقدرها لها او شتر السجاده وافرهما اذا كانت
 مع صلاحها يكون صاحب التحويل القاسم الى اهل المكان **ح**
 قد يكون القاسم لبعض الكواكب وبعض الكواكب كمن
 واما مقتضا بعض السنين من احداهما الا في يكون من اسفل الى
 التدبيرات اولها الله الذي يكون في القرة الثاني صاحب ذلك كمن والملك
 والقاسم الاول الثالث الله الذي مشغل في القرة الرابع صاحب يد الله
 الثاني والقاسم الثاني الخامس الكواكب الذي يكون من القرة في جسد
 او شتر الثاني من الكواكب الذي يكون من القرة في جسد الثاني في جسد

بالتش

بالتش **د** هذه الا فلا استمكن حالها عند الا شغل السجاده والملك كمن
 وعشرين جهانه اربعون قاسم كمن اول روي منها عبد القاسم على الا فلا الثاني
 اربعين من جسد اسودده الخمس المدبره للقرة اسفل اليها بعض كمن
 الثالث ثامن من جسد اسفل القاسم وقت كمن اسودده الخمس باه باه
 او بالتش الرابع ثامن اخر من جسد اسودده الخمس المدبره للقرة في جسد
 او باسفل اليها بعض القاسم على اربعون **ا** او شغل القاسم من سعد
 كمن سعد **ب** من سعد كمن سعد **ج** من سعد كمن سعد **د** من سعد كمن سعد
العشر ايضا ان شغل التدبير **هـ** من سعد كمن سعد او شغل كمن
 سعد او شغل **و** من سعد كمن سعد او شغل كمن سعد او شغل **ز** من سعد
 سعد او شغل كمن سعد او شغل كمن سعد **ح** من سعد كمن سعد او شغل كمن سعد
 شغل **القاسم** الثاني على ما يرد **ط** ذلك ان شغل كمن
 من سعد كمن سعد تدبير **ي** من سعد كمن سعد تدبير كمن
 من سعد كمن سعد تدبير **ب** من سعد كمن سعد تدبير كمن
 من سعد كمن سعد تدبير **ج** من سعد كمن سعد تدبير كمن
القاسم ثانيا **د** وهو ان شغل التدبير كمن
 سعد كمن سعد **هـ** من سعد كمن سعد **و** من سعد كمن سعد
ح من سعد كمن سعد **ط** من سعد كمن سعد **ي** من سعد كمن سعد
 كمن سعد **ك** من سعد كمن سعد **ل** من سعد كمن سعد **م** من سعد كمن سعد
 القاسم في اني شغل كمن او جسد كمن او جسد كمن او جسد كمن او جسد كمن
 الرابع فاما اجزاه المراد به ولا يعلمها في **ا** من ملك السجاده والسجاده
 في الا شغل في سجاده كمن **ب** يد كمن الا شغل من السجاده الفرة الى
 الارض **ج** يد كمن الا شغل من كمن كمن **د** كمن من الموت **هـ** يد كمن

كمن

٢٢٣ سيد صاحب التوابع اوله **ج** و انظر في مواضع الكوكب التي تدعى
بغيره في الشرح و ما يصح كسبها و لا تها و معها و اله ال منها على عيب التي لم يثبت
بغيره في مكان اي الكوكب هو من اي السمت عقب فان العيب اذا كان
من سمت السمت لم يدرك في شي و قد ذكر في نظارة العطره الجمان في التو
الذي يكون من قبل قوة المكان و ال رتبه بعد ال رتبه و مكان السمت **ج**
اذ كان انحصار العطره او يكون ذلك العطره اصل المياده مكان صمد
يتروده و يشد في وقتها و صفة السعد و منها و الكواكب الصافي صمد
ايضا في التوابع المكان المشهوره الصافي ان العطره الصافي لا يثبت
اذا كانت المياده الاله لا يثبت و لا يثبت الاله **ج** فان ارضه لفت
التو الذي صفت قبل كان صاحب العطره الاصل في المكان الردي كان في
من العطره في التو و العطره في التو و العطره في التو و العطره في التو
الاعداد في العطره و ان كان صاحب العطره المسمى اعطى العطره في
في العطره **ج** و اذ كان العطره في العطره و اذ كان في العطره
في العطره البديا اكثر **ج** و اذ كانت العطره في العطره و اذ كانت في العطره
باصحاب العطره في العطره **ج** اذ كانت العطره في العطره و اذ كانت في العطره
صمد من سمت العطره و كان العطره صمد اذ كان صمد في العطره
و اذ كان صمد الذي تحت ارضه صمد اذ كان صمد في العطره
في صاحب المولد الصمد و السعد من جبر ذلك السعد و العطره في العطره
و ان التوابع و ان كان صمد في العطره في العطره و اذ كان في العطره
و جبر في العطره و العطره في العطره **ج** و العطره في العطره
صمد اذ كان في الاصل في مكان ردي العطره في العطره في العطره

٢٢٤ ردي العطره في العطره **ج** و العطره في العطره
ان صمد في مكان السعد اذ كان صمد في العطره في العطره
الصمد في العطره و العطره في العطره و العطره في العطره
و ذلك اذ كان في العطره في العطره **ج** و ان كان في العطره في العطره
في العطره في العطره اذ كان في العطره في العطره
صمد اذ كان في العطره في العطره في العطره في العطره
فاقرب **ج** و ان كان صمد اذ كان صمد في العطره في العطره
في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره
العطره في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره
الاصل في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره
بذلك العطره في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره
قوة المولد في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره
من و في ذلك العطره في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره
صمد في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره
ما في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره
في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره
مشبه في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره
ج و اذ كان في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره
اعطى العطره في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره
السنه في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره
ج و ان كان في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره في العطره

دليل على ان المولد يمتد في نوره فا تفرق افضل السور واما بالسور الهير كونه
المحرك ويكثر دوره ووزن الطيب العطره ان كان المولد من الطيب الطيب
يدل على ان من هذه المشيا ولسا **نه** يعنى وحاشه يد امين السيب
ولا سيما من رتبه حيا ولا سيما ان نظر المشرى من المهره **ج** بيان ساد
جديد لانه **نه** وان انتهى شى عطاره ذلك انه فان ذلك دليل
زياده في اللب الذنوب العدم المنطق العيب المجره المقوق السيرة
والصا ويكل يعقل يد يد يقول يكون من امر الله كطرسه لان يمتد في ال
وكل شى ساد **نه** يزا اذ اريد كلامه ومع يعنى يمتد في كل
ما توجه **الريح** يتكلم بما يمتد في رتبه ويزداد ساد في امر الله يزا اذ
ساده **ج** دليل على المقوق باليوم والادب ازياده في البدايه الحكه
يزاول ذى كانه من الورد ايدى الامال كون صبيانه يمتد في رتبه
في الاده وصلاح **ج** **نه** وان طرح التوشه ذلك انه نظر
اي المشرى فان ذلك دليل على صلب البدن الصا بسور الفع ازياده
في جمع الاعطى لكل شى رجه مع الجمال الهيا اذ ذكر السور بار الامهات
ما خرجت من ابنا طفره فضله في نوره المهره المهره المشيا التي
بالمقوق السور المجره ورضا ان يس من الاده وخرم **نه** يزا اذ
عظيم المشرى كونه يكون طلق الوجه ويخرج في عطفه ايدى لا يعل عكازه الارض
في كل سنة الا صا في رتبه يوشى على ابي الشيا **ج** وان في الاله
وازياده في المرتبه يزا اذ يفراد رندا وجمد عند سلطان الاده **ج**
رندة صلا وديون كونه رتبه الصيغ وان كان ردينا الاصل صيغه
اليساده المجره **القسام المرح** **ه** اذا كانت القوم كونه وكان كونه
في المياد في مكان صا اذ يمتد في رتبه المشرى وكون شى

المشرى

المشرى اصلا وكان في المياد والاعلى المياد فاذا كان المولد في الطبقة
العبا دليل على قبه المجره واريه عبياد احتياج المجره اكثر على بار
الزاده في المياد والسجاد العقه المجره من المهره يمتد في رتبه
ولا يزال حضور مظهره ويكيد المجره العقه المجره الاموال اكثره وان كان
المولد من الطبقة المشرى ان صا بالمقوق السور اسطان من رتبه
المجره وشهره كونه المياد وسور من الرجل شى من اهل الباس شى
المال في راس على الاساده وسه براتيقه الترتيب والمكيد والمياد
والقتال او الصوف المارة اذ المياد في المقوق العظمه وساه ويكون
في المياد في تدبير على كل **ه** يزا اذ اريد وشهره المياد **ج** وان كان
المولد كونه العقه المياد رياسه المجره قبه المياد والسجاد المياد المياد
الضيق على الاعضاء ووزايد من العظمه والسور والقتال المجره **ك** **نه**
يدل به اتمه وقت يمتد في السنه والطيح المياد وان قدم المجره
المجره والقتال المشره المجره المياد المياد المياد المياد
والخفا من قبل المياد المياد المياد المياد المياد المياد
والصايب والاسور المجره المياد المياد المياد المياد المياد
فانص عدي حبه المياد المياد المياد المياد المياد المياد
وقرب المياد المياد المياد المياد المياد المياد المياد
في موضع روى المياد المياد المياد المياد المياد المياد
اقترق من المياد المياد المياد المياد المياد المياد
مهرام المياد المياد المياد المياد المياد المياد
وعدم **نه** وان وجدت مهرام فاسد المياد المياد المياد المياد
مولى المياد يزا اذ يمتد في رتبه المياد المياد المياد المياد

والمريض من قبل الموضع المبره والبراد والحق ان ذلك من كبدية وسيلت
الدم والجروح والقرح . وان نظر المشتري او العروق ذلك الموضع
القوي الا ان ذلك البلاء يكما مع الموت الشده . وان كان بهرام
اي خار وحدث بهرام من اصل المبدأ مرض جديد سببه هذه البرش ذات
ببر المشتري ونظر المشتري فانها تستمر بمرورها اكثر اذ من لا سبب ان
المروء اصل المبدأ من البرش شت فانها سببها تلك السبب وان كمش
شتر من عطفه وان كان بهرام الا اصله وان ذلك الموضع يعطى
جوشن وصب من ذلك عطفه شت فانها سببها حتى يهاب ويكرم الذي
يكون من عطفه وقاتل عشم حتى كثر عيشه ذلك والسبب ان نظر المشتري
فان زنه خيرا ويزداد قوة وشفا . وان نظر المشتري كان شرا
اقلى وانصاف سيما ان كان المشتري موضع قوي وان نظرت في المشتري من
التفتت . شتر المشتري وان كان الاصل من الاما ان هذه اعماله
علاوة غيره وعلوه الصا فان كان في الاما لصبها المكونه من قلوب
ذاتها من سبب الولد البهايا . وان نظر المشتري كانه ذلك
استمكان العدد من ذلك العار والارباب ان لم يتغير اليه كغيره في
العقب العنق والنصب البهايا وان كان المشتري كانه حور البهايا
اخبت لا زينه بل ما تابع البهايا الضرر والموت كونه وان ذلك
القوة كغيره من سبب ان كان المشتري ذلك كان فان ذلك
كانه وقع في العبد الا اعداد الاصل وقطع الطرق ان لم يتغير اليه
اسفاره غير من سبب . نظر المشتري في العنق والصد من
ان ربه الاموال البار مع الضرر البهايا والحبس من قلوبها او بعض العنق
نكون بهرام ان روي سببها او اعماره يدخله بغيره من

المعالي

والمريض من قبل الموضع المبره والبراد والحق ان ذلك من كبدية وسيلت
الدم والجروح والقرح . وان نظر المشتري او العروق ذلك الموضع
القوي الا ان ذلك البلاء يكما مع الموت الشده . وان كان بهرام
اي خار وحدث بهرام من اصل المبدأ مرض جديد سببه هذه البرش ذات
ببر المشتري ونظر المشتري فانها تستمر بمرورها اكثر اذ من لا سبب ان
المروء اصل المبدأ من البرش شت فانها سببها تلك السبب وان كمش
شتر من عطفه وان كان بهرام الا اصله وان ذلك الموضع يعطى
جوشن وصب من ذلك عطفه شت فانها سببها حتى يهاب ويكرم الذي
يكون من عطفه وقاتل عشم حتى كثر عيشه ذلك والسبب ان نظر المشتري
فان زنه خيرا ويزداد قوة وشفا . وان نظر المشتري كان شرا
اقلى وانصاف سيما ان كان المشتري موضع قوي وان نظرت في المشتري من
التفتت . شتر المشتري وان كان الاصل من الاما ان هذه اعماله
علاوة غيره وعلوه الصا فان كان في الاما لصبها المكونه من قلوب
ذاتها من سبب الولد البهايا . وان نظر المشتري كانه ذلك
استمكان العدد من ذلك العار والارباب ان لم يتغير اليه كغيره في
العقب العنق والنصب البهايا وان كان المشتري كانه حور البهايا
اخبت لا زينه بل ما تابع البهايا الضرر والموت كونه وان ذلك
القوة كغيره من سبب ان كان المشتري ذلك كان فان ذلك
كانه وقع في العبد الا اعداد الاصل وقطع الطرق ان لم يتغير اليه
اسفاره غير من سبب . نظر المشتري في العنق والصد من
ان ربه الاموال البار مع الضرر البهايا والحبس من قلوبها او بعض العنق
نكون بهرام ان روي سببها او اعماره يدخله بغيره من

المعالي

ان كان عطارد هو الغشم وليس من اقتران الكواكب يدل على زيادة الغم والافساد
و ارشتمها بالادب و منعم التي فصل المذبح من الغم بركب المقعد السهم في كفا
اد البساده اذ البساده المذوق . وان انتمى الشئ على عطارد ودهده وكان
عطارد في الموضع الصالح كذلك وان كان عطارد في غير ذلك وكان في المكان
الاربع على عطارد . الذي كان دب وفاضل التمتع بزيادة في الموقظ والزمين اعم
المقعد السهم في ذلك **كف** اعطى المولد ان الكلام في النجاة في العطاره
جز يزداد ربا وعقد وفتحها حتى يشهد بصدها وازاد في ذلك
والعقده وليست برك **جز** زنده جاهد باله ان كان في الحبال في كبريه
كاشيا المكروه . وان التي جعل شاعره وكف الكمد يداع المرض الشديد
والترشيد والنجوه في سير المولد من العمل العزم من المقادير المتأخره في
المال خبث النفس كما يبارك كل شئ **جز** مرض من صفتيه التي تجعل في
كبره المولد في تلك السن جينا بغيره في كل عمل عظيم من الكفره بلا **جز** وزن
لمعه من الكتاب والكتاب ولا هذره ما عطا يكون منصف البدن ويمر من رشا
طوبى ربا وبعيد عريضا تان يكون من كسنا وبعيد عزمه من رشا
وان كانا حالي الى ان ياربع الفهم والعقده العوم **جز** وان نظر كون
نظر بهرام كعطارد او نطقه وكف الكمد على من الكفره او من عمل الحرام بلا **جز**
من ان سمر عار وفضله في عمادته وان ما له اخش وكف ان نظرا في التمر
او كان منهم ولا سيما ان كان السلهه **كنا** . وان التي جعل شاعره
ونظر المير في عطارد . التي شاعره في ذلك الكمد يدل على الضرر الجاهل المولد
قبل الفقد الميانه وسور التبرير في المذبح الصالحين العبيد المضره الشيعه
المال . وان نطقه لزمه في ذلك الكمد الفس شاعره الى ان تفرغ في
العقده من العيان اعطى المولد ربا في السه ورا في الاخره ولا خرافات

طالع

السنه

المعاني

المعاني وعلاوه الكلام في التعلق في النجوم في الزمان . وزياده الغم والافساد
من اخذها بين . وان نظر النجوم في ذلك في الاضراس من ربي . ان سباد الكواكب
وانتهر بسلسله كالجس . فان نظر المشتري في ذلك الحين عطارد يدل على
زياده في المنطق . العلم والادب . وان في العنقه الكركيز ذلك والعقده اعم
المقعد الكعب الصالح من العطاره او من عمل الملوك **جز** . وان نظر المشتري
عطارد في ذلك الكمد يكون شهره ان الخطيب بعد الصمت بيني بغيره حسن الشاخص
من الملوك او نظره الملوك عملا حسيه في كبريه في ذلك السبب لا كبريه **جز**
في البعاده المنطق في ذلك جانا قد **جز** يدل على ان زياده في المنطق
والعلم والادب يدل عليها الذكر والجزء والعقده في ذلك في الملوك كسرا
وتبيل الاعمال للرب . فان التي المير شاعره في ذلك الكمد ان عطارد
او في ترسوا في المقادير في المرض الشديد . ونفس من ربح السن العطره في
المشاعره في تعريف العبد والعلم التي والشوق في الامتداد بدمه في
مرض من ربح الحقيه وصيدا بغيره من خصومه ودمه على بغيره في عقده وبعده
على كل عمل **جز** . وان نظر المشتري في ذلك الكمد ونظر بهرام كعطارد اعم
منه من البديه في الله . فان نظر المير في ذلك الكمد التي جعل شاعره
في ذلك الكمد من المقادير او التوسع وكان في المير في عطارد او يكون في ذلك
بالسوء الحال او التي يدل على استحسان العدم والفت والامن الحزمه في ذلك
من العن . وان التي المشتري شاعره في ذلك الكمد او يطره المير في عطارد
والاصاب المولد الا في الضرر من ربح المسير او من العدم بغيره ان النظره
يدل على كتم البدايه التي ذكرت قبل او ترميها **جز** . فان نظر بهرام ونظره
في ذلك الكمد من المقادير او التوسع وكان من ربح التبين ومع عطارد . فان ربح
المولد في باده اعم من العنجه . وان التي المير شاعره في ذلك الكمد عطارد

٤٤٤

٢٥٥
عشر من يومها وعشرات وثمانيا يكون جمع ذلك أربع سنين وعشر من شهر
يويا وعشرات وثمانيا يكون جمع ذلك أربع سنين وستة أشهر وعشرون يوما وسبعة
عشر ساعة والفرق بين تلك الأربعة الفين كون كثر التوب على كذا سنة يداوي
يد برص العين المكونة وينادي هو مريض فان كان المولد وليبيا فانه كثر موه
توبه ويكون منفض العرش وقيل منفض بالاعمال التي يهينها وتحتاج على الصبر والجاهد
اليه وتخرج موم على الطلح والشرب وتبقيهم وتوت امراته ومرض مرضه سيرا
تضيق منها الحشر والاختلاف والحدان في الهيا والاسقطت المرأة له
ان كانت جعلت شرح باراه انما وقت او صيد في الحي الى له ولد غيره
يالك اذ لا يكال ان العتق لا لا شيبا لا لا شفا ورايتي لفت على الاقل تضيق
تبع على بعض شقة وميشين من الصبر بعيش شقة حتى يطوف باب الصبر ويطلم
عندهم ويحكم امراته ويعجزها منسقط له ان كان بها حلال الامات في ذلك
ثم سياتي في اربعينها او امره ابا او صيد وقيل له غيره ولا تبت امره ان
ترضح ثم لم يبق المشي في فزار الزهر سنة ونهرو احد وعشرين يوما وثلاثا
وشيا يكون جمع ذلك خمس سنين وثمانية أشهر وستة عشر يوما وعشرات
بيال ان في هذه الفين كس جال في ان الله انزل السادة في زينة فاله ان
المولد وليبيا فانه يخرج من عوم كان منها في كثره وسجدة بذلك السنة زينة
ميا جده عقاره واهل وعرفنا شتي الذي لا قدر ان كان المولد ومون الاصل
على السادة فان سبغ مرتبة الملوك ويستعمل الكورة والاصبين ان كانت الزهر
مع راسل التين اربع المشري في بعض الاوقات والمراقر في بيال جده ورجل
في الجود البر فان قسم له ورجل من زينة الملوك بصيد الله سلطانا
وسروراه خيرا وتبقيت العلم والعمد والوان ورضف الكرامة وسجدة وان
تقرا استخرجها ويخرج الاموال على اصبين والمياه وان كان شفا زارة

٢٥٦
تربيع سبغ نظر الملوك ويستعمل الكورة والاصبين وان كانت الزهر مع اس
التين ان كان المشري في الطلح يكون ملكا وضع الفاعل راسه ويملك البر
ج بيال على جوده تربيعه بصيد المولد ويصنوا الا سلطانا وكرامة الملوك
سبغ مثل وجه تهم ان كان المولد من بعضهم ان كان من عقبه الا سلطانا
او الفوق ناقص لكل احد على مقدار مرتبه ان كانت الزهر مع اس
كان المشري في الطلح يكون في هذه الفضا حسب التوب على كذا سنة وملك البر
وذلك ان كان المولد من ابناء الملوك وثمانية عشر سنة ثم يبعث بهام
في فزار الزهر سنة ونهرو احد وعشرين يوما وعشرات وثمانيا يكون جمع
ذلك ست سنين وعشر اشهر وثمانية ايام وثلاث ساعات وتسبب بيال ان في
هذه القريب سبغ في اربعين الى احواله وبعده ان شرج ان ان لا قدر ان
كان المولد وليبيا فانه يداوي ان يكون كثر التوب على كذا سنة في المولد
ويطلى في وقتيل بعض في فزار الا قد اربعين وقيل ان امره اما قدر او شرج
دينا في مريضين في ان عتق العتق بيال ان في شرج ان يكون عتقا و
عقرا وقيل ان في شرج امره ورضف الزهر وبعده ان كان صبا للملك
في سبغ الزهر في ربا كان صبا للملك واهل لكل مولود على قدر طيب
ثم عتق المشري في فزار الزهر سنة ونهرو احد وعشرين يوما وعشرات وثمانيا
كون جمع ذلك ثمان سنين وبيال ان في هذه المده يداوي على انها صوب سبغ
وقيل بعض ما شافت وزينة فاله جده ونسوة وبعده ان شرج امره او
ان كان المولد وليبيا فانه يرض مرضه سيرا الا ان تراه من زينة قدره
عنده وانما بصيد المال الذي لا قدر ويصير بس للملك وكذا سبغ بهم
يطرفه بعد ان شرج امره او يبعث به او امره ان كان كانت الزهر
المشري في هذه الفضا وحي صال الى ان اعظم شدة قدره ويكون ان

عاجي وز

و بيشتر که با ايا ان سس ان کانت الزهره في وقت القزوه الا و تا و صبح الکل
 فانه يكون اكثر لونه ابيضه و يادم الملوك و يكثر المومنه اسرار سم
 يبل على ان ذلك المولد و مرضه صانده يدا ثم يرا من و رضع و يطبخه بالعدا
 و يصيبه ان تصاعده ذلك ما لا و سدره او من و من اجزاءه كانه حافه لغيره يكون
 له عيبه و لا يد و يمسب لبس الملوك و يمسب حب فا فان ان او ان كثره في و ار
 و السله ان الزهره يكون اعظم شدة و كثره اياه و يكون مظهره ان كثره
 الزهره في هذه القزوه اطلع او احد كملت الاكل التي و صفت لك فون فانه
 اكثر لونه حتى يكون من ثمار الملوك و كج لا كثره **ج** في الملوك **ج**
 يكون حسن البس حسن المزاج ان حسن البس الى ش **عطف روح**
 فانه عطار و كان تدبيره في ربه غرضه من بعد فزاره الزهره و يغيره في
 من السبع الاول و هو سنة و عشره اشهر و ثمانية ايام و عشره سنة و ثمانية
 يبل على ان المولد في نصف هذه القزوه الاول يبل في اذنه نصف الا ان يبل
 اشهر في المکره و يب و من مرضه المرض و قتل على يديه الا و حلقه لغيره و يغير
 عار ما يتكلم عليه و بالاد و موت بعض حشره او بعض و ابر و مرضه صانده يدا
 و قتل مفسده بالاد و يرفان کان رطل و ي امال و يظن ان رطله و و نحوته
 حبيب غير الموت و ان كان عطار و صبح الکل نقص من کل و کرنا
 يبل على ان تصيبه نصف هذه القزوه خيرا و نه نصفها شرا و تقع في ابيد و
 و يب و من مرضه المرض و لا يبل في ثمانية الا و صفت عليه من مرضه و تصدق
 نصفه بالاد و ثمرته في و اربع و يمرضه صانده يدا و يبل في الاطباء و لا يغير
 و ان نظر عطا و يکیران و نصفه المولد بان يبل **ج** حیدلک و صفت
 باطعام الشرب و ذلك لکنه من الیها **ج** ثم یقیم القزوه
 فزاره عطار و سنة عشره اشهر و ثمانية ايام و عشره سنة و ثمانية

کون

کون صح و کثرت سنين و ثمانية اشهر و سبعة اشهر و مائة و ثمانون سنة
 يبل على ان يكون في هذه القزوه نفس العيش لا يتبا بالاکل و الشرب و يقي في
 في المکاره و ان اشترى له كما ابق و ان اول التجاره السنه في البس
 فيه و ان اتبع في ثمانية و اربع و اربعه و اربعه و اربعه و اربعه و اربعه
 احقنا شديدا و ان لم يكن له امره طلب القزوه و لم يزوج و لم يرضه صانده
 او وقع من ثوق ميت او تزوج و ابر او تصدق به في وقت مناعه الموت
 يبل على ان لا يخطو طيتم و لا شرب لا يبيد في القزوه و ان اشترى في
 ابق و ان اشترى ثمانية اشهر ان تبي لم تم و ان كانت لمراته ماتت او طلقت
 و ان لم يكن له امره اهتم بسبب ان مات و يمرضه صانده يدا و يغيره في
 تقع من ثوق الميت و تزوج و ابر و مدخله في شرب الموت **ج** يبل على شرب
 في امور و احوال **ج** ثم يعيتم صفة في و اطرار سنة عشره اشهر
 و ثمانية ايام و عشره سنة و ثمانية اشهر و ثمانية ايام و عشره سنة
 اشهر و عشره اشهر و ثمانية اشهر و ثمانية اشهر و ثمانية اشهر
 السنة و نه في احد قانه و ما و يكون شحما و يب في زمانه لانه كثره في و
 ار از مرضه صانده يدا و موت و يزوج عليها و يب في وقت سنه عن و كونه
 يبل على ان يريه في و لا و لا ياكل منه و لا يطعم احد ان يمسب به و لا يمسب
 حتى يعقم و كثره احوازه و موت امراته و يزوج عليها و يب في وقت من مرضه صانده
 و حرمه و اطلاق **ج** يبل على ربه في و ما و قد استغفره و يبل في وقت
 انقاره بعد ذلك في و ما و **ج** ثم يعيتم المشري في و اطرار سنة
 و عشره اشهر و ثمانية ايام و عشره سنة و ثمانية اشهر و ثمانية اشهر
 ذلك سبع سنين و عشره اشهر و اربع ايام و سبع حات بالثوب يبل على
 هذه السنة و نه في احد قانه و ما و يکيب تامر ال من و حرمه شتي و كثره

٢٤١
علا قدره ثم شظ من بكت المرنه لا عيش قليا حتى يبيد ابيها و تصدق اوجه
القرض من فهد يد امان سوي غيرة و يحبس فان كان المولد وليا وكان القرض
اي كان فان تصدق الامراض المكاره و سويها ابراه و ان كان من اهل الكافه
كوان ملك القرض صحح العبد من الحق كجوابه و يكافه و كسنا ان اليه
يدل ان القرض و يحزن و يستغنى كسراج و يكافه صوره شديده و لا يستحق ما يتر
سلطان ملك عقده عظيم شريعت و تصيب قدامه و لا عظيمه لا عيش ان يصح عن ملك
المولد ثم لا يمشي ان يبيد و يعرض به و يعرض سببا و كزان سببا و قوام
امراته و موت بعض اهل منزله و سجن في آخر ذلك و تصيب خوف من حده و سجنها
عزوفه يبالغ في القهاب حاله بعد افرغى من حزنه شديده و من شديده
ج ثم عيشه كوان في فزوار القرضه وقت الشهد و اثني عشر يوما و عشره يوم
و شيا يكون جمع ذلك سنين و شتاء و صيف و شتاء و صيف و شتاء و صيف
و تصدق يبل ان في هذه العزبه يقيم المملوك و نظر اهلهم و يبيت في كل ما كان
الاور و يعطي من ما يملكه و او يبرون منه و يملك ماشيه و او ابر و يزوج
في المال كعفت و يستدين و مرض مرضا شديدا و او با اصحابه كمن ان اراد
كجز من الميزان او الوارات او قطع له يد عيشه ارات ثم يسلم و رجا تحفظت
امراته ان كانت جميعي و ان كان المولد وليا فان تصدق عدا من الحاره و يبر
او تصدق كجز من النار او المكاره و يعطى بالهديه و يعفقت من مكانه كمان
او يد في يعطي في سعه اذني و يبيد ايسر من كجزه و يسير في بعض قاره
يدل ان كياصم المملوك و نظير المملوك و سقطت امراته و يملك ما جمع كل اموال
حتى يستدين و يدبر بالزور و يملك ماشيه و او ابر و مرض مرضا شديدا و يعطى
عبيده او يبرون و تصدق كمان و يحزن في ملك القرضه ارات ثم عشت
ج يدل على ان يرضى من عبيد المملوك و السلطاني و اسبابهم و اهل

تبره

٢٤٢
و يدبر و عشت من ذلك ج ثم عشت المشي في فزوار القرضه و تبره
و اثني عشر يوما و عشره يوم و شيا يكون جمع ذلك شتاء و صيف و شتاء
و ثمانية ايام و عشره ساعه و تصدق يبل ان في هذه القرضه على عكس ما تصدق
و تصدق و يعفقت من ذلك العمل لا لا قدره و يعطى با عدائه و يبري في العيشه و الحسن
الرفق و يدبر من مرض عبيده سهد عليه و يبرس الرفق و حسن و الا شجاره و يبري في العبيده
الاعا و يبرس روره و او كان عبيد من قضاة و ان كان المولد وليا فان زنه
في حبس او يد و زيد في ايد و من الكسره غيرا و عتبه و حده ان
يدل ان تصدق لامن ارض عبيده في ارضه و يبري في حسن و يعرض و يعطى
با عدائه و ان كان عبيد من قضاة و مرتفع ارضها عا عبيدا و يبرس في كجزه
عبد او و لا يد و يستحق على حريم و تصدق و ذلك السبب لا كثيرا ج
يدل ان اصحابه تا سوال من وجهه شتي و يكون مروره اذ جمع احوال ج
ثم عشت المرنه في فزوار القرضه و ثمانه و اثني عشر يوما و عشره يوم
يكون جمع ذلك خمس سنين و شهر و احد عشر يوما و عشره ساعه و تصدق
يدل ان في هذه السنه يتم كجزه و يعطى مكره و ماشيه او يملك بعض اهل و يزوج
عنا تصدق عبيده و تصدق سبب و ان سوا اصحابه المكره في المال و يدخل عتبه
من شتاء حبه و من الصيفه او من الماء او من النار ثم يسلم و مرض مرضا شديدا
شده في الموت و يشي كجزه او تصدق كجزه شديده من العيون و كجزه حبا
في ذلك كجزه فان كان له ارامه ثمانه في تحمل ملك السنه فان كجزه المكره الا ان تصدق
حالاته عزه و زوج و ما العزبه فان كان المولد وليا فان تصدق يبل شديده و تحفظه
يكون بعضهما في العيون و بعضها في البطن و السفل و عبيده شتي و تصدق كجزه من الماء
او من النار او من شيا اى ارقه و يسير في بعض قاره و يبيد ايسر من كجزه
ج يدل ان يرضى من مرضا شديدا و كزان و يعطى با شديدا و يشي كجزه و يملك

۲۴۳
عالم و بنوم و ما عقیدا قرصی بقیه شریفه الموت و مدخل غیر حرفت من
نخشیر و من السیف و الی ادر من ان رنم صلت مخوف و وجع و ذوق فان
کان ربنا یضاهیه بهرام فرود اوجا علی بیده اوجس از اخرتیم بصیرت فرود
ذه الفتح **ح** و ان کان ربنا الملی نثر او یقیب بعبده **ح**
ثم یقیم المشق ذوال العزمه و الله اشهر انی غنیه و ما اعرف من رب و ربنا یاکون
یحیی ذکات من سنین و حقه شتر است معات بقویه الی ان ذره الفتره
یکس که ان سن لایق ناله قوم فریاد و از اول بیده و در سیکل علی سید
بر دست و کرم نم فرود و صبح و لیا مویه اول نهر من ذره الفتره الا انها مقادیر
ان کانت یعنی تم کمال عبده و ان کان الملو و لیدیا فانه غرض من یقیل علی الی
ادب ذره و سیه ابواه و زیدیه ادب **ح** بیای که از یکون نور و حرفت علی الی
و رقص علی سبیل و صبح امر از ان ذره اول نهر من ذره الفتره کلها نقطه مستطاف
نخن و بر من غامض بر ما تم صفت و کمال امر **ح** بیای که اصحاب الکره الملائ
امر بنیه و صبح علی ان ذره فکات اشهر و نم بصیرت من سید و بصیرت
دسته **ح** ثم یقیم الفتره ذره و در الفتره سده و غنا نهر و انی غنیه
عشرین و یو یکون **ح** ذکات سبع سنین و غایه اشهر و سبوحه بر ما و حث
معات بقویه بیای که ان ذره الفتره زیاد الی ان ذره حانه و الی و کثیر
موی مولات و رقص الی الفتره و کس من علی شانه و ذره اول ذره الفتره
من الی عبده و سیه بر زیدیه حانه و بصیرت فرود ان کان الملو و لیدیا فان
و کیده و یعلی کلها بر اجاعده **ح** بیای که از نهر و لغنا و الاطراف کثری
ان و کثیره با بر السله کس من علی شانه و ذره اول نهر من ذره الفتره
در عبده یعنی سیه بر و رقص و بصیرت **ح** بیای که عقب الی من الی
ره و من الشکله ایضه و بصیرت کثیف منها **ح** ثم یقیم عطا و ذره و ذره الفتره

بیای که از نهر و لغنا و الاطراف کثری

۲۴۴
سده و عشره اشهر و انی شیه و عشرین ساله و تقرب الی کون **ح** و ان کانت
بیای که ان ذره الفتره مستعمله درات و یقول علی تو لیس علی و ذره کون شترت
و بیای که صوره شیده و یکون علی و ذره الی کون علی و ذره الی کون علی
و س عیون ابیه و نوحه من مال الفتره و کثیره و بصیرت من الی ان ذره
ذکات کون ذره اول کانت الفتره در عبده بر ما ثم یقیم و بصیرت
مرف و س عطا و السوا و ان کان الملو و لیدیا فان ذره الفتره
و کیده و یعلی کلها بر اجاعده **ح** بیای که از نهر و لغنا و الاطراف کثری
ح بیای که از نهر و لغنا و الاطراف کثری
شترت و نهر شترت و یقول علی ان شیه الی کون شترت و ذره
ایضا و کل شیء کثیره ذره الفتره و بصیرت لده و سوج و کیده و بصیرت
سفره و سوج و بعضه فرسح او کعبه و بصیرت من الی ان ذره
من اول کانت الفتره من اوج و علی سیه و عشرین ساله و تقرب
ح فاما زحل فان نهر فرود از ان ذره الفتره سده و کثیره
بالقویه سیه و الی هر سده و سده نهر و حرفت بر ما و سیه
بیای که ان ذره الفتره لیدیا و لیدیا سیه و الی ان ذره الفتره
عطا و بعضه لیدیا و ان ذره الفتره و لیدیا سیه و ان کون
اکثر من و حده و لیدیا و بصیرت الی من میراث او سیه
کثیره و کثیره سوج و لیدیا سیه و لیدیا سیه و الی ان ذره
من بهرام فان مرضه اشهر و یکون ذکات من واره و کون من ان ذره
بکیده و یقیل مقهوره بسلاج و ان کان الملو و لیدیا فان ذره
عزیزه سیه و سیه و سیه و سیه و سیه و سیه و سیه و سیه
بعضه سیه و سیه و سیه و سیه و سیه و سیه و سیه و سیه

۲۶۷ سید ابوشیخه بره و یونان سید نک **ج** بیایک اصحاب مال شریفین
الملک و اشبا هم و استقامت القضا و تصدیق و این سبب استقامت برین است
ثم لعنته الزهره زوزار در اصل سنده دستا شتر و دقت و عین و یما و سینه
ساده و شیا کون بیج و کت سبب سینه و عشته انزه و ثانی ایام و شتر
ساده و کت سبب بیایک از نه القه کذب علی و شتر و یما و دین هم حضور بلو
ثم سبب سینه و سبب موت اعداء و کت سبب سینه و تصدیق و تصدیق و جوفه و نه
خفی سینه و سپر امنه و موت امراته و یما کت سبب و یما و سوادان لایله و نه
العنه و سبب ولده و ان کان الحلو و لیسنا الصانین نه الا شیا کون سینه
نه سینه **ج** بیایک از نه بی حضور سینه و طوبی و شتر و کت سبب سینه
عید با زور و برض مرصه سینه و جوفه سینه و لایله و کت سبب و سبب سینه
و یونان کت امراته و یونان شتر العاده لایله و کت القهر **ج** بیایک سینه
نورض و من اعداء و مرض و اسفار **ج** ثم لعنته عظمه و نه زوزار در اصل
استه شتر و جوفه عشته و یما و سبب عشته و شیا کون سینه و کت سبب سینه
بخت شتر و از یما و سبب سینه و تصدیق بیایک از نه زهره القهر کت سینه
ادب زوزار بیایک و کت سبب و مرض امراته و یما سبب سینه و موت امراته
و نه زوزار و سبب لایله و سبب لایله و زوزار و نه زوزار و نه زوزار و نه زوزار
والله اب الکتاب و المناطرات و انه یبره و یما و شتر کت سینه و سینه
انچه و شتر **ج** ثم لعنته القهر و زوزار در اصل سینه و شتر و عشته و یما و سبب
سینه و شیا کون سینه و کت سبب سینه و سینه بیایک از نه زهره القهر و سینه
مرض و ولده الکره او بعیت و سینه و لایله و یونان نه سینه کت سینه
و شتر و العاده و العقه و سبب زوزار و سینه کت سینه و نه زوزار و سینه
و نه زوزار و عده و جوفه سینه و لایله و سینه و نه زوزار و سینه کت سینه

عنه

الشر

۲۶۸ بالشره و از سبب بیعت سینه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه
کت القهر و سینه و یونان و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه
امراه افوی **ج** بیایک از نه سینه و مرض و ولده و یونان و نه زوزار و سینه
الشره و العاده و العقه و سبب زوزار و سینه کت سینه و نه زوزار و سینه
فان تدیر زوزار و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
الاول و سینه و نه زوزار و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
نه زهره القهر و سینه و یونان و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه
کک محب زوزار و سینه و نه زوزار و سینه و نه زوزار و سینه و نه زوزار و سینه
بایک و سینه و یونان و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه
از نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه
من الله لایله و سینه و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه
بیایک سینه و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه
صنف کت سینه و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه
بخت کت سینه و یونان و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه
الشره و سینه و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه
من العقران العقی و سینه و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه
شتر و لان الشره و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه
سینه و سینه و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه
من الملوك عطایا و کت سینه و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه
و یک سینه و سینه و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه
بایک و یونان و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه
و ان کان نه سینه و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه و یونان و نه زوزار و سینه

دو زده و چهل و نه و با تیر سلطان الکبیر من حیث لا یقرب و کذا یخبر من لا
تستقیم خرد و در کف الکلبا او میرت از خاک بریزد و عیب من ترا صد
عشر ترا درج صد طفل علی ابراهیم تصدب اللصوص غ الطریق من ذم من با یقرب
برای که لک سینه کما علی سبک غ تصدب خرد و بعضی **ج** بیل علی اصابت
مرد علی اصابت شرمه اخروی علی ان یکنی سینه من غیر الفریقه نه الزوار بر غیر
خیزد و کف و کجین **ج** ثم لغت صد طفل ذوار المشری سینه و تا تیر
سببش با و شمس عات و شیا کون صح و کف ای غیر سینه علی ان ذه الفریقه
یکتر شود و عطله اخوار و خاقه دی و صد فاقه و کون علی لعل عین من ان
و تصدب المولد و حرفت من المکره سبب الولد و یثار الفریقه فاد ان التورن
علا ان برج ایو کان رجوع الی عیبه و تصدب المثل من الفریقه مقدار عین من
یکون **ج** بیل ان زی در صد تو و یکتر شود و میزد برین برای که یکدیگر
علیه و یوزر خفته مدخل علی یوزر شد مدخل علی سبب لده صم و مدخل علی
حیف من المکره و ان اسکت اهلک شیا لم یز علی علی اهل الفریقه من المکره
ج بیل دخول الاقران علی من کل سبب و عمل علی من یکنی **ج** بیل
ج ده المریخ فان ذوار بری سبب سینه من بعد زده الی المشری سینه و هر چه باخته
السبح الا ان هر سینه بیل ان ذه الفریقه کون عطله عیشا و بعضی بیه خرد
و هر چه علی اعدا و عین من مکره مذوی الاقدار و السلطان مدخل علی
من قبل بوی تم تبسم بعد کف تصدب حرفت او یکتر شد و من السبح او ان
من کف به او من الماکر او من المصدوم و ان نزع کف سینه زرع عات
اقص الماکر او الفریق و ب نرسوا بعد تصدب و عده عین و شیا کف عطله
نفس بوی ذوال اطباء فان کان المریخ المشری المشری فعد المریخ او عده
الزهره فان یقرب من الاعداء سکره فان تبسم منهم **ج** بیل ان تبسم و یظن غش

عزیز

عزیز شد مدد و یطوب و یخبر اعدا و غیره من الملوک تصدب و بعضی
بعضی غنیمت و یخبر ابواب اطباء و یوزر کل نزع نزع کف سینه و شیا
مطلوب من بوی مدخل علی مدبر شیده من قبل الیدیه و هر چه علی اعدا و مدخل
عیس من قبل السبح او من ان راو من الیدیه مدبر و هر چه وقت عیسان را و بعضی
المال الحقی و بعضی من او عمل غشتم حلفن اش و الله و ان کان بهرام غمه
الزهره عین من اعدا زجاء ثم لغت **ج** بیل کف زهره البویا القی تصدب من سبب
المدا و طبع المریخ مثل ان رو المکره و الفریقه من المریخ ان اشباه کف
و شکی جوفه و ان طغرت الی السبح و حرفت المرفه **ج** ثم لغت سینه ذوار المریخ
سینه و کف سینه بیل ان ذه الفریقه و اخوار و یثار کون و سینه
او یکسب بیه کف و بعد ان کون خرد سینه بوی تصدب مریخ مریخ
سینه و بعضی من فوک میت او تصدب کف او شیا کف و موت او تصدب علی
بعضی لده **ج** بیل ان صد بوی کف الی اعدا و ذه و میت امره و تصدب علی
سینه و کف و بعضی سبب سکره و قط من فوک السیت بوی بعضی لده و غیر
رضاسته و یخبر لده با سحر **ج** بیل علی اعدا لده و تصدب علی العوده
و تصدب الملوک علی و یثار تصدب علی الفریقه المریخ **ج** ثم لغت الزهره فان
ذوار المریخ سینه کون صد و کف سینه بیل ان ذه الفریقه کون عطله
علی الفریقه المکره و عین من ان ذه و عین امره و یثار لعل المکره
و تصدب بهم خیرا **ج** بیل ان یزیر امره تصدب و بعضی من المصدوم و تصدب
و کما لظ از انی و بعضی علی الفریقه و بعضی **ج** بیل اصابت الی من المصدوم و
الظلم تصدب القدر علی الفریقه و اشباه و کف سینه و ان الزهره و المریخ
او ان جینا **ج** ثم لغت عطله ذوار المریخ سینه کون صد و کف المریخ سینه
بیل ان ذه الفریقه کون و تصدب من نزل و عین سبب سکره و تصدب

نخل البرج فاض عليه حيت وجده كفض كك في محبين في شدة ذلك **الفصل**
الاشارة الى ان هذه وصاحب التحويل في ربح الانتهاء وطلوع التحويل السهام و
الادوية الرباب **الباب** في ان هذا ونظر الكوكب الى
وقت التحويل كونه في ثبوت العلك ومع السهام **الباب** في
في حال السهام مغزود او كون الادوية **الباب** في
في ربح الانتهاء وطلوع التحويل كون الكوكب فيها وقت التحويل **الباب**
الربح في حال الانتهاء لادوية وتمام **الباب** في
في كون ربح الانتهاء وطلوع التحويل من وضع الكوكب **الباب**
في اشارة الكوكب في ربح السهام وطلوع التحويل **الباب**
في ان هذا ونظر الكوكب في وقت التحويل كونه في ثبوت العلك وكونه
السهام **جمل من احوال التحويل** اذا ولد المولد فان يكون ربح السهام
ربح السهام الذي ولد في المولد كذا ذلك فقد من العلك لكل ربح السهام
في السنة التي يربح في المولد صاحب السنة رب ذلك السهام فانظر في ذلك
الربح السهام هو ان يكون في اصل المبدأ ويكون في ربح السهام في ربح
اصل المبدأ ويعرف في كون اول السنة اول السنة يكون اذ اول السنة
اول السنة المبدأ في ربح السهام وولد المولد فان كان ربح السهام في ربح المولد
شده وان كان الكوكب في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
الكوكب في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
كذلك في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
الربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان

والربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
الربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
الربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان

اشارة لانه عرض وصاحب مغزود وحسن ان هذا الاصل **الفصل**
احوال ربح المنتهي وصاحب السنة في الصلاح والفساد
سبب ان ينظر في ربح الانتهاء وولد المولد فان يكون ربح السهام في ربح
التي هي الاوقات وما فيها اواب قط عنها وحيث في ربح السهام في ربح السهام
كوكب كان من السهام والربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
عنه في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
سبب ان ينظر في ربح الانتهاء وولد المولد فان يكون ربح السهام في ربح
صاحب السنة في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
المنتهي من ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
صلح المكان من الاصل والتحويل اصيل في ربح السهام في ربح السهام فان
وسوره بالاشياء المدوية ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
التحويل فان كان ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
صاحب السنة في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
الاصح في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
المكروه من ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
يصلح اصحابه في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
غير مقبول في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
ذلك في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
فان يربح في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان
ان كان مع ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام في ربح السهام فان

٢٧٧
المعنى اذ اصبح اذ صعد الى العظم والكبر عظمه واذ اصبح اذ صعد الى كنفه
في الجبال والشمس والقمر اذ صعدوا الى اعلى الارضين في خلق اوصاف
منه ذلك العترة الهدهد امر الالهة والشمس والقمر والهجوم ج اذ كان
على السنة التحويل صالح ايمان الريا من التحوّل في سنة ريفه مقبول فان صاحب
التحويل يصيب تلك السنة كبره اسطفا وان كان في الطالع اذ في وسط
السنة كان صحيح البدن ونال العترة والمرد وان كان في الربيع او في الصيف
راذلة اذ في الصيف في الصيف وان كان في الصيف فانها ايمان في كبره من ان
ولا تلتئم بغيره ذلك لا حارس سير سوت الفلك والعترة با كبره اذ
العترة الكواكب برود لا تلتئم الا في اوقات اذ عند ما تجرب الالهة والاطلاق
في وقت القرب ير الكواكب مواضع السوء والتحوّل من سوت الاصل منها
وطلع التحويل ج اذ كان في السنة الاصل في السنة كان عند تحول
السنة حاشية طالع التحويل في حاشية صالح ايمان في المكان في ذلك
اصحاب حاشية التحويل الى السلطنة في تلك السنة ه اذ كان في السنة
الكواكب حاشية طالع جهره واما في السنة من بعض من بين
الكواكب في حاشية سم هو اذ حكم جهره من قبل السهم كما في حاشية جهره ج
رب السنة اذ كان في حاشية السوء او مقابها رذلة في سنة ان كان حاشية
صالح من سنة ان كان حاشية ه اذ كان في السنة حاشية اذ كان
التحويل منها اذ بالليل ونظر المخرج من المستقبل حاشية القوت في حاشية
السنة في حاشية طالع السنة هو راجح حاشية السنة في حاشية الارض في حاشية
من الصلح والاعداء حاشية المال ج اذ كان في السنة كواكب
سعد او هزاج في حاشية المخرج في حاشية من مقابله في حاشية من حاشية
رب طالع التحويل كان طالع السنة ممتونا بالشمس اذ بالجوهر كان صاحبها

٢٧٨
المعنى اذ اصبح اذ صعد الى العظم والكبر عظمه واذ اصبح اذ صعد الى كنفه
في الجبال والشمس والقمر اذ صعدوا الى اعلى الارضين في خلق اوصاف
منه ذلك العترة الهدهد امر الالهة والشمس والقمر والهجوم ج اذ كان
على السنة التحويل صالح ايمان الريا من التحوّل في سنة ريفه مقبول فان صاحب
التحويل يصيب تلك السنة كبره اسطفا وان كان في الطالع اذ في وسط
السنة كان صحيح البدن ونال العترة والمرد وان كان في الربيع او في الصيف
راذلة اذ في الصيف في الصيف وان كان في الصيف فانها ايمان في كبره من ان
ولا تلتئم بغيره ذلك لا حارس سير سوت الفلك والعترة با كبره اذ
العترة الكواكب برود لا تلتئم الا في اوقات اذ عند ما تجرب الالهة والاطلاق
في وقت القرب ير الكواكب مواضع السوء والتحوّل من سوت الاصل منها
وطلع التحويل ج اذ كان في السنة الاصل في السنة كان عند تحول
السنة حاشية طالع التحويل في حاشية صالح ايمان في المكان في ذلك
اصحاب حاشية التحويل الى السلطنة في تلك السنة ه اذ كان في السنة
الكواكب حاشية طالع جهره واما في السنة من بعض من بين
الكواكب في حاشية سم هو اذ حكم جهره من قبل السهم كما في حاشية جهره ج
رب السنة اذ كان في حاشية السوء او مقابها رذلة في سنة ان كان حاشية
صالح من سنة ان كان حاشية ه اذ كان في السنة حاشية اذ كان
التحويل منها اذ بالليل ونظر المخرج من المستقبل حاشية القوت في حاشية
السنة في حاشية طالع السنة هو راجح حاشية السنة في حاشية الارض في حاشية
من الصلح والاعداء حاشية المال ج اذ كان في السنة كواكب
سعد او هزاج في حاشية المخرج في حاشية من مقابله في حاشية من حاشية
رب طالع التحويل كان طالع السنة ممتونا بالشمس اذ بالجوهر كان صاحبها

من سعادته وعينه جاهد في تيمم بيا للولد في شرفه وهو الذي الخصال
 فاصرة ان سوس **فت** فان كان من سوس من حال فعل المخرج فاعلم ان من
 المشري بغيره لا يسهده وانما نصف من فعل المخرج المقهور بيا في الفقه الكفر والاشك
 بالمال عليه من النفس في حسن البرجه حتى كل ذلك كمال صاحب التحويل من
 استكره على ذلك **فه** وان نظرا في كس ما لمي مواد من الترس في العا
 وكان سهم الاباء وسهم الولد من خمس من الخمس من سهم الاباء وسهم الولد
 المشرك في الفقه من سوس لاسباب اذ كان المشري كما وصفه كك من ش
 بيت الاباء او في بيت الولد في بيت الترس من سوس في الفقه وكان في الفقه
 وصفه كك بالحي حوره المقابرة الترس او بيده من وسط الساب فان وصفه كك
 ففعل من اجل المشري كان في بيت الولد موت والده او تصيبته له في ش
 بالمرت و ان كان في بيت الاباء او في سهم الاباء فاقض عليه بمرت الوالدين
 او في شهاد بالمرت وان كان الترس من غير ما تصفح الاب وان كان الترس
 من غير ما تصفح الامم وان كان في غير الاب كانه فاقض ملكك البيه في حبه
 الموروث اذ كان المشري ربي سوسه كان ربي الفقيه ومرت التحويل في كل
 تحت الارض والى حمره اولاد وصاحب التحويل **ج** نظرا المخرج الريس
 او الترس بيا في نقصان الجير والعن وده اضطراب الامور وقره في قوله
 وكثره حصرته ومن طرقة الصبره امور وقره وضرة وان كان في ريبه فانه
 ياد المكدود من قبل الاكاره والعمال اصحاب المكنون وضم سوس الفقه
 المال المشرك الولد وان نظرا الريس المتقابلة في سوس سوس لاسباب ولا
 ويرى موت اقرانه وكثره زعمه في خيط عليه امور و يملك ما لا يستفيد بالايه
 ويكون حايه الضف والى من سوس اروي **ج** نظرا المشري الريس الترس او الريس
 بيا في نقصان جهده مرتبه عند الملوك ومثل كره وكثره اعتماده ربي الملوك

كثيره

وهي شرف حشره في المال المصادرة وان نظرت الريس الترس فاصيد
 الضيق المال موداه وقره ان يب فرا في محله ولا يقطع فيها الصداقه
 وان كان المشري في شرفها فاصيد من سوس منها وان نظرا الريس
 كما تقابل في شرفه وقره في استخفاف من قبل السلطان كما شرفه
 مبادر وقره في الكفار منهم ونقصان في امر المشرك المال كثره الماظره
 المصادرة والى سوسه **ج** نظرا المخرج الريس الميثاق والى سوسه الريس
 والى سوسه اعتماده وشرح ما يراه فيه ويقول اعتماده لبيت الملوك
 وهي شرف وان كان في شرفه فانه يكون ربيها بالاهل والى سوسه
 ربي الريس بالى اساه وكثيره حصرته من زوجه ويصير سوسه في بعض
 وقت وبعضه في غيره وان نظرت من العا بيا في اعتماده سوس لاسباب والمرتب
 سوس لاسباب او اهلته **ج** نظرا عطاء الريس الترس او الريس
 عم سوس لاسباب بعض حاله واضطراب اموره ويقع حشره ان في المال ان
 نظرا الريس الترس في اول الكتاب لانه الصكاك وكثيره كرهه سوس لاسباب
 الكتاب وكثيره حصرته من طرقة بعد اذ تفسر الصداقه في بعض ان سوسه حصره
 في تجارته وان نظرا الريس المتقابلة في وقوع عداهه بين شرفه وصداقه
 والشككا ويقيم سوس لاسباب العيشه وكثيره طرقة حصرته وقره اعتماده بعضه
 الاحوال كمنه في عقد **ج** وان كان الفقه في ربه وان ملك المصدق كان
 بالام على قدر اجور اكنس الذي في المشري وما في من الامام والى كره في
 ولائها وبالسلطان والسقوط من ذلك **ج** نظرا الفقه الريس الميثاق او
 الترس بيا في بعضه ان ياره مرتبه سوسه في حصره واضطراب اموره وان نظرا
 من الترس بيا في بعضه ان ياره مرتبه وكثيره اعتماده وسقطه الفقه
 ووقوع الحصره في بين شرفه وان نظرا الريس المتقابلة في اجور الفقه

٣٢٣
 رب الرس منسوب ايضا فان العفصا على ذلك المولد ان ينجح و ينجح في
 يخرق قوه من اجل قوت رزقت او بطلان في لاسيا ان كان العفصا
ش وان كانت هذه الموضع وكانت من غير محمول فان المولد يولد
 ويولد طبيعي وصحبت ان يروى في السنه والخبث والعموم على قدر
 حسن الوده الذي فيه **ش** ان كان الذي ينجح من مرض او جرح شديدا
 والقوي والابروه والعقايه ان كان المخرج من السنت والكان في الصبر
 ملاذ ايقظ الدم ويخرج منه وسيرق **ش** اذا كان ساقط لا يظن
 على الطبع في معتاد فترحم فان المولد يصبغ في المثل او من علم اني
ش وان كانت في ان من انفا و اس و اس لت على المرح من المراه
 واليس و وجع ما يمكن ان على الجذبه ارسن العين **ش** او الكاشف
 بيت المال بغير كثره تصغير حاله كسوده فان ذلك يجل المولد على
 كثره في ملك السنه فان كانت بيت المال اجمع كثره او من كثره في
 المولد ومن اراد اصار عفت واصفا في **ش** وانما كان من ذلك
 يجل كثره النصف **ش** انفا وان من مفعول على الموت والي
 والضيان **ش** وان كانت انفا في الفواغ وقد تقوى من رونه
 المال **ش** وان كانت في ان من من الاعداء والكسب العدا
ش انفا في بطله يجل المراه والعموم من قبل الاعداء واليه ينجح
 العبد **ش** وان كانت المراه واليه السنه وكانت ان في الطبع
 وكانت على وصف من العقول القوه وهي ان كانت في الطبع ليست
 ولا كثره ولا من كثره فانها تمل صاحب التوكل ملك السنه كثره في
 بلا خه والوقار وان كانت من غير محمول او خيره وحقه في
 جهنم كثره عداوه **ش** ان كانت معتاد فترحم ان في الموضع

درمن حضرت زنده
 علام من ابيات
 جركه من مفضلين

فان المولدات في تلك السنه وصبغها من المولد يروى في خبره على الطبع
 الامل الاخره خير او زينه متا و يثاب **ش** ان يولد في **ش** جرب
 وان كان في السنه وان كانت من غير محمول فان المولد يولد
 ويولد طبيعي وصحبت ان يروى في السنه والخبث والعموم على قدر
 حصره وبيع متا او بهيك **ش** ان يولد في السنه والخبث والعموم على قدر
 بهم في يروى في السنه والخبث والعموم على قدر
 ويشبه وينه **ش** ان كان في السنه والخبث والعموم على قدر
 وحسنه وحسنه حلاله او زنده **ش** ان كان في السنه والخبث والعموم على قدر
 من زنده يولد او زنده **ش** ان كان في السنه والخبث والعموم على قدر
 على من من يروى في السنه والخبث والعموم على قدر
 الولد ان كان ولد **ش** ان كان في السنه والخبث والعموم على قدر
 والده او اب العبد والسفل **ش** ان كان في السنه والخبث والعموم على قدر
 ان من من هو العجم الذي ينجحها ان كان من المراه واليه السنه
 فن الموم وان كانت من قبل المراه واليه السنه وان كانت
 ان من اجتمع من روجه ان من كان في روجه ان من كان صاحب نظر اليه
 على امر من العفصا والعموم على قدر ذلك من العمل بالوده الرطب **ش**
 ان كان ب ذلك المرح لا ينظر اليه فان صاحب التوكل كثره في عداوه
 كان ذلك المرح من روجه ان من كان في روجه ان من كان صاحب نظر اليه
 المولد يملك وادب وراشيد **ش** ان كان في السنه والخبث والعموم على قدر
 وكثره ترايد وك دملود المنه رطب المراه واليه السنه **ش** ان كان في السنه
 من السفل والوده يولد الطيب بسبب العداوه **ش** ان كان في السنه
 انما عشته حفيظا على الحسن العفصا والعموم على قدر ذلك من العمل بالوده الرطب

وهو كذا كتب رب السبعين كسب المال في حبه و المجهود و المشقة في سبيل الدين
 و التبر و العقل و الصبر و الشانه و القادر من قبل الادب و الكلام كمال
 و العمل و التبر و حبه و اجتماع عليه و لا ارضا **سابع** لا كثيرا و يجمع في عوارض
 و عقده و يزداد و اعلم ان عود و يطوئه انحصار **ثاني** حده و ادب و الكلام
 انحصار و التبر و العمل و كذا كتب كذا و كان من هذه الحاسبه في بعض
ف ان كان من المواليد السعديه في تلك السنه و يعيش من الرزق و ان
 بالسنه **ثاني** و ان كان في الطيقه ان من العتوه كذا و يزداد و عود يكون
 طاب لحيه و العتوه و يزداد و عقده و فمه و غضب و في مغزى فجه و يكون مطورا
 على من ما تفتنه و فاهمه و تقا بالكتاب الحاسبه و الحياه اذ من على و يبرهن
 السلطان الطاهر و يبال فيهم منزه و حاله جسد و يكون مستغنيا بالسنه و كذا
 عن طاهر حسن الوجود عايد على حقه و عطا و ان كان في الطيقه و السعديه
 فانه يكون وسطا و حاله مستغنيا و فاهمه و ان كان في الطيقه و السعديه
 في الشري و السبع و الحياه **سابع** يصيب في كذا من كذا و السعديه
 و العمل و ادب و الحياه و السعديه و السعديه و ان كان في كذا من كذا و السعديه
 من طاهر و كذا و كذا و المتر من الالطه من فوطين و كذا و ان كان في
 المشقة و كذا و كذا و كذا من كذا و كذا و كذا و ان كان في كذا و كذا
 الطيقه و كذا و كذا و ان كان في كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
 الحياه **د** و ان كان في كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
 المشقة في العمل و ان يراه **ف** و ان نظر اية المشري من القيثه
 السبعين و التبر و المقتدر و السبعين من السبعين في السبعين من العتوه
 تتر و كذا و يستعمل على حبه و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا

نظر المشري
 المشري
 المشري

وجدت المولد و اصل الميلاد و وسطا فقل ان ذلك الفصل و الرزق و المال
 حصد من قبل كذا و او تجر و فان وجدت المولد و اصله عطا و كذا
 بسبعين من قبل الرزق و كذا **جز** نظر القدر اية المشري من
 يراه كذا و كذا و ان يزداد و كذا و كذا و كذا و ان نظر اية المشري من
 الرزق و حاصله الى كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
 مما عمن ان يسر و ان كان العتوه فاهمه و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
 الثبات على كذا و كذا و ان كان في الرزق و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
 تراه حبه و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
 فانه اية المشري من كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
روي الحلاله اذ كان عطا و رزق و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
 كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
 و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
 ان كان في كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
 و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
 و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
 اذ ان الحلاله و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
 او كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
 رجا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
 مستطوره او كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
 يقضي كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
 و كان في كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
 او و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا

احوال اوقوتها وارتقا امره **جز** اذا كان روي كالم فمقبول كانه
 يدل على المرض العليل النقصان احوال الحياه وصلاح الامام وكمال
 الن **جز** انما نظره يدل على النقصان المال انحصار سبب
 واهتمام سبب المودة **جز** انك ويطره يدل على السرفه العذو المربو
 الغزو السرفه الزيادة في المال كاخوان بحسن بر او باءه **جز** انك
 يطره يدل على الكده من حبه لسرفه المس ذن كثره العذو الهربين عده
 اير استاده **جز** انما من نظره يدل على كرهه وده وازناه وده
 ويره باله ويا جبارته **جز** انما من نظره يدل على انما سبب الاله
 ويره سبب الاله ويا جبارته ويا ويره **جز** انك ويره يدل على
 از زنده خسته وده ويره من جهه البعد ويره سبب الاله **جز** انك ويره
 يدل على از قيمه سبب البعد ويره سبب الاله ويره سبب الاله
ان **الثاني** في حال الهام وكون الاله
 اذا اتفق سهم سعادته سنة في المرح الذي كان في اصل المسيله في
 اوقوتها و الحسب سبب و كان السعد في الاصل و في المرح سبب سبب
 و اتفق السهم في السعد و يدل على الخراج و التحويل الشبه **جز** انك ويره
 الهام صارت ويره في انما نظيره في زو بديه السعد و كانه سبب
 و صفره و روي على الهام **جز** و انظر الى الهام التي تقدر
 في حاله السعد فانها ان كانت الاصل في المكان الذي تحولت اليه السعد
 صحتها **جز** و ليس يكون نظرها من الخراج و حال الاله الذي كان
 و الاله و سبب سببها من القاسم و المدرب و يراد الاله الذي كان فقط
 و لكن نقل البينه انما الهام الاصل في السعد و الاله الذي كان الاله
 بالتيه كل مخرج او كل مخرج سنة او انما منها الهام في المرح و كانه

منقول

٥٤٤
 لطيفه الضلع صاحب سهم فنه الاصل التحويل يكون المقدر لاله الهام
 قد ذلك **شال** انك انهم الاخوه و صاحب كانه الاصل كان
 روي مع الخمس في ذلك انك ان الاخوه و صاحب كانه الاصل كان
 الذي يكون في ذلك الخمس قاسما او حبرا او الاله ان كان في الهام
 في الاصل مطر اصحاب الطالع مال صاحب التحويل منهم **جز** انك
 السعد و الخمس في مواضع الهام في الاصل يدل على المقدره و المقدره و كانه
 مرض استهنا السعد و طالعها و انظر الى حال الهام في الاصل و حال الهام
 كيف تارة اربابها و من لفظ السعد و الخمس مواضع الهام و نظره انما
 و نبات البروج التي هي في ربه و الاله انما في الاله و انما في الاله
 ان كان صاحب السعد في مواضع الهام في الاصل و انما في الاله
 الهام الى كونه ذلك الهام في قدرها انما القوة بالصف السعد و
سبب و انظر الى الهام سعادته الهام في الاله و انما في الاله
 كان فنه الاصل من الكواكب و من كونه سعادته التحويل في مواضع الهام
 الهام و الهام و سعادته انظر الى الهام في الهام و انما في الاله
 او انما في السعد و كان الهام سعادته في التحويل و كانه في الاله
 كانه انما في الهام سعادته السعد في المرح الذي احتسب به و كان في
 المكان الذي او في المواضع المنقصب الذي هو افراد و كان نظره في الاله
 ذلك المكان من التوسع و المقادير يدل على العمل السعي في كل ذلك او انما
 انتهت سعادته السعد في المرح الذي يكون الخمس في ربه و مقادير يدل
 على العمل السعي الالهات **جز** و انما في الاله و انما في الاله
 في التحويل و كان في ذلك الموضع في سعادته انما صاحب التحويل في الاله
 و يطير في العمل اعماله من اعمال البر و يكون طالعها ربه انما في كل حال

انما فيها اذ اهدى وطرس العيس على بيها وهو اصغر من البرج والبرج
او قل معنى الكوكب على التحويل وطلع المشتري وطلع الاصل من البرج
عندها سبب في السلسل هو بالبرج من السلسل بعض فضل قوتها
في البسب في غيره فان هذه المذوات كالقوتين مثل القوتين في
بما زجها كالقوتين فانها تقدر في ثمة طبعها كالموت في ان لا تقدر
صفا في البرج من اجماع ذلك ان الموردة والبرج من السلسل اذا ما
منها مملكة واذ اكل على الاقواد استعمال في الموردة كلف العمل الذي
كان مركبا **ج** فان كان المشتري وطلع التحويل جاد واحد كان التحويل
الدرلاد ان اخذ ذلك كله اهدى منها على حد قدر مورا فهدى ذلك السبب
يكون لا في المشتري التحويل **د** بطرق المرح الذي انتم اير السلسل الذي
كان نظايرة الاصل من البرج السود اي شي صا في مائة التحويل
اليه كسبب المسبب المرح في اصل الميلا وكوس كانت في اذ كان التحويل
الارض او تدفق الارض او تدفق الموردة او كان في الموردة او في السلسل
فانظر في السلسل كسبب السود التحويل الا ان مائة منها من البرج
والمقابلة مثل ذلك اذا انتهت السلسل امكن السود او صارت في المرح
الذي هو الاله الجيد يكون في السلسل او اذ كانت التحويل **هـ**
وكذلك فانظر في المرح السود التي تغطي السلسل ومن موانع
البرج التي تغطي المرح **و** انظر في التحويل السلسل على السلسل
البرج اذا كانت من السلسل ودرت الموردة مسبقا بعضها على السلسل
بعض لا يحسن او ضرر في الاله بالمال في خوف على النفس والسلسل
السود على السلسل **ث** وان كان في مقتضى السلسل مع المرح الذي كان
البرج السلسل وفضل اير البرج السلسل فان ذلك كلفه

العيب

ويصير وجه شدة اذ في المال ان كان هو المرح فان ذلك السلسل
وصيغيات من ان رخصه امر صا **ح** انظر في مكان السلسل
يكون كسبب المرح **ج** اذ انظر في السلسل اذ كان السلسل
كان في ذلك المرح او يتظر اير نظر اده حفت صاحب كسبب السلسل
في ذلك السلسل **ث** انظر في ذلك المرح الذي من مقتضى السلسل
من نظر اير السلسل فان كان في السلسل من نظر المرح اده حفا لا غير
سب انظر في التحويل السلسل في ذلك المرح وكيف كانت في الاصل
كان في من الكوكب السلسل اذ حفت وكيف حال ذلك المرح في التحويل
في اده اذ اير في مائة من مائة في ذلك الوقت او يتظر اير حفا حفا
وصلا في مائة الاصل حفا في التحويل حفا في الموردة في السلسل
يهدى في ذلك الكوكب ويدل على ذلك **سب** ان التحويل السلسل
او في التحويل السلسل او في التحويل السلسل او في التحويل السلسل
الاصل حفا اذ الاله حفا في ذلك المرح حفا في التحويل السلسل
والصلا في **ث** فانظر في اصل الميلا ان كان في مائة السلسل
او في التحويل السلسل او في التحويل السلسل او في التحويل السلسل
فان كان في السلسل او في التحويل السلسل او في التحويل السلسل
يكون في التحويل السلسل ان كان في التحويل السلسل او في التحويل السلسل
مرض حفا حفا مرض روي ابا كسبب في التحويل السلسل في التحويل السلسل
كون في مرض او نقصان او في التحويل السلسل او في التحويل السلسل
من حال الموردة اذا انتهت السلسل الموضع التي كانت في السلسل الاصل
في وسط السلسل او في التحويل السلسل الذي كان في التحويل السلسل او في التحويل السلسل
البرج او سهم السلسل او سهم السلسل **هـ** ان كان في التحويل السلسل

الذهب منظره زلفه في سبيل ان تصب في الماء المكروه ولا في ش
ان كان طالع المولد طالع التحويل في سبيل فان الله على قوه السنه فاطمعه
في موضع التحويل وصاحب الطالع فان كان صاحب الطالع برياً من التحويل
فصيرت فان المولد تصب في الماء المكروه ولا في سبيل ان يكون صاحب السماء
فان سبيل المولد العطفه والزيادة في الاصل مع الصحه فان الله وان كان
في العطفه او تدمر كما كان ورونه ذكرت وكثره اذا اهل النار
ان وجدت رب السنه رجع في طالع اصل المولد وتكون التوسل في بعض مظهره
شده ولا سيما ان وجدت كواكب في ش وان في سبيل التحويل
ومظاير المشي والزهرة فان المولد تصب في الماء المكروه ولا في سبيل ان
ش وان كان في سبيل المولد فان تصب في الماء المكروه ولا في سبيل ان
ش وان تظايرها في سبيل فان تصب في الماء المكروه ولا في سبيل ان
فان التوسل في سبيل المولد في ملك السنه وان في سبيل التحويل
وكان رب السنه في موضع التحويل في الماء المكروه فان تظايرها
كانت التوسل في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
في المشي والزهرة في موضع التحويل في الماء المكروه وان تصب في الماء المكروه
رب طالع الاصل في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
في سبيل المولد في سبيل التحويل في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
الاصل في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
فان كما صاحبها في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
يقيم في المولد في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
اخره في المولد في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
ان وجدت المشي في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه

في اوقاف من ايامه والسنه وصفه في سبيل المولد في الماء المكروه
اصاب به سبيل المولد في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
الضيق والكفره في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
في سبيل المولد في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
وصيب كما برأفة الكفة في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
الطاهرين والصبغين في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
فوايد او اني في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
في سبيل المولد في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
الارضين في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
الغرا وان كان في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
كان سبيل المولد في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
الصحون في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
منه في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
الاشياء في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
طالع التحويل في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
ع اذا انتهت السنه في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
فذلك طالع في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
التوسل في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
كون اسهل اخت في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
المال في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
في سبيل المولد في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه
المال في سبيل المولد في الماء المكروه فان تصب في الماء المكروه

٢٤٧
 وحالات الاضحية وصب اولاده وبت ذه خيرا **جز** اراسس زنده تا در
 عدي كما راسه اولاده وبت ذه خيرا **جز** الذي نال المكة
 وتاير احيا تفتحه **جز** التحويل **جز** التحويل **جز** التحويل
 وادوية السنته البرج اس من طلع السنه فاول عديه في الميزان الراس
 صلاح اوست وكان اقتراب اصرب **بسم الله** ان غلب السنه في الميزان لم يظفر
 اليه السعد فانه عرض رضاه شديدا **•** وان كان الطلع في مكان بيت الميزان
 ذلك الميزان الجمي المشده والبرج مكان حتى من جسده وسجونه يكون له
 والده عرض ان سده القدره ان نغز الميزان من الكلام من من عرض
 تقدم يدين المكان الثاني في بعض الميزان او تيسر في الميزان او يفرح به ومن قبل
 التجاره ويكون صاحبها مورا او تولى البيت كما يدعيه ويكون له المخلع السنه
 ويبيد الاصله فانه كل عمل يكون حسبه اسهل السنه له ولا يفرح به
 من شهر السنه ان ناله الربيع والسبع **جز** بيت عيه اصل المولد
 المشتق او طلع التحويل بطهره هذه السنه والعيه الاصله على ان يطهر
 بجمه ويصير عده موضع حتى من جسده ويسلم منها وسنانه وما هم قدره في
 الراجح انه مشغ بالقيومه ويعتق ان الثرائث في الربيع والسبع **جز**
 زحل يميل اعماله لا تقدره بعينه بعض الميزان بطهره او الميزان السودا او الميزان
 ويصير عيه المكروه وسنانه قوما **جز** المشتري نال المكة ومن
 المدون والسلاطين ويصام الاقربا وقوما سفلا او عرض من كبه **جز**
 الميزان بعينه حال عيه ويكثر توبه بصير له ان الميزان بعينه بعينه يكثر
 في السفر وصبه عده العصور الذي لذلك البرج او بعض حسبه بالجدد او
 الضرب او من عده اكلب **جز** الشمس يفتحه عده الطلع في الميزان
 الامم كره من بعض الارسا **جز** الزهره يرض ويحيا صمد ذه اقرباده

٢٤٨
 وحالات الاضحية وصب اولاده وبت ذه خيرا **جز** عطاره ويزاد الى السنه يكون خيرا
 الريس المطلق من عدي العتق وصبه عده عده او نعه او نعه او نعه
 فانه يطيب من قومه صفاته بالصكاك والكتب **جز** التحويل **جز** التحويل
 ويكون تحت ايديهم وبيال الارسا **جز** اراسس قطب من موضع
 ويصير عده عده **جز** الذي يفتحه عده عده فانه يفتحه **جز** التحويل
جز التحويل **جز** التحويل **جز** التحويل
 طلع السنه فاول عديه من زوج او كلف او من نعه من صلاح اوست وكان
ص وان نعت السنه البرج سبع وكان القدره ذلك الميزان يرايه
 طلع كان المولد موصفاً تلك السنه له اسفوا اقرب عن عده **•**
 وان صار الطلع في مكان بيت الميزان اسفوا اقرب عن عده ملك السنه
 العبطه والجزوه السنه وان كان في نفس من مرض برانه له **•**
 وان اصاب عده ذلك من آفة او نحو شكري كمانه وان يميل صالي وان خطابه
 تزوج ويكون منها فرحان **جز** وان كان في حلقه ذلك المكان ذلك صرك
 المشه اليه ويصير بعض اقربا به ويصير لهم الميزان والسكاك ولكن يكون
 في وقت صالي **جز** بيت اصدا اصل المولد المشتق او طلع التحويل
 والعيه الاصل بطهره هذه السنه ان يرايه ان يرض عنه ويصير له
 محوره وبيال بعض اقربا به كرهه ويصير له بالادويه ويزيد في قدره ويكامل
 كاشف وتزوج ويولد له **جز** زحل في نال بعض سنه المكروه
 يقيم بسبب بعضه وبالولد ويصير عده موضع حتى او نعه او نعه او نعه
 ويصير سنانه **جز** المشتري بعينه الارسا وتكون شير او يفرح بسبب
جز الميزان كرهه صفاته وكما لطيفه اموره ورايا قتل السنه ويصير له
 او مرض او قتل عده او سقوط من موضع وقع بسبب ناله ارب فز توبه

٤٥١ الرويا الميعة **ج** المشري كان بالهنا زينة تقيه اعماله ويزاول السيادة
 يرى في ايامه حسن اذنا ودينه وادبها كونه بالليل يرى رويكا وانه اقل ايراء ودينه
 وكلمته قوله بطيفه بارجوه **ج** ايرى زينة ماعز ويطير كثر من كاشيا و
 كثر عصفرة امر الدين بكيف ايجاك ذبه ويسيء بجوم فحاشه كلف **ج** ايش
 زينة عقد نقده وبلاتيه وكيه من الدين **ج** ازره وكون يتكلم
 بالاساقيل الثبات معين وعلق من كثره ويزاول سرت العباد والسنن
 والعلم وشمري الرويا **ج** عطار ويزاول الكفاية الدين العلم النجيب
 واطيب ومنتج بايسع والشري **ج** القرفص باسفو وكونت كمال
 الساب وزيده تقيه ويزاول سرت العباد وان كان بهنا كثر من
 كيم العا وزيده السرف وسمف كالات الدين وانه من **ج** ارسن
 رياسه وفايده لسب السرف وزيده وصبغ من السراج وشموه **ج**
 الذنت برى سبيل سرف يابره وخرج مالا سب السرف وزيده **ج**
اوج الاثنا عاشر الاصل اذ اقبلت سنة البرم الكشته اذ كان
 طالع السنة في دل عديس باب سلطان المترلة في جبر وشمه كان في
ع اذ انتهت سنة واطلسا مصل كان موضع التمسس كاصيد
 دل على الضر من قبل العمل **هـ** وان صار الطالع في وسط السابيل
 صلاح السنة الذي مع الورد العتيق بالعلم التدبير وزيده ماله وصبغ
 في الاعداء وفاق عليه فيلهده في جبر من المال ونبيل شدة منه ويزاول السنين
 لا الهول ويزده غرم في احوال سنة وصبغ بين امراتاه في ماله العلم
 السنة وندخل عديس لزان ماله ويزاول احوال الفرج والسود وشمه
 الدار على الضر وشمه احوال السنين وان من الالاساقيل **ج**
 ميت زفر اصل المولد برج المشتهى واطلع النور على طهره دل عليه الاصل

٤٥٢ حاله و السلطان و يفرغ في وقت و يقيم في وقت و يسيء بالعلم و شمته
 وكون مصلح على علم و زينة ماله و يطير ماله و السعد في السرف و سيق
 نظاره ونبيل الزم و يقيم بمرارة و يقيم في الشهر احوال السنين وان من **ج**
 رطل بهنا كيم الملك و زينة ماله و يطير ماله و يزرع الاربع البنية
 و تدير الارضين و يقيم سبيل الساب و الولد و يصيد اذ من الميرة و يطرب
 وان كان ليلا كيم ابي اصحاب الممانات و الملاحية حيا و شمته **ج**
 المشري بهنا رصيا و السلطان العطار و يمتن ماله ان كان العلم
 صعب عليه كده و يفيض طرف من ماله **ج** المرح بهنا رصيا و من
 ان زاد الحرارة و يفيض من ماله و كيم ماله و يزرع الاربع و يزرع
 عليه و يقيم سبيل السفار و الزبا و ان كان لسا زينة ماله و قدره و كيم
 احمده **ج** السبيل صيد من قبل الملك و سبيل الساب و زينة
 الالاب و جاهده قدره عند شمته **ج** ازره وكون ماله مكرما
 و كيم من ذوات اقدار جليله و صيب من خير اوزايد و مردوا **ج**
 عطار و زينة نهم و كانه و ولده و اصدقاؤه و قدره و ماله **ج**
 القرمي لطل الملك و العطار و زينة قدره و فوايده و يزرع الصنع المقتدر
 الصنع و زينة قدره و ماله **ج** ارسن كيم الملك و العطار
 و زينة قدره و فوايده **ج** الذنت صيد على ماله و صيد
الطلع المرحيل اوج الاثنا عاشر الاصل فان ثبت
 السنة مكان الرجا و هو احوال و شمته من طالع اصل المياد و كان كوان
 اصل المياد ملك و نظر كبران في انقلاب السنة من كان جنيت و نظر
 من الترح و وجدت بهرام طالع الاصل و اطلسا و ان يصبغ ماله
 غرم و حرب من ارضه **س** و اذ اقبلت سنة البرم احوال

يكون من اجود كسب من بروت الفلك ان كان من المان كان
 وما يشبه ذلك **سب** وان كان عطارا في موضع روي في اصل المولد
 في التبريد المخرج المخرج في موضع سقوطه هو القدر السوي ونظر اليه
 او على الشئ على حده فان المولد يخوف غير العلكة تلك السنة **سب**
 فان نظر عطارا له بهر كم من ترشح او مقابو حفي على صاحب التبريد تلك السنة
 بهر ايميه **سب** فان نظر المخرج في عطارا وكان عطارا ومخرقا تحت الشمس
 كزوف على المولد العلقه ارضه **ث** وان كان دخل في القرون
 ذلك المولد ما حده الا برده في تلك السنة **سب** واذ كان القدر التبريد
 مع برامه وسببه من البرايل كان في الاكوان المولد منبوت ولا سببا اذا
 كان منبوت في الاصل في المخرج او ما طرقت فان ذلك التبريد في تلك السنة
 وما من اصل استواء والدمير **سب** واذ كان القدر التبريد المخرج افضل
 في اخوه المولد او على المولد سببهم في المخرج **سب** ويحفظه **سب**
 واذ كان القدر التبريد الشئ وكان زايده مقبلا بالمخرج او ناقصا مقبلا
 يكون له منبوت في الاصل ويكون التبريد في الدنبة عطارا فان ذلك
 ييل الى امراض شديده او استفهام وبلها يملكه **سب** واذ اثار القدر
 عطارا في التبريد فتم ذلك المولد في القدر تلك السنة كما في اخاه امراض
ث واذ افضل سبب العطار كسب في شرف سبب العطار في المولد في سبب
 في السنة فاسم الملقب ويمن السطان وسبب التبريد **ث** وان
 بر سبب العطار كسب في سنة في ذلك ان السطان على المولد في سنة في
 وغير ذلك ان يكون المستقل في ذلك فان قيل عن ذلك على العطار
 وكذا فان لم يكن في ذلك لم يكن له وكذا لا صرت **ث** وكذلك نقل
 في افضل سبب العطار كسب في سبب المولد في السنة في المولد هو المالك
 السنه لبرود في علم فضل **ث** وانما اظهر ذلك كيف يكون ذلك

ان يكون التبريد في المولد في اول رجاء التبريد **سب** واذ كان التبريد
 التبريد المولد مع الدنبة في الصاحب العطار في السنة في الوقت في
 سبب العطار كسب **سب** واذ كان الدنبة في موضع الموضع العطار في السنة
 كان الذي الذي في حاله في الموضع العطار في المولد ان كان في
 الموضع العطار كان الذي في حاله في الموضع العطار واذ كان
 الدنبة ايها كان الامردون في ذلك **سب** وان كان في ذلك
 كان المولد في موضع مستقر في قدر جبر ذلك وحسن ذلك السنة **سب**
 وان كان الكسب مع الدنبة في المولد يكون من شئ زائد صاحب التبريد
 وهو **سب** وان كان الكسب في اسبلك الدنبة في المولد يكون من شئ
 شرفه في سبب **سب** وان كان الكسب في الموضع العطار في السنة
 سبب الجاهات **ث** **سب** واذ افضل صاحب سنة الماصح
 او صاحب العطار اصحاب المولد المان من غير سبب في السنة واذ
 لا يمكن رجوه **سب** وانما المان يولد من غير سبب في السنة **سب**
جز وان كان صاحب السنة العطار هو المتصل صاحب سنة المان
 اصحاب ذلك المان عن وقت شرفه في سبب **ث** صاحب في السنة
 في تلك السنة **جز** كون ثرائف نقل في سبب المان التبريد في السنة في
 الشديده **ث** واذ افضل سبب العطار كسب في السنة في علم المولد
 الى ان حصر عليه ويكون زوايا ان يكون ذلك الكسب على العطار
 فان كان عدد الكسب في المان في سنة في سبب **ث** انظر في
 عن الا تفرج الى التقدير المان **ث** واذ افضل صاحب سنة
 سبب في الموضع العطار في السنة في سنة في سنة في سنة في سنة
 ييل الى التقدير المان في السنة في السنة في السنة في السنة في السنة

اهل السنة

ببر در دست **ج** اذ انضوت من صاحب البتة في يدك فماتة
 واما في حال جوده فظلم مع كرهه **ج** ان تضيق **ج** ان تضيق
 برسانك والى البقرة ملك السنه **ج** ريب زبارة وبعي كاخ ان
 اليه **ج** ان تضيق برسانك ان يكون مفرغها من الكبريت قبل
 ذلك بمال لا يراه **ج** يياك السواطيل بعد السفر في وقت امره
ج تبيلا وسفر من حيث لم يكن وازرع سيرة وازرع اخوت **ج** اذ تضيق
 برسانك يكون في انك اذ ان تضيق والى الصانع فيكون **ج** صب
 واذ كان صاحب النكاح او كوكب من الكواكب التي يدعى الاخرة
 في النكاح وكان ذلك الكوكب اخاه صاحب السنه اصحابه
 التوكل والى ذلك في اصل الاخرة في بعض بعض ملك السنه **ج** صب
 وان تضيق اصحابه عن صاحبها في مقابلته وتسلم منهم وفي بعض
 وقت **ج** واذ تضيق برسانك برسانك في المولد في ملك
 السنه ان كان برسانك في المولد في ملك السنه **ج** صب
 يكون مما جاك الدم وازرع **ج** فان كان صاحب الطحال خفيف
 عليه التفت وان كان سعيده عند الصانع **ج** صب وان تضيق
 اصحابه من الالباب ومن الزرع والصانع الغوايب **ج** صب وان تضيق
 اذ ربح برسانك اصحاب الالباب ان كانوا احسن المولد الغوايب
 وان تضيق ان البواب والارضين **ج** صب ان تضيق لانه السبابة والزرع
 في التقار **ج** ان تضيق من صاحب الربح يكون زاهيا فمات في ذلك
 الاخرى في ذلك **ج** صب واذ تضيق صاحب الطحال بصاحب الربح
 من كان يطمع في المولد في ملك السنه ان تضيق المولد في ملك السنه
ج ان كان المولد في تزوج واول مولده ان يكون له رحمة في تزوج

اصطلاحات

اصطلاحات

ملك السنه ان يكون قد تزوج واول مولده في ملك السنه **ج** صب
 ان تضيق لغات المزارع وكيل ورحم متفوقه **ج** صب في المولد في ملك السنه
 والمستغلات منقذ الدرهم ويرد له ولد **ج** صب وان تضيق برسانك
 يياك ان يكون له ولد واصحاب متفوقه فضلا واول مولده في ملك السنه
 واهلها **ج** صب ان تضيق صاحب البيت انما يكون المولد في ملك السنه
 يكون **ج** صب واذ تضيق برسانك برسانك من ان مرض صاحب
 التوكل في ملك السنه يكون **ج** صب ان كان ريب من انما كان في ملك السنه
 اذ ان تضيق ان يكون على السيرة وازرع المولد في ملك السنه في ملك السنه
 وان كان صاحب ريب في تضيق صاحب السنه واهلها من المولد في ملك السنه
 ملك السنه ان كان المولد في ملك السنه **ج** صب ان تضيق صاحب السنه في ملك السنه
ج صب واذ تضيق صاحب الطحال صاحب ريب في ملك السنه في ملك السنه
 ان تضيق جميع **ج** صب تزوج ان كان تضيق **ج** صب فان كان صاحب ريب في ملك السنه
 المضيق صاحب الطحال تزوج المولد في ملك السنه ان كان اذ له المولد
 في تزوج في ريب السنه في ملك السنه **ج** صب ان تضيق صاحب السنه في ملك السنه
 من صاحب ريب ان تضيق صاحب السنه في ملك السنه **ج** صب ان تضيق صاحب السنه في ملك السنه
 اذ كان في الملك السنه في ملك السنه **ج** صب ان تضيق صاحب السنه في ملك السنه
 فان تضيق صاحب السنه في ملك السنه في ملك السنه **ج** صب ان تضيق صاحب السنه في ملك السنه
 واذ تضيق برسانك برسانك من اصحاب المولد في ملك السنه في ملك السنه
 من ارباب **ج** صب فان كان في ملك السنه في ملك السنه **ج** صب
 ركب المولد ان كان في ملك السنه في ملك السنه **ج** صب ان تضيق صاحب السنه في ملك السنه
 واذ تضيق صاحب السنه في ملك السنه في ملك السنه **ج** صب ان تضيق صاحب السنه في ملك السنه
 ان كانت قد تضيق في ملك السنه في ملك السنه **ج** صب ان تضيق صاحب السنه في ملك السنه

اصطلاحات

اصطلاحات

اصطلاحات

۲۸۱
اعل خزانة اخوته وجمعتهم **السبع** زرع الاخوة واما خوات **الثامن**
مخزن لسيد الاخوة وجمعهم **الثاني** سب فرس لانه ان يبل البر الكثر
يقبل اخر باسلطان يتولى علمهم **الثالث** يبل كساده و كافي
بين الامم قار **الثاني عشر** يبل كساده كما خزانة حرم بيت اباء
الكامل **الطالع** يزا دل امر القادر كما لا ياب **الثاني** اصحاب الفرس
الارضين كما ياب **الثاني** يصب اخره جرافة فير الا با و كما يصبين **السبع**
كدر امور اياه و يصب بقوم من راضين **الثاني** ربيعه و الفضا يستل
الاسد والده سيرض او يشرى عيلا **السبع** يبل ان و يجرى
الثامن نعم لسيد الاباء او موت اباه **الثاني** سب فرس و يوش السفا
الثاني عشر **الثاني** يتولى علمه **الثاني** يبل كساده والده **الثاني** يبل
على معاداة الوالد بعيت ذلك **الكامل** **الطالع** يصير له و اجاب
وهو ايا **الثاني** يصب لاجل الاله الهدايا و ارسل القفا **الثاني**
يولد خزانة اخوته و يصب **الاربع** يصب اخاه و اخواته **الثاني**
مكون له و يصب **الاربع** و يصب **الاربع** يبل كساده **الثاني**
الثاني يصب من قبل الولد **الثاني** تفرغ من السفر لولد **الثاني** يصب
غدا و يتولى علمه **الثاني** يبل كساده **الثاني** يبل كساده والده
بيت عبيد **الكامل** **الطالع** يصب مرض و يحرقه و يصب **الثاني**
يصب لاس من قبل الولد و اب الحسين **الثاني** مرض اخوته و اخواته
الاربع مرض اباه و موت عياله **الثاني** يصب لولد و يصب **الثاني**
يصب اذ و مرض **السبع** و يصب مرضه او شره **الثاني** يبل مرض
المرض او الموت **الثاني** يبل مرضه السفر **الثاني** يتولى علمه سلطان
سبل كونه **الثاني** يبل كساده من قبل كساده **الثاني** يبل كساده

البحار

۲۸۲
الاعداء و امرهم بعيتا و **الكامل** **الطالع** يصب مرضه او كساده
اعداء **الثاني** يصب لاجل الفرس **الثاني** يصب لاجل اخوته
الاربع يصب اباه و كساده **الثاني** يصب مرضه و يصب
مرضه و يصب **الاربع** يبل كساده ان و جعله يصبها **الثاني** يبل كساده
زوجه او اخواته **الثاني** يبل كساده موت الفرس او كساده **الثاني** يبل كساده
ستة **الثاني** يبل كساده مرضه او كساده **الثاني** يبل كساده
يصب له **الثاني** يبل كساده مرضه و يصب لولد و يصب
الطالع يصب مرضه او كساده **الثاني** يصب لاجل الفرس **الثاني**
موت الاخوة او اخواته او يصب **الاربع** بيت اباه او يصب
الثاني يصب مرضه او يصب مرضه **الثاني** يصب مرضه او يصب
السبع يبل كساده مرضه و يصب **الثاني** يبل كساده
الثاني موت الفرس و يصب **الثاني** يبل كساده
السلطان العمل **الثاني** يبل كساده **الثاني** يبل كساده
الاعداء و يصب مرضه **الكامل** **الطالع** يبل كساده
الثاني يصب لاس من قبل الفرس و يصب **الثاني** يبل كساده
و يصب **الاربع** يبل كساده و يصب **الثاني** يبل كساده
سب فرس و يصب لولد و يصب **الثاني** يبل كساده
او يصب **الثاني** يصب مرضه و يصب **الثاني** يصب مرضه
يصب **الثاني** يتولى علمه السفر **الثاني** يصب مرضه
بيت سلطان **الكامل** **الطالع** يبل كساده و يصب
يبل كساده و يصب **الثاني** يصب مرضه و يصب
يبل كساده و يصب **الثاني** يصب مرضه و يصب

منه
خون

بدره الاصل الذي هو في هذا الموضع ايام اساعات وان كان في مرج في
 حسب من عمل بدره الاصل في نصف الايام او نصف الساعات وان كان في
 مرج ثابت على بدره الاكبر انما فان اصبحت على امد دوره مرتين الصنف في ذلك
 الدور كان دوام ذلك التبريد والشرية فذكر ذلك الدور والسكان في ذلك
 الضبط لا تاد ما عداها والسر اقطع عن الاوقات بعدد على ذلك المرج في موضع
 الفلك والشمس ان شاء الله ان يكون الكوكب في اصل المولد في مرج البروج والشمس
 في موضع ثانياً في السنين لا موضع كوكب او قمر في موضع غيره على شئ كوكب
 ويكون لا ذلك المرج في التوليد من دور الفلك او الفلك لا دور كوكب كالتق
 يكون في دور قدر دور الفلك التوقيه في دوره او قدر كوكب من ذلك
 الكواكب في دور من ذلك الدور في جميعه نصف جده وان نظرا الكوكب في صلب كوكب
 السنين في الكوكب التوقيه فان دور الكوكب في قدره كزاد في دور كوكب
 الاصل في دور فلو موضع دور الفلك التوقيه في دوره او قدر كوكب في ذلك
 الكواكب في دور من ذلك الدور في قدره نصف جده الا ان لا يزال في دور كوكب
 من قدر دور الكوكب في صلب **شأن ذلك** ان المشتري كان في الاصل في مرج
 فقلد كان في ذلك المرج في دور شهر اتمها السنه او سلس على كوكب السنه
 وذلك الزهره يدور عنها في موضع المشتري على العود ورج الكون فان يكون في ذلك
 على قدر دور الزهره في دوره او قدره فان نظر المشتري في كوكب السنه الزهره
 كان دورها على قدر دورها جميعا وعكس في دورها دور الزهره فان دور المشتري
 في عشرين ايام او ساعات ويكون ذلك الموضع من دور الفلك في التوليد من
 الموضع الذي اصلا في المشتري او الزهره كما في سنين في الزهره انما
 عشرين في المشتري الذي دورها ثمان ساعات او ثمان ايام ثم يعقب الا
 لا يزال في ذلك في بقايا ثمان عشرين يوما او عشرين في المشتري في الزهره ل

ذلك

ذلك في ان دوام ذلك يكون في قدر دور الزهره فقطه انما حزن دور المشتري
 والمشتري ايام ساعات لانها كان في مرجين متقابلين في حاصد ان لا
 يسره الزهره من الموضع في ذلك كوكب كوكب في مرجين في كوكب السنه في قدره
 الاصل او في موضع كوكب آخر فان يكون العمل في ذلك في ان كان العمل
 من قدره كان العمل في خلاف ذلك **شأن** ان على كوكب ان او اكثر في
 كوكب السنه لا موضع كوكب او احد على كوكب احد في موضع كوكبين او اكثر
 كان العمل في مرجين على كوكب واحد من كوكب الا في ان في موضع
شأن ذلك كان التقرن في اصل المولد في السطان في مرج المشتري
 في تقابل في السنين في موضع التوقد في الاقدام والمكروه في السنه
 وذلك في مرج المشتري في موضع التقرن في حال صلب التوليد في قدره
 في تقابل في مرج الزهره في قدره في ذلك ان كان من بولده ويكون الوقت في ذلك
 عديدا في التوقد في كل واحد منهما بل لا في بعض اوقات السنه كما في كوكب
 شهرين في دورها او ايام دوام زهره في ذلك الكواكب في قدره في ذلك
 الدور في قدره نصف جده في الاوقات في شئ او نحو ذلك في قدره في مقدمه
 كان في ذلك المشتري في اصل المولد في السطان في مرج التوقد في كوكب السنه
 السنين في مكانها في موضع التوقد في مرج زهره في كوكب السنه في قدره
 وذلك في مرج التوقد في موضع المشتري في ذلك مكان ما في ثواب في قدره
 غيره وذلك في مرجين كوكب في الاوقات في قدره في كوكب السنه في قدره
 الا ان في مرجها ثمانه المواليد التي في دور الزهره في ايام في ذلك
 تحل في ذلك **شأن** في كوكب الكواكب في بعض ايام في مرج
 ان في كوكب كوكب في كوكب السنين في موضعها الاصل او في موضعها في التوليد
 في بعض ايام في الاصل في ذلك في كوكب السنه في قدره في الاوقات في كوكب

فان
 كالم

في قول بعض السنين في وقت الاصل او قريتها ما يقع في ذلك البرج الذي كان
 فيه اصل المولد لم يقع في تلك الدرجه او جازيها فيكون منها اقل من
 كوكب او مقدار نصف يوم ذلك الكوكب متقدما او متاخرا فاذا كان
 اقل وجازيها ان القضا عليه او كره الحكم وان كان بعد فانه يقضي ولا
 بعض العقبات واذ كان في سماك الموضوع المذكور فاقوى ما جازيها
 ذلك الموضوع وان كان الكوكب في برج اقوى من برج ويخ الموضوع المذكور
 يلية في الاصل فانه ان يقع الموضوع في موضع ثور السه طهره لا تارة ذلك
 الشهر عند مثل الكوكب عند ان تمام اوقات يومها في موضعها كما في
 القبول في موضعها من جازيها المشري على تمام لا يها في ذلك المولد في سبب
 الاول والاربع في ذلك المولد فاذ كان في سماك المالك في تلك السنة يكون
 مسدودا في الكوكب السعد فانه يولد في قوه ولا يكون عليه ذلك الكوكب حتى تمام
 فاما الكوكب المشري في السنين كان اذ اربا في موضع في موضع لا يولد الا في
 والخير والسعادة في موضع السحاب اعرف عند الكوكب ان كان
 التي كانت فيها في الاصل ويمنع بعضها ما في بعض فان تأتت المالك لا تارة
 منها في صاوية المنقود المصروف الصلاح في قوه لا يها في كوكب منها كان
 على او يقع في موضع مسدود في السعد الموضوع في موضعته وان كان مسدودا
 مصدور في موضع النور نصفه او منه وقطع منها وتارة في الصلاح
 ياد الله **ب** واذ حدثت كوكبا في عا ولا موصوفه الذي كان في
 الاصل فانه يولد في الاصل في المولد المنقود المصروف في موضعها في
ب على كوكب الكوكب في ان كانت في موضعها او موضع فانه الاصل
 اذ انما في موضع السعد فانه انما في موضع السعد في موضع السعد في
 واذ انما في موضع السعد في موضع السعد في موضع السعد في موضع السعد في

السعد وحق الخبر **ث** كل كوكب من السعد اذ يقع المالك الذي يطره في
 يوم يولد في المولد فانه يكون في موضع السعد اذ يقع ذلك المالك الذي
 في يوم ولد المولد كان في الموضع السعد في موضع السعد اذ كان في
 المالك الذي كان في الموضع السعد في موضع السعد اذ كان في الموضع
 في الموضع السعد في موضع السعد اذ كان في الموضع السعد في موضع
 حبه وحقها مع **ج** واذ الكوكب من الكوكب اذ كان في الموضع
 التي فيها القدر او القسم او بدر ج ط ل الاصل الجويل والمستحق او قدر الاصل
 في الموضع السعد في موضع السعد اذ كان في الموضع السعد في موضع
 في الموضع السعد اذ كان في الموضع السعد في موضع السعد اذ كان في
 مسدودا في موضعها **د** او عدم كل كوكب في موضع السعد في موضع
 القوه الاصل ولم يطر السعد فاقض عليه سببه لا سيما ان صاحب المولد
 وكان في الموضع السعد في موضع السعد اذ كان في الموضع السعد في
 فانه في الموضع السعد في موضع السعد اذ كان في الموضع السعد في
 موضع السعد في موضع السعد اذ كان في الموضع السعد في موضع السعد
 المرض في ذلك اذ انما في موضع السعد اذ كان في الموضع السعد في
 على الاصل اذ كان في الموضع السعد اذ كان في الموضع السعد في
 السعد اذ كان في الموضع السعد اذ كان في الموضع السعد في موضع
 سيما وان كان القوه الاصل في موضع **ج** وان كان في الموضع السعد في
 في موضع السعد في موضع السعد اذ كان في الموضع السعد في موضع
 في موضع السعد في موضع السعد اذ كان في الموضع السعد في موضع
 في موضع السعد في موضع السعد اذ كان في الموضع السعد في موضع
 في موضع السعد في موضع السعد اذ كان في الموضع السعد في موضع

٣٩٥
 يب ذنبا في رجا فان كان المريح يمين امر شيئا في السنه والى بطوكل عمل ريبه
 وصدية المراح وان كان رطوبت شيئا كان امون لان المريح لا يجل بطوكل رطوبه
 الا ان يوصل اشكوي من رزوح ورجح **ج** رطوبت من العبد
 المريح اذ يبع في منقب السنين مكان المشرى والى منقبه سار من سلبه
 واليهام فان كان له اهل رجي ولد له وجز ذلك ان كان الطلح بيت
 اصداها او يكون احد صاحب السنه او طلع الاصل بيت احد ما **ج**
 منقح باكثره **ب** والى المولد في سخر قريه شالي في ريبه في اذ كرت
 رزوقه وكره اذ يرق الدواب واليه يد بغيره ودرهه في سخره **ث**
 واذ يبع المريح مكان الزهره والمشرى في منقب السنين فان زنده من كل غير
 المولد في تلك السنه **ث** المريح اذ يبع في منقب السنين كان في كرت
 موصوف من الطلح السنه فان كان في الاصل الميلاذ التويل ان كان ايليا بطوكل الطلح
 اذ كانت الرثامه في الاصل الميلاذ التويل ان كان ايليا بطوكل الطلح
 والى السقر الزنده في الاصل الميلاذ التويل ان كان ايليا بطوكل الطلح وان
 كان سقا ودرهه اصحاب من عمل الكديه الدم **ب** اذ كان قوما
 مصيبا لولا يد سب العواد واصحاب الكوش ان كان منسوب الصلح
 حاره وعلل ومود وكبر من النار الكديه **ب** ان كان ايليا من جاون والى
 منقح الطلح سقر المولد في تلك السنه اخترب من وطله **ج** فان قرت
 هناك رطل صاحب طلع التويل في الشيع السور زانين لا وذا يبع
 المكونه وانشه السكها **ث** وان كان المريح تحت سقر المشرى في ذلك
 المولد ناخذة في تلك السنه حواره ووج حاره وبعيد فقد ان كان
 المولد حيا فان ذلك المولد بعد ووزن من قبل ايه وبعيد امره في الاصل
 المكونه **ث** المريح اذ اذ قرت في منقب السنين التويل حيا في السطان

دهر

٣٩٤
 وعلل السطان اعتمام وعرض الرض من حواره فان كان الطلح بيت
 احد ما او رثامه او يكون صاحب الطلح في الاصل اصحاب السرحيف
 غير ان ردا ان كان رزوح يابس او كانا في رزوح حار مني حيفت عليه عقل
 وان كان التويل في السيل كان امون **ب** واذ يبع المريح مكان الزهره
 والمشرى والمريح تحت الشيع فان صاحب التويل ناخذة ايه ايه
 او يبعه لوزج شديه في حبه وبعيد عكلا ومويز من حواره بطوكل **ث**
 المريح اذ يبع في منقب السنين مكان الزهره والى ريبه في كرت المولد
 ان كان قد يبع وكثرت شهاده وثلث طيه امر التويل ويكون سنا ويز من
 شكوي من توه وكثرت جماع ان كان المريح شامه السنه وان كان الزهره
 شامه كان سبب الاوير وابتاع الدم وخال غير ان شامه في الاصل المولد
 ومنهم مرض الكلى ودرهه في رزوحه حيه **ب** ان كان رزوحه
 المولد ودرهه ودرهه كان في رزوحه ورا بالسنه في تلك السنه **ج** ريبه
 قدره وجامه وكثيره رزوحه وكون محمود وان كان سقر حيفت عليه
ث واذ يبع المريح مكان عطاره في منقب السنين فان ذلك المولد كبره وكثرت
 بالايه رزوحه وبعيد ايه وبعيد بهم ومنهم من يبعه وبعيد رزوحه في
ث حيفت عليه سقره ومن هو مقربه الاجه من هو اصغر سنا وبعيد المولد
 ملك السنه رزوحه وبعيد ايه وبعيد ايه فان كان الطلح بيت عطاره فان نظر المشرى
 عطاره والمريح مقاربه او مقبل فان كان عطاره وكثرت حيفت عليه ان كان
 بيت المريح كان امون ولكن يرب ان المولد لم يرض عن شامه السنه الميلاذ
ث اذ يبع المريح مكان الزهره في منقب السنين فان ذلك المولد بعد
 في حبه ثم از بعد فعل عطاره عده في شامه وشد **ث** ان كان المريح
 شامه ووحيد الموصوف من الطلح يرب ان المولد وبعيد ولد اسطفا في تلك

٤٥ الكوره وثلاثة اجزاء من صلب الباطن من صلب اياه كرهه ان نظرت الرسول
على الفزايده الجبريات من جنس المتقده بالكره **النفك** او نظرت الفزايده
لا موفيه الاصل من اي جبر كان نظره اطهر كان بل بعينه اصل المراد من ذلك
نظر الكواكب او ماضيا الاصليين الثالث والتسعين **جز** نظر
صعب المراد من مضمون من الاعداد والظواهر الخارجة من شرف ان من كانت من
والله زحل يمرض من المره السودا وان لم يظفر ذلك كان يكون امون وان
يتبع بالادويه **جز** المشري يصيب تروده جافه يهول بسبب بلع الولد
الاضيقه ورنه فهم وشروع امره لها قدر **جز** الخرب في صلب المراد من
الحده والغربه الكهيد والاضيقه والخوف واليزان منها فقه والمراد من المورده
بهي والدم من مخرج عروق الاعداد **جز** الزهره ان كانت سوده من مخرج
الذات والنسب والنفخ والولد المتعده الكوره يكون في النفس ان كان
منه صاب النور سيه كونه **جز** عطا روذا كان صالح الحال مضعف بالحموم
الكلية والتجارات والتجارت ربح منها وفتح يجرى ساء ان كان منور يات
المكارة والنسب عذيقه واستقل الكذب واما جرسه ان **جز** القواذ ان
صالح الحال بل كصحة بده جرد وريده خيره اوتانه وان كان فاسد او
حال صاب النور في حال كره **نظر الكواكب** او ماضيا الاصليين من الترتيب
المقابل **جز** رطل يكون مثل كونه في باب المروده الا ان يكون هسه وصعب
يعيب كلفه منها ولم يفتقر كادويه **جز** المشري يكون شرا وكذا في نظر المروده
ان يكون هسه وسهوب **جز** الزهره بدل دل عدله نظر المروده الا انه مضعف
ذلك ونظر من طرات وخصومات تنكس بسبب نظرها بالحمية والعدا
جز عطا روذا ان لم يظفر كان كالهالك من مضمون كادويه **جز** الغراب
كان صالح الحال عند العوايد المذكوره بالمتوبه الغنم وان كان منور زاهر

نظر

٤٤ **نظر العود اليها** **جز** رطل من نفعان وكذا من العنود يكون خصايتها
وعاذا بالادويه ويخص من العنود **جز** المشري زنده في جراته في شيا المذكوره
من المروده من الجبر والساده والفايده **جز** المرخ مبيض من شربها زنها
ويتبين صحتها **جز** المشري انما في الامراض من العنود والابواب
كل شي مثل المشري اذا سقط عنها الخمس **جز** الزهره زنده في حبه
ومشاهره جده عند شريف **جز** عطا روذا زنده في حبه وانه من حبه
جده عند شريف **جز** القرم زنده في حبه وساده انه في حبه زنده
في حبه **جز** المراد **نظر العنود اليها** **جز** رطل زنده في حبه
ببكته الاجال المذكوره **جز** المشري بدل اقسامه في الامور المذكوره الا
يقص منها ودهل الا تمام **جز** الخبيثا **جز** المراد ان كانت منور زنده
واذا كانت سوده يعيق من سعادتها فانه نظره البهيمه ونظره في حبه
وهلاك **جز** المشري اذا كان منور زنده في حبه وان كان منور زنده
سعادتها بدل ارضاع الذكر حبه الذي **جز** الزهره يعيق من سعادتها
تقدر شكايتها عليها وان كان منور يعيق صاحب النور ليلته الطي
جز عطا روذا ان كان منور يعيق باموره كلها ويعيق الكذب الزهره
الصالح المروده ويعيق بالاسباب المذكوره وان كان منور يعيق من
سعادته في جراته على قدر سعادته **جز** القرم ان كان منور يعيق باموره
وامور ابيه والمرضه في سبب الامور الوارده عليه وان كان سوده اذ
ويقصر من سعادته **المقارن** **جز** في اجال الكواكب وهو لها
العكس والبروج والكهرو وكما بارخصه **الباب** **جز** اول
في اول الكواكب ارباب البيوت مجله ومفصله **الباب** **جز**
في كون الكواكب في بيوت الفلك **الباب**

اذ كانت الشمس القوية تجوز السنه من حلقه الرتد الرابع والذات على موت
الاباء والامهات **ج** متى وجدت الشمس القوية تجوز السنه السابع
ظلمها بظلم من الشمس والذى صاحب النور لا سيما اذ كان
في الاصل من سيد **د** انظر الشمس القوية تكتبها نحو شمس
السنه وتكتبها في اليبس السابع او الرابع بصدان الشمس على ما مضى
تكتبها بغير اباء ولا سيما ان كان القوي المشرف في اصل الميلا ويترسب
وجدت هم الاباء في القدر السنه نحو فان كان ملك المجرى مشرف في
علا بوان كان القوي المشرف في حلقه الامم **هـ** متى كانت الشمس
والقوي سيدان كانا في الميلا السابع والرابع ولا سيما اذ كانا
في القوي المشرف في حلقه الموت الرابع في حلقه اذ كان في اصل الميلا
في الاصل بامر الرابع **ج** اذ كان الشمس القوية تجوز السنه فان كانت
مشرف في المكان السابع اذ الرابع من حلقه النور لا سيما ان كان في اصل
انح الكذب فان ذلك يدل على موت الابوين اذ كان ذلك اذ كان في حلقه
بيلان في حلقه **هـ** اذ كان الشمس القوية صاحب السنه او صاحب النور
مرض قبول قوه فان هذه الشواهد كلها صاحب النور في الولا في حلقه السنه
سب وان كان صاحب السلطان مرض في السنه اذ كان في حلقه
بدا في حلقه او في السنه المرض الذي كان في حلقه السلطان في حلقه
الرجح في حلقه **سب** وان كان في حلقه حلقه الموت في حلقه السلطان
والصناع في حلقه **سب** الرتد وبيلا الجوارى والفت والاصدق في حلقه
والمنع والاول **سب** وان كانت الرتد فاسد في حلقه في حلقه
لصونه في حلقه **سب** في حلقه الموت في حلقه **سب** اذ كان في حلقه
وصاحب **سب** فان حلقه الرتد في حلقه في حلقه **سب** المولد

سنة

تتوزن في حلقه السنه في حلقه **سب** ووصلاها في حلقه **سب** في حلقه
اذ كانت الرتد في حلقه **سب** في حلقه **سب** في حلقه
الرتد في حلقه **سب** في حلقه **سب** في حلقه
اذ كان حلقه **سب** في حلقه **سب** في حلقه
اذ كان حلقه **سب** في حلقه **سب** في حلقه
عطا وويل السيد وويل العظم في حلقه **سب** في حلقه
عطا وويل السيد وويل العظم في حلقه **سب** في حلقه
الصالح المردود في حلقه **سب** في حلقه
وغيره في حلقه **سب** في حلقه
مع كوكب الشمس في حلقه **سب** في حلقه
وكيف تقيط واعداده **هـ** عطا وويل السيد في حلقه
في النور في حلقه **سب** في حلقه
غزال المولد في حلقه **سب** في حلقه
عطا وويل السيد في حلقه **سب** في حلقه
موالان يكون في حلقه **سب** في حلقه
عطا وويل السيد في حلقه **سب** في حلقه
واذا اضل عطا وويل السيد في حلقه **سب** في حلقه
في حلقه **سب** في حلقه
سيما ان كان في حلقه **سب** في حلقه
سب الا انها فان كان عطا وويل السيد في حلقه **سب** في حلقه
فان حلقه **سب** في حلقه **سب** في حلقه
المال او حلقه **سب** في حلقه **سب** في حلقه

في حلق النطق في التو
الكان في حلق النطق في التو

في الام والمواد وشبهه **ج** او اسلم القومين لا تفرق في النطق بل في حال
بها عند كبريل سنة المولد و انقل بسو كان ذلك ولا كرسية امر الدين
الامهات او امن اجي **ج** او اسلم القومين لا تفرق باكرناه **س** اذا كان القوم
قوله السوء والرج الذي في الطلع والقوم في حجب العيون الا ان يكون
رسالة روى الى عبد الله كذا في بدل القومين او القومين لا تفرق
تسكن كذا في بدل القومين او كان في اصل المولد في حجب العيون او في حجب
اذا كان في حجب العيون في بدل القومين او كان في حجب العيون في بدل القومين
يكون هم الا حقه في اصل المولد مكان روى في حجب العيون في بدل القومين
روى فان المولد في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
السبب في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
كان القومين في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
الوجه ولا سيما اذا كان في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
و اذا كان القومين في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
كان ربه في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
الشمس في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
العمل السبي **ج** اذا كان القومين في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
من حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
ياني صاحب العمول **ج** القومين في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
س و اذا كان القومين في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
لحظ في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون

ان

ان كان في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
لا ينفصا منه في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
ذات حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
كان في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
تعمل السنة في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
وعزم **ث** اذا كان القومين في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
الذي كان في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
سبب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
بمصرها في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
ج سبب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
سبب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
ولا راء الكواكب في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
بعضها في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
كون بعض الكواكب في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
اما في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
سبب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
الذي هو في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون
وقت العمول في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون في حجب العيون

ع ٤٧ ج وحق اليمين الكاذبة من غير دعوى النفس ما بركة في وسطها
طالع التمول كان ذلك الخبير قيل الدود اسم من الانقضاء ج اذا كان
ذلك النفس كسب سعد وان كلف في الصلوة والسلام والاداء الجبر
عاجب جبر ذلك سعد وطلبته ج اذا كان المراد من ذلك وسطها
طالع التمول انما الفتوة العمل والكل والعن من الماشح في هذه السنه
كلها وما ازواجها لا غرضه ج ان القن ذلك النفس عند كونه
في الرابع من طالعها وكان تحت صاحب الالهة وصاحب طالع التمول كان
انف اشده اوكه ج واذ كان النفس في المشرق في سبيل
ووزن عا الطالع والقرفان في يدك الخرمين القرب السنا ج ان
التمويل في السنه كان طالع التمول قد كان في الاصل من الطالع السنه
بالقربان كركب الالهة والاداء تفسير ذلك رحله الطالع
يبلغ في ذلك امره احتفال النفس ككثير العزاد ونفقان المال قطع ج
الرجاء اصحاب الهمم ووزن العن في كل من ذهب اصحاب العزاد بالاداء
الخير في ما في من بعض اهل منزله ويزال كاصدقا في العداوه وتمدده في
مرض من مرض الكس وعباده وفضل في العزاد القوم والمال فان نظر
سعد يكون ذلك عينا ويكون هذه السنه سنة هذا شهر ثم يزل في الصلوة
حت تصدق القوم المصروفه في مال وحب فقده في ان قبل الاله تصدق
وادم من الدواب وان كان من سعد انظر اليه اظفار الشمس ج
يجي لظ القوم الذين هم قدر ورنده قدره ويكون ليل الكلام جيا وبعده
الا صدقا وتهيلا المنارعات وروضه لا شيا من الكا رده سببه
ويكبر غيبه واما في كثر من الكس ويميم سبب شي اسميل وعتف عبد العزاد
ارديه في صقل الكذب وصدق بلاطهم ويزول حالات الالهة والعبد

٤١٨
الالهة وبعيد الاله من الملك او القوم الذين هم قدر وبعيد من ماله وبعيد
تقريبه في وقت من وقت من وقت وبعيد سبب الاله فان كان زحل في
درجه الطالع فان زوال العلوم وبعيد سبب الملك وبعيد القوم ويزيد
قدره وصدق من السلطان وبعيد كثره اشيا يكون فيها صيا
بعيد اي شي من المراته وصدق باه كثر من مرض او من غضب اهل
قدره وان وافق كونه في الطالع في برج كثره قدره وبعيد اي شي
ويقيم سبب من في القاره ويزال بعض مراته في علم وكثيره
بكاوان ان كان في برج اشيا غريب هي قوم وبعيد القوم وان اخرج في
الطالع يزل في العبوديه والخدمه والكراهه فان نظر في السوء في العلم
التمويل لنقص من السنه واذ في الخبير في الثاني سبب القوم الحسنه
انتهر واصحاب الهمم من الصدقات وقرانه واقارب بعض ابناء والمباذنه
لا حرمه ولا صدقا وارضه في الصدق ونفقان من الكسب المال يوزن
سبب حريم وبعيد حرمه حرمه الصدقات والبدن الصغار والكافه
عدين ذلك حرمه وصدق من قبل الصدقات وبعض زبانه غم وشده
ويفيق في صدقها لا يفقيه ج سندها او غم من الكسب
قوما وكسب في اهل منزله سبب كرهه وبعيد من بعض اخوانه
سبب كراهه لا شرف وبعيد منه وبعيد حريمه من حريمه كثره
البنه والمده وبعيد نفق من بنه ويجعل على الهول سبب المال وبعيد
الديون الكفالات ثم يزل في ذلك القوم بعيد الاله به وبعيد
الارض ولا يستوعق غره وان وقع زحل في ملكه السنه من بيت المال اذ
ما ورجع في القاره وان كان زحل في التور وبعيد فان يسي الى اهل
وتحوا وارضين وصدق بلاطهم ويزول حالات الالهة والعبد

والمكرو ابيلى يرمى بسوق وكحين المك كين ويزاول العلم الساريدكلم
الدين ان ساوئدم على سوة وصيد بعض اوزان ومرض **ب** يصيب قد من
المرق او اصابع السلطان يفتك شدة ويقتو وجس ورجا اصابع جواقا
ادفرب سبعة **التاسع** ه فيخذ انصهره الدعوى فانه دليل على
على الفرد العظيم فان ظهر كوكب من السمود يدل على وقوع الشدة وكون الخريف
محمد صفة من اخذ اذنى ورجاس فان ظهر اليرالمشوى نقص من شدة
ح في سفر اخر اذ ادميقل من مكان الى مكان ورنه في عقبه وصدته وكي
تقوم ويتم تعليم ويدعو على الله وتنبه على كل الشرب وصيد الجبال اذ
والن وكحين المك كين ويزاول العلم الساريدكلم ورجا اصابع جواقا
قوله وكونه في انصهره الدعوى فانه دليل على وقوع الشدة وكون الخريف
اعداد **ح** **العاشرة** ه فيخذ الدابة المكان المرصه وكما في
الصيد ورج شدة فيخذ الصبر والقلة المنازعة ويصاحب مالم يفعل ولا
يزاول الشى الخفى فانه صيد العز ويزاول القارة ورج الشى صالى
عمران السولا صيد لا ويختر من كل شى في السنة الايام كمال **خت**
بصير ورج شدة ورج شدة فله اصدقا واعداد اذ كان المرح في وقت
الاربع قوائم وكان القرمو يعق في غم شدة من شدة ورج شدة ورج شدة
ح في وقت من ابر من زعمه ونبال انه وولده المكرو وصيد ولا
يرجل نذر وصيد فانه حشران وعز ورج ونبغات فيقتل على يد صيد الشا
ما ركل كحفظها ويقيم ان ناه يميل على لا يكون لها ذناب ان كل شى كرتا
فان ذلك ويرت باشيا لم يها وكن صيب اشيا تحفظها ونبال المكرو
ويصير بائنه ديتا في بعض الاطوار كاشرة وصيد من المارة في صيد اذ
المشاة وركبتين وكن من ان ر الحارات او من الما اى او القطعة

ادى من كلب اذ يراو لصر ولسطاس وازاد من شى مرض ويقتل على يد كلب
زاول المكرو ابيلى اغتم بها ورج على باها وفتق بالقبارة وان ساو
لقتى كرو وادى في بعض اخر فانه كان في اخل وصدته تسفن بالاصبع
بجز ورج من المنة سابعه وصيد الير اشيا كانت لقرابته ان كان الشرا
وصدته في ذوال المكنة البهات ورجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا
ويقتل من مكان الى مكان ورجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا
يزاول الصفة وحوالات الرخس الطير واسباب الله وازيد فيقتل
من مكان الى مكان ورجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا
وان كان في السلطان وصدته فانه يفتق من بين اصدقا ورجا اصابع جواقا
بجز كرتين من جواقا ورجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا
في الحادي عشر ه يدل على السود الاكروا في كل شى في الصبح على يد
من ضره وصيدا ورجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا
اشد او البس صالى **خت** بصير في كل كتاب ورجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا
ويقتل على يد صيد ورجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا
وصيد على يد صيد ورجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا
سوى في هيدم مضمون ااره ويزاول ابيلى ورجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا
الصفاء وصيدا ورجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا
عن قركرتي **الثاني عشر** ه يدل على ارجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا
الفرقة يدل على المرض او رخ في حشره يصيد ثم يزل عنها يد في صيد
اشد او البس صالى ورجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا
در شدة ذلك اذ كان القرمو اصل **ح** فيقتل ان ما او كرتي حده
من دون ان وكثيره حشره وصيدا ورجا اصابع جواقا ورجا اصابع جواقا

او يمتحن كونه و تصدق من و علم و ينتمى بالفضل العبد و يابى بعضهم اذ يمتحن
 تصدق من و كونه و زود فهم و قد اصدقنا لهم و كذب على و من سب على من
 و يصير له مال و يتفق باسرى و يسر و يتفق في عظم و جلا و حضرات الام
 ثمة **الشمس في الطالع** • يدرك في الخالت و سرور و دونه و يتقاسم
 يدل و لم يصح في زنة غير انث • **فت** مخرج باره و كذب على
 يكسب على ما لا علم له و يدب في مخرج بغيره **ح** في زنة قدره و سلطان و يعلم
 اسمه و الملوكة و يزول اليمين و كما قيل في سنده ما لا ينبغي البنان
 سبق بقية شدة اديب و كذب على و يتقى اوفر و كونه في **التالي**
 يدرك الصدق و السقم و الضيق و الكفر و العجز و يجمع الله ابراهيم
فت يصيد و ج و ب و ز و س و ا يفره و يكون من بين ارباب خصومه و يجمع
 و ابراهيم و من مخرج **ح** في بيت عنة او تصدق صول و وجه البطن او
 قد مخرج ابراهيم و ارض و ا و ياكرونه من الاباء و كذا و ا و سبهم
 الاذن و العقار او كمال يصير ارباب في شانه و يتفق لانا ابراهيم
 البراد على يوت العباد **ص** يتفق في حضوره و صفاته و عداده و شانه
 اهل و اثاره **التالي** • في كسر من النار و تصدق سيدة او ابي
 بعد سيدة و ال و يكون كرم و تصدق منهم اوفر و قيل في كاشف **فت**
 تصدق ابراهيم كذا يد و تقرب من كاشف و كذب بعضهم **ح** في بيت
 و يترأسه اخوة اهل شدة و يربى العنق و يميل على الشدة و كذب الميتين
 و زنده عقده و ينتمى لينا • من مخرج بعض ارباب اديب من بعضهم
 يجب في **الراج** • كرم سب الاباء و الاقرباء و اكبر اخوة و ملك
 اهل الاباء و يكون لرجع ال الضيق و الحفا اما ما **فت**
 في شدة ما لا علم له و كرم من الاخوة و الاخوان **ح** في كرمي لا المدرك

دور

و يترك باخرة و كرم من الفوسس فير البنان و مخرج اشيا • قدره و سب على
 و يتفق لا و يفرج بان و اولاد و و علمه و تصدق بعض ارباب و يتفق
 الكرم من المرض و كرمه و سب المال اوفر و كذا **التالي** •
 يدل على الكرم من و اولاد و كرمه و كرمه ال سبى و الامم العظمى في ان الله
فت يتحول من كذا و الشقان ايجز و السب **ح** في زول و علمه ان كرمه
 و تحفظ الملك و يميل على اهلهم و يزول سرت الدين و الرسل الاضياء الية
 و تصدق بعض كرمه و يجب كرمه ان كاشف الشمس في مخرج و مخرج
 من زنده ان كان له ولد و الا فمن يراه و تنبأه و كذا • **التالي**
 • علمه الاثارة و يحفظ با لانه يدرك الضرر بالمال و يكون كذا
 صافي باذن الله **فت** مخرج فقدها منها تذا لانس **ح** في كرمه
 و يجب الشن و الشطارة و يدب في مخرج اديب و يميل على ال سب و كذا
 عقده و تصدق على دماغه و عليه و مخرج له و اذ من ان ارضه شرا
 و سب على عقده و كرمه و حضرات و مخرجات من سب ال سب
 و تصدق ال سب على اديب **ص** ان كان ذلك المخرج في ذات ابي
 قرايم و كاشف الشمس مخرج سب من ابراهيم مخرج في مخرج و ابراهيم
 في لظلاله و اب العبد اشره في **التالي** • مخرج و ال سب
 الضيق و كرمه **فت** يصيد حضوره و اذ من مخرج ال سب
 مخرج و ال ان نظرا اليها الشري و كرمه و ال **ح** في مخرج
 و مخرج على ارضه و سب في مخرج و اذ احوالات اللصوص في سب
 و الفهم و القوي و تبا و سب بالفضوات **ص** تصدق سب • كرمه
 افران و امور مخرج في **التالي** • يدل على مخرج في مخرج
 و حسن حال **فت** مخرج و تصدق مخرج القرب و كرمه و كرمه و يتفق

وكمية ترم ونيار كروه وبعين عنده الثاني يقين وادوية كروه من النبتا
 والعقار الثالث يكون رويلا خوه وعودان بعينه مدمج الراج
 على مرض البرن قن لام في الحامس جند من لده مضرة ريبه يبرقتم
 بار وعلية نزل اجارة التادس صعب ورج اوجده فومض غني من حبه
 وضران من اعصابه وبعين سبب بعينه عن شيئا فاضله الكنج
 كج مع امره خفيه ايداد وبعيد سببها غوم وضره في الثامن
 صعبا في شيت منها في القنف وكونت بالبعينه التاسع عقد كروه
 سببها روف عيده وانا وخره في العاشر عقد من كاشاف
 السلطان اسباب الارضين المياه الاعمالش وداره في الحادي
 نيار كروه خمر النبتان العقار وولد السور الفقد غوم في الثاني
 نيار كروه خمر الاعداد وبعين بخصرنا وخرجه الموك وخرشاف
الاب **الثالث** في كون الكواكب بورتها وخرشاف
 في ذلك جعل كيونته في سبب الكواكب رند ان كرونه في العا
 واول كل كوكب اذا صار في سنة اوجده اوجده في سنة او صعب الكواكب
 واولا صار في بعض الايام وكان ذلك في اول السنة او في بعض اوقات
 في كل موضع منها فاصير واولا في الاشيا بعدد كلسه دره **محل** اذا كان
 في حيزه وكان التوابع بها فان صاحبها وقي كاشاف وبعيل اعلا
 نبال المرض والمضرة وان كان التوابع ليدان في سبب غوم فخره وبعيد
 من رطله او اسود وان كان زحل في سبب المشري فانها في كاشاف
 زوايا من زوال الموك وسوت العباده وشرى السبع العقاره وان كان مطلق
 بيت الراج فان يكون عسرا بطيئا في اعمالها كثر الكواكب من غير سبب
 كان زحل في سبب الشمس وكان التوابع بها فان زنده مال السبله ودره كاشاف

وان كان التوابع ليدان فانها من رطله وان كان مطلق بيت الزهره
 فانها في سبب العقار والتوابع والامه وازدانا والواقره في سبب الراج
 امراته ودرت وان كان مطلق بيت عطارد فانها في سبب الهوم الفاضله
 وهي سار المكنونه ونيال في ذلك السبب المضرة وبعيد عوده اذ في العا
 وبعيد قن وبعين بعيد السور وان كان مطلق بيت القن فانها في سبب من الارده او
 من البره السور وبعيد مال ارضه **والاشري في كيونته في سبب الكواكب**
 المشري اذا كان في بيت زحل فانها في سبب ايدصال العقاره وبعيل العقار
 وبعيل كاشاف العقاره السور وداره الموك وبعيل المضرة من جهات مختلفه وان كان
 في سبب وكان التوابع بها فانها في سبب ايدصال من جهات مختلفه وبعيل كاشاف
 وهي طلعه شلوت وان كان التوابع ليدان فانها في سبب ايدصال العقاره
 وبعيل كاشاف العقاره وبعيل سوت العباده المشري اذا كان في سبب الراج
 فانها في سبب عماره وبعيل من الاعمال وبعيل سببها وبعيل كاشاف العقاره
 واولا في سبب الكواكب وان كان في سبب الشمس فانها في سبب كاشاف
 كيونته وان كان في سبب الزهره فانها في سبب العقاره المشري السببها
 اذ في الاقدار من الاعمال السن وبعيل سببها وبعيل كاشاف العقاره
 وبعيل سببها وبعيل من حضرة ايامه وان كان في سبب عطارد فانها في سبب اول
 السبب السبع وبعيل سببها وبعيل سببها وبعيل كاشاف العقاره
 واذ كان في سبب القن فانها في سبب ايدصال العقاره وبعيل كاشاف العقاره
في اول الراج في كيونته في سبب الكواكب الراج اذا كان في سبب
 فانها في سبب وبعيل سببها وبعيل سببها وبعيل كاشاف العقاره
 ماله وبعيل سببها وبعيل سببها وبعيل كاشاف العقاره
 بعيل سببها وبعيل سببها وبعيل سببها وبعيل كاشاف العقاره

المكروه و تصبوا على و ان كان في عطره و غار في طار و سا المنة
 و يتول عمل من اعمال بعض الن و يكون و يصيب الكحل و زواول الكحل
 و الصفا و يرد و تزداد كشمه و ما يشبهه و ان كان في عطره من القرفة
 و يصيب الكحل و يرد بها و ما يشبهه و الكرهه و يثني عليه و **الاول**
عطار و كبريت و الكوكب عطار و ان كان في عطره من القرفة و زواول الكحل
 الكبريت الطين و يمتحن على شتر و زواول موت العباد و المدة من العطار
 و الممتحن و مبرر اورد و ان كان في عطره من القرفة و زواول الكحل
 و القصفه و السطيلين و مبرر امورهم و امورهم ان س اذ كان
 في عطره من القرفة و ان كان في عطره من القرفة و الكذب و الكذب
 ينادي به و ان كان في عطره من القرفة و ان كان في عطره من القرفة
 ذكلك اذ كان في عطره من القرفة و ان كان في عطره من القرفة
 تحت من اشياء غامضه و ان كان في عطره من القرفة و ان كان في عطره
 بيت ازهره و زواول الكحل و زواول الكحل و زواول الكحل
 المداوي و البناء المره و اصب الكحل الغامضه و ان كان في عطره من القرفة
 زواول الكحل و الكحل الغامضه و الكحل الغامضه و الكحل الغامضه
 الا شايه و ذوى الاقارب و اذ كان في عطره من القرفة و ان كان في عطره
 كما لا توما لمراد و عدم و موزة كاشيا و يري سيبا كسب و زواول
 و كبريت و زواول الكحل و **الاول القرفة و كبريت و موت الكوكب**
 القرفة و اذ كان في عطره من القرفة و زواول الكحل و زواول الكحل
 كحل فان كان في عطره من القرفة و زواول الكحل و زواول الكحل
 و بعد ان يسيل زهره و اشد ذكلك ان كان في عطره من القرفة و ان كان في عطره
 اقل و ان كان في عطره من القرفة و زواول الكحل و زواول الكحل

بعد ان يحس ذات حرم من الن و اذ كان في عطره من القرفة و زواول الكحل
 فان كان في عطره من القرفة و زواول الكحل و زواول الكحل
 و الكحل و ان كان في عطره من القرفة و زواول الكحل و زواول الكحل
 فان كان في عطره من القرفة و زواول الكحل و زواول الكحل
 مدهه اذ اذنيه و اشد ذكلك اذ كان في عطره من القرفة و زواول الكحل
 كان في عطره من القرفة و زواول الكحل و زواول الكحل
 و اذ كان في عطره من القرفة و زواول الكحل و زواول الكحل
 يند و اذ كان في عطره من القرفة و زواول الكحل و زواول الكحل
 كده و من عمل عطره و من قبل السلطان و ان كان في عطره من القرفة
الاربع و زواول الكحل و زواول الكحل و زواول الكحل
 يند و اذ كان في عطره من القرفة و زواول الكحل و زواول الكحل
 في عطره من القرفة و زواول الكحل و زواول الكحل
 اير سب المال و تقع من بين من عطره و زواول الكحل و زواول الكحل
 و تصد عطره و يرد عطره من سكر و صغر العطار و اذ كان في عطره من القرفة
 فان تصير اريال القدر من السعد و من قرفة و تصد عطره و زواول الكحل
 من سجد و زواول الكحل و تصد عطره و زواول الكحل و زواول الكحل
 له و تحت من اشياء غامضه و يبين ان سكر اير سب المال و تصد عطره
 و عطره و زواول الكحل و سجون و سعفه لا من تحت كبريت و زواول الكحل
 و زواول الكحل و اذ كان في عطره من القرفة و زواول الكحل و زواول الكحل
 كثره و تصد عطره و زواول الكحل و زواول الكحل و زواول الكحل
 قطع و من بعض الاعطاب و ينادي كرهه سبب تم كبريت و زواول الكحل
 اذ و من دراهم قاهه و سكره و اشياء يكون و زواول الكحل و زواول الكحل

اربعه العاشرة انما هي من المذكرة و انما هي اذا كان في
 هذا الزمان في تصديق العيون و قوله و يقبل في ايده و ربما ولد له ولد
 و سمي له الزمان و بعض الناس و يقال في بعض الآفة و نسب عن من ذكرنا
 و مرض ابوه و دفعه به ابواه و لو افاد اهل مكة و سفيان و دروه من دمشق
 عجزوا و ارادوا ان كان في حد عطار و فانه غير و بعض السبب و الولد لول
 بعض من له ان يزوج اني صم القوم الذين لهم قدر و يفهم سببهم و سبب
 كذب عبيد و لو قد عجزوا ان ان افوا و سبب كما ان بعض الناس سبب
 من شئ و بعضا من الاشياء و يزول الصبر و ما و يد و الجبال ان
 او الموضع المرفوع و يفهم سبب الجبين و هي صم اهل مكة و بعض من
 و زبدة ماله و لا المشرقي و كينونة في حدود و الكواكب المشرقية
 كما ان في حد من حال في تصديق الوثائق و العذاب و تصديق ذلك السبب و يطير
 باعداد و يكون متعلق الى الله و كشف عن بعض من هو و لكن من متعلقا
 الى ابيه و مال الله و بعضه لا من سبب اليه و الارضين و كثر تقيه و حضور
 و يفهم سبب الولد و نسب عن ذكره و تصديق عوذة من بعض من حبه و يكون
 عوذة اقرب الى الله التي سببها في تلك الايام صالحة و اذا كان في حد في
 زبده ماله و عبيده و يولد له و ولد و كنفج ان سببها و بعض من
 يزول التجاره و اذا كان في حد المرح فان تصديق اراض عفا و عوذة سبب
 اشياء عديده و عوذة حبه و يولد له و يقطع بعض اقراره و ولد له
 في اهل مكة و و زبده حد ابله و اذا كان في حد الزمر و فانه يعمل
 البر و زبده صلاح من و عوذة من و زبده في بعض من و زبده في امره
 و ماله و عبيده و كنفج من العبد و بعض من و كنفج من و بعض من
 يكون عبيد و كنفج من و يولد له و عوذة من و كنفج الى الناس و عوذة من

و بعض الناس ان المشرقي و يكون سبب عوذة و كنفج عوذة اعمال التي سببها في
 في تلك الايام فاما و كان في حد عطار و فانه يزول الموم و الكتب الكتبت
 الى ب انواع الفنا عات و كنفج ان الناس و كنفج ارباب الملوك و سبب
 بالث و الولد و تصديق كنفج العظام و ارباب و بعض الا و بعض
 مال ابيه و زبده ماله و تصديق ارباب من سبب و كنفج في سبب عوذة و كنفج
 اعمال التي سببها في منها في تلك الايام صالحة و لا المشرقي و كينونة في حدود و الكواكب
 المشرقية و اذا كان في حد من حال في تصديق الوثائق و العذاب و تصديق ذلك السبب و يطير
 باعداد و يكون متعلق الى الله و كشف عن بعض من هو و لكن من متعلقا
 الى ابيه و مال الله و بعضه لا من سبب اليه و الارضين و كثر تقيه و حضور
 و يفهم سبب الولد و نسب عن ذكره و تصديق عوذة من بعض من حبه و يكون
 عوذة اقرب الى الله التي سببها في تلك الايام صالحة و اذا كان في حد في
 زبده ماله و عبيده و يولد له و ولد و كنفج ان سببها و بعض من
 يزول التجاره و اذا كان في حد المرح فان تصديق اراض عفا و عوذة سبب
 اشياء عديده و عوذة حبه و يولد له و يقطع بعض اقراره و ولد له
 في اهل مكة و و زبده حد ابله و اذا كان في حد الزمر و فانه يعمل
 البر و زبده صلاح من و عوذة من و زبده في بعض من و زبده في امره
 و ماله و عبيده و كنفج من العبد و بعض من و كنفج من و بعض من
 يكون عبيد و كنفج من و يولد له و عوذة من و كنفج الى الناس و عوذة من

بان در امید و سادگی و طبعی از کثرت اشرف من از رجال انحصار است
 نه از هر چه صفتها که لغویات او از هر شطرا و القابل او سار لغت است
 و بیامری و تقبل قول و معقوله و مغرب قوتها تا هم سیف در تمام
 و غیرت سبب شستن از طوبی و المیاه و چشیدن از کتب و الاشیا
 الناضیه و زوال کذب و سعیه بقوم و اخیال و الطیالات و المرائع
 الاذیه و الاطباء و العلاء و المنجین و الکهان و مبرر الزیاد و المیزان
 و الصواعین و الصبغین و اوله و غیره بعضی که ان او قطع نماید وینال
 اعداءه المکره و میفرماید زعمین **نه دلال عطا** و **فی کسبیه**
نه حد و اکو اکب عطا را اذ کان نه حد زحل فان زیالی افوت
 و الی تیه المکره خبر لاعداسوی میهم و ک البریه و مرض بعض ولده
 کجفت از جالی لاشب طبعی سبب ازب زایان بقیه لغت شفا یو صعب
 غزاه و نقل حکایه الاکان نه حضوره و غلیظ و لاجب احدا نه وقت صلیله بر مکره
 نه قوله و عیال عثرات الاخوان الن و سبب هم و صعد خوف من السلطان
 غوره و صعد عله از نه احدی غمزه او نه زهد و زوال سوت السجاد و المکره
 و اوله از اذ کان نه حد المشرقی فان بحث عن کتب و اشیا ان غمزه و سبب
 نظاره و بی نظا الاشتهار و الملوک سبب تیر اعمالهم امور الدین المبتدین
 و اجار سمانی و حلا تهم و صیدق نه قوله نه حد نه و بجز صریح عمل الخ و ما نه
 و سبب نظاره و تکلیف من المکاره و کذا ان سبب الاحسان
 عیون عدا نه و صحن خاصه و زوال التجاره و المال و عادات و الوع
 و الارامل و العساکر و سوه مطلقات و سبب اوله و صیر الیه ک البریه مال
 صعبه عله من شراره و اربع البیان و التزمت و بعد عن حسن الخ
 و یتیم الاعمال القی میندی تنها و مکن عرا قضا له اذ کان نه حد المرائع فان کون

نقصه

کثر

کثره القرب و سبب من منزل و سادگی و کمیل البیت او الولد و تقبل سبب
 و سببیه الا و زوال العصر من السقات و تقبل بل شنه و سبب الیوم صعب
 کراته و برای ان سبب صعب من قوم در سبب هم و بجز عقیبه و کسب الطل
 و الکذب و انصوف فان کان عطا رو نه صفت نه حد المرائع فان زیالی افوت
 و صفت بلت او اولاد او اذ کان نه حد الزهر و غانه زینیه و الاشتهار
 و سبب بر ایر و زوال الدهر و الطرب و سادگی و سبب سببیه
 و سبب با بریه و با لامل و الولد و العبد و سببیه و کذا لکتاب
 الاشتهار و الملوک و المتذنبین و صفت با بنو با و سادگی و سبب
 در شرف کون او بری من شنه کانه با کسب کون محروم و انما و یتیم کمال
 است ان و میقل من مکان با مکان ان سبب من منزل و ان کان عطا
 نه الحد نه صیقل فان یکنون عیال افاده اذ کان نه حد صفت نه کون
 مکره کثیر الخ و سبب و بی نظا الاکان نه حساب العلاء المنجین
 الکهان و الملکین و زوال التزمت و العساکر و الزیاد و المکره المبتدین
 و السبب و سبب ان ارباب الملوک و زینیه او به و غمزه مال و عیله ک
 کاتوم و سبب عیالهم و بجز السبب و سببیه و سببیه ان سبب من منزل و سببیه
 الن و سببیه ان کل من المکره و بری و بیاض اشیا صعبه سادگی و بری
و حلا تهم نه دلال العساکر کسبیه نه حد و اکو اکب
 القرا اذ کان نه حد زحل فان یتیم سببیه او الولد و سببیه اعمال و بیاض
 میندی بر من کاشیا و صید بلت و البریه المکره و انصوف و زوال الخ
 مستوره و بی صفت و صفت ازین و صعبه ان و حج نه موضع خفی و بی
 تقوم و زوال اعماله سببیه و الا و سببیه اشیا غامضه اذ کان نه
 حد المشرقی فان صیقل التجاره و صیر زوال و سبب ان سبب من منزل و سببیه

يا بسن شه المده السوداء وان كان الدم لفرغ من رطله شربا ربع رطل
الفصل **ث** وان كان المشوي وكان في وقت من واره عش
او حب **ث** وان كان الموت كان الرمن باردا وما يصبه في الرمي
ش ابيض **ث** وان كان العقب من قبل دواب الارض او ضرب الكبد
وترب الدم **ث** وان كان الحمل هو العنق صدي ومارا وكان
رصاصا يشبه **ث** وان كان من المشوي من قبل السطح المتصل
عنه المعنى او قشر **ث** وان كان في وقت النهه وكان النور فان
كون من عش النان وحب عليه المده السوداء فخر سب عقد **ث** وان كان
الميزان من رابع وشبه من الامراض البطن **ث** وان كان في
عطار وفتن الكتب في التجاره **ث** وان كان الكوزا فرض من رابع وشبهها **ث**
وان كان في بيت القرفا نظرم من فصل القرفا وان فصل رجل خض لويه
السوداء والبيوم وان نظرا المرح كان العرق والدم وط من شدة ذلك
وقا تر اجبار ستوه وفتحها وان كان في فصل بسعد ورو لعل من افرا
كذلك وان كان عدد العظم وفضل عليه فقام من ربح انثيه وان كان
صاحب البت في عشر من الاعداء وظهر الورد فاجرا **اب** ان
في سره القواطع وهي الامراض الخفي المملكا الخوف من جبر القواطن التي يظفر
عنها المده التي تسمى الكواكب وعلى بعضها با زمانه وعص النور عند عظمتها
هي كما بين في اصله المترو من في المنع الاول فتره القاب على القربا
والمخمن بالاول المان سبه كبح عظمتها من مواضع فخره ملك ما وقا
كالنصف من سني المراه الطبيعي او الفث والربح والسنن الشدة الاربع عشر
ان مفضله كما يدل سني في الاقوال ومواضع الالتهبات وادواتها والرب

الويل

والويل الذي يستدل برح وويل المرح صحر ملكا سنين بعض الجبال في
الاصل لكل ررح سنه ويدر في البروج لكل ررح سنه مطر في ذلك في قاي ويل
السنين فان ربح بعضها بتسيره بالادوار في القواطن بعض السنين القوه
والا يام كان ذلك الوقت من سني المراه لويل تام ملك السنن التي هي
الاصل ان كان قربا منها او على السب التي ذكرنا او كان في وقت منها سترها
بعضها النور على كذات منها الكبر القواطن لويل وان كان ادلا القوه
صالحا كان الادلا القواطن الحنف لا يعين بعضها بالحق والاكبره النور واث
العظم زما كوز من ملك الاوقات وان كان الادلا المرحضه والاعظم قويه
كثرة النور واث واث على القواطن قبل الاوقات العظم ربح القواطن
ويل المراه الزوايد الاصل صنفه اورد في انكال سبيل فضيها اورد اعطاهما
سني المرحضه من شيئا ويهي تيسر من السلاج التي هي بعض القواطن
في سني دون سني الاصل سنن كثره استولى على الادلا ملك السنه
ويل المراه الكبري والوسطي والصغرى او يرا في ملك السنه القوه
او النصف او الثلثين من صفة او من سنين التي هي الاصل فان كان ذلك
كانت كذات السنه قواطن صنفه الايل المراه يكونه كان في الاصل السنين
فانظر اطبع البيلاج الحرف اربعه انواع **اصها** الكواكب **ان** في عين
المواضع **ان** في عين المواضع بقدر بعض الكواكب **الربح** في بعض
السنين **فانظر اطبع السونج** الاول من الكواكب في نوره في ربحها
السيرة وتسمى الكواكب انثيه وتسمى السحابه والشبه بها في فصل اول
السيرة يسير اثنان منها لفظي ان بالطلع وانما صدهما رطل المرح واثان هما
عطشان في مرض الخفق واما الشمس والقمر واهما منقطع لفظا المرح
علا ر السونج لاول تا ماحل المرح فها يعطيان على السحابه عند موعده

٤٧

من بعضنا بحسب احوالها اذ لا تقدر اذ لا تقدر فان السمت والتسليم يكون
 ابرق وراقتل من التديت التي يسجد بطبع او ينظر لسيطرة النور وكن
 ذلك في موضع كثره الطلع وبعين مثل ذلك الشئ اذ كان شامسا وكان
 برقع يضرب المطلع واما العذبان فمطلقان بالعرض المختلف واما الشمس
 في قطع على اليبايات عند عين السبب جدها ولا مقابلة ولا ترسها فان
 كانت في موضع غريب كانت مقارنه او مقابله او روي لغيره او رطل وهو
 لها من غير نظر السواد ايبا فانها على القطع فاما اذا كانت على الشئ او
 التسليم من احد هاهنا في الحال اذ قيل على الخيط اشد منه الشمس قطع على القمر
 فاصد ان الشئ في القدر هو اذ انقل بعض اليبايات بالشمس كسده او مقابلة او روي
 وكان في الاصل صالحا الحال في المقابلة كانت في شدة ممتدة وان كان
 النور اصل البرق فيرسله وكان روي الشمس او مقابلة لها وكان في الاصل
 زايد ان النور هو فاسد بل في اذ كان ناقضا النور هو فاسد بل
 من ارجح كانت ناسه منها فانه يعقل عند عين ستر السراج لا حبه اذ
 مقابلة اذ لا ترسها اذ كان الطلع ميبا فان الموكبه مطلق عليه اي
 حال كان القمر فان كان حال القمر من الشمس اذ الموكب من حال كذا فان
 مطلق على الطلع من ارجح جميع الجهات واليزان قد يعطيان على التماس
 واما الاهد الذي يقطع بالخط المخرج فهو عطار وهو اذ كان نحو
 مقارنه او ترس او سمت او تسليم كان الشمس على مقابلة في نظر
 اير السور المصلي فانه مخرج على طيبه الشمس وبعينها فاني سراج في ستر
 لا حبه اذ لا شامسا في مخرجي هو كان الشئ فانه يعقد وان لم يكن كذلك
 من اهدار الشمس على المقابلة فانه اكد ان الخيط يعقل عند بروج اليبايات
 ايبا بالشمس في هذه الجهات اذ ذكرنا اذ ابلغ دون السنين ان بعض من بعض

الصلح

الصلح المخرج اذ من ايل الموكب احب واما اذ استقبل اياها اذ ترسها فانها
 يعقل الصمد واما سيرة القواطع الباقية اذ ذكرنا فانها مطلق على اليبايات عند
 بروجها ايبا بالشمس يعقل واما ايل الموكبه يد ارضه المخرج بوجاهة لا سيرة
 ووجه واما الكواكب التي انشأ روي منها القوس المارة المخرج او غير
 المترسها في اول وقتها كوكب ايبا المترسها واما السجدة اخرى فمنها في
 السجدة المظلمة المظلمة القاطعة الموكبه وانشأ من شهابان بها وانه عبد اول
 هو اصغها بطول العرض والجهة سنة الف وثمان مائة وثمان مائة
 صمد اول هو اضع الكواكب القاطعة لاول سنة فاني ووجه

فان عرض الكواكب التي توجها تكون اعبا على حالها واما عرض الكواكب
 التي فانها سيرة من ان ترس عرض كل واحد منها وكل وقت سيرة منها اذ

مدروس نكث البرج في ذلك الوقت لان هذه الكواكب لا تروى في القارة اذا
 انقل بعضها ببعض السبع بالسر في جوي في السبع في الميلا الزنى
 مثل اذ كان ذلك ان كونها في القارة المبرهقان بالميلاد بالعرض ان
 اختف جويها او بعضها وكان احد ما تالي واما ان جويها كان هناك
 فلا عقل لا سبب ان كان ذلك الوقت بعد ان استن اى مركا لا عقل
 ليس منى ان تترجم ان هذه المواضع كلها عقل لا جوى كل وقت بل ان العقل
 ذلك اذا كانت نجر فقط لا يترجم من ذلك ان يكون الحد لانه لا عقل
 مقي احد السبع من ترس او شيت او مقاروك الدر القارة لغيرها
 في السبع التي تتولد بعد ان لا تتولد في مطر شعاع الزهره في كثر من شأن
 درعت **السبع الثاني** واما السبع الثالث من القطع الذي يكون لا يمكن
 فمعه **السبع الرابع** الذي لا يتولد في السبع الثاني كان بينها
 الاستقبال قبل ولادة المولود
السبع الخامس وهو السبع الذي يتولد في السبع الثاني واما السبع
 الاصل فانه المواضع التي هي عقلها بالسر في وقت واما السبع
 اديا من بعض السبع في بعض السبعين فانها يتركب السبع في القطع فان
 شدة جويها ذلك بعض الاذ لا تقطع **السبع** على الاصل فان التولد
 كان ميلا جاد العقل هو فاصد بالسر جوي المولود فتولد ان العقل من
 النهار و الزهره من طيبه الليل والبرود اذا كان احد السبع جاد فانها
 من ذلك الاخير مما قبل واما السبع **السبع** ان يتغير في السبع
 البرج فبعد تولد السنن في البرج الا لا يعتقد **السبع** الموصوفان الذي ان
 فيها القرة من قبل ولادة المولود وجزا اربعة الضر او ناقص فانها
 يدلان على الكبرية منه عند جوي السبع اليها **السبع** ان يتغير في بعض
 اليها جاد فاصد له كس **السبع** ان عقل السبع من بعض السبع كس

فان قطع تلك السنن اذ كانت القرة اى الذي تولد اربو كذالك يكون
 ان عقل السبع من كس الى كس لم يولد او بالسبع **السبع الثالث**
 واما السبع الرابع من القطع الذي يكون بعض المواضع يتغير بعض الكواكب
 فخر **السبع** ان عقل السبع من كس الى كس من حد كس الى حد كس في كس
 كس او عقل السبع من كس الى كس في كس فانها يتركب القطع في تلك السنن
السبع ان عقل السبع من كس الى كس من حد كس الى حد كس في كس
 عقل السبع من كس الى كس في كس فانها يتركب القطع في تلك السنن
 ان عقل السبع من كس الى كس من حد كس الى حد كس في كس
 ان يترجم من كس الى كس في كس فانها يتركب القطع في تلك السنن **السبع**
 ان عقل السبع من كس الى كس من حد كس الى حد كس في كس
 من كس الى كس في كس فانها يتركب القطع في تلك السنن
 وهو اشدة و اقتران هذه القرة التي لا عقلها يكون كذالك او
 الا لا يولد بعضها فانها ان يتغير بعض السبع فان عقل السبع من كس الى كس
 ومن يتغير السبع الا لا عقل السبع من كس الى كس فانها يكون ان
 الاذ في القرة و اقترانها ان بعض السبع او اى السبع **السبع**
 ان السبع من بعض السبعات الاذ الحد الذي في السبع فان عقل السبع
السبع واما السبع الرابع من القطع الذي يكون بعض السبع فانها يتركب
 تولد السنن فانها ان السبع من كس الى كس فانها يتركب الاصل حسب
 او شدة و كان ذلك القارة الاصل من كس الى كس فانها يتركب
 المواضع الذي في ذلك السنن الاصل جوي السبع او عقل السبع او كان
 رباها من كس الى كس في كس الاصل جوي السبع او عقل السبع او كان
 واما الذي في القرة تلك السنن كان اى من سر السبعات من كس الى كس

غير شبيهة وانما لا الخوض منها فان في ذلك منها في الاثر وصدقنا في العنق
او اكثر منها في بعض السنين كان في القطع وصاحب البرد او تولى الدلالة في العنق
درجا كانت في ذلك اكثر من قبل بعض السنين مما هو في الاثر الا ان القطع
الاربع عشر كانت السنة من درج احد الطالعين او طالع الاصل وطلع كوكب
او درج من السنين فيكون مع اربابها او مع القرفا اذا كان كذلك في تمام
السنين التي هي كمال الاصل او في سببها برزادة او الفصان العقيل كان القطع
تلك السنة وان كان القطع يصير المدد او تمام الرجح واستخار من الرجح
اخر وكان صاحب تلك المدد وصاحب الرجح الذي يقبل الى التفسير في تلك
فاذا بدل القطع في تلك السنة فان التفسير الذي يكون في القطع فانما
يبرهن من ادلة التفسير كما في قوله تعالى فانما هو قوله السنة التي يكون
القطع في الابواب والادوية والولد ما يشبههم فان قطعك وديك
واحد منهم في الاصل كما سنيدل من التفسير في تلك السنة في تلك الايام
كالاصول في كمال احد من الادوية باستيعاب القدر في ذلك الادوية الرجح
بها رجحا كما ذكرنا في انواع التفسير واذا افق الدليل في بعضها من بعض
السنين في ذلك وكما من تحت وصاحب التفسير في الرجح او في كان في البري
حال في يدك احوال الفاسدة الكبرية في القاطنة في تلك السنة وان الله
فانهم يزوجون السنين التي هي كمال الاصل في كمال من في هذه الفهم التي هي في
من سائر اهل الاقاليم ثم تيسر التفسير من درج طالع اصل المدد كما ذكرنا
في مقدم فانها الذي في طالع التفسير في طالع كيجون في القدر و كيجون في القاسم
و كيجون في سبب التفسير في الرجح المستثنى في ذلك في سبب طالع كوكب
ثم يظن ان فاد استندت القدر والقاسم والذاه في سبب التفسير في ذلك
القطع في السنة في القدر كان ذلك الوقت في سبب السنين التي تسمى كمال الاصل في

في القطع لواحش باب القطع في اذني السيلح والكد هذا والقاسم
رب السنة والقدر في موضع الرجح الا في سنة كما قيل السنين او في معايد في
المدد اذ في ترتيبها كما ان قد تزداد اصل المدد الفهم في ذلك الحسن في سنة
كوتل السنة في ذلك او عفت عدة او لا في مواضع الرجح او في موضع كس في
كثرة الشهادات والقوة في الفهم فانها في ذلك السنة في صاحب التفسير
بوت او كبرية في ذلك في حله في ذلك في الفهم في ذلك في احوال الكواكب في سنة
في حله في ذلك في ذلك في ذلك الكواكب في ذلك في الفهم في ذلك في سنة
مع قوتها في ذلك في الاصل في ذلك في السبب في ذلك في سنة في سنة في سنة
مستفيدة في سنة في ذلك في ذلك في ذلك في ذلك في سنة في سنة في سنة
و اثنان من هذه الادوية في ذلك في ذلك في ذلك في ذلك في سنة في سنة
تربيع سنين القطع في ذلك في القاسم وصاحب السنين والقدر في
اير القاسم في سنة في صاحب السنة في حله في سنة في سنة في سنة في سنة
في حله في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
الموت في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
عظيم في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
كان مثل سنين الكواكب او مثل سنة او مثل سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
او قرا او درج الطالع او غير ذلك في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
ان يكون في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
الكواكب او مثل سنة او مثل سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
او القاسم في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة

من البروج فهو صاحب ذلك اليوم فان عاين ذلك البرج واصل صاحب وقت
 انفراد الشجر كما هو وجوه ووطيد يقصد الشجر انه دعوتهم انهم ذلك
 اليوم في اثني عشر ساعة وكل برج عشرين مرة ذلك اليوم **ج** فانما يبر
 اساعت من هذه المدة فان يعطى البرج الذي يبر ذلك اليوم سيقوم البرج
 الذي يساعت من البرج فترتق اربع وعشرون ساعة من هذه الاثني عشر ساعة
ج ونظيره هذه الخ لبر البرج الاساس في يوم من البرج السنه كان
 صاحب اسبوع السنه والبرج اليوم برج صاحب من صاحب الى ان لا يخرج من ذلك
 السنه وان كان اسبوعين في ذلك الاثني عشر ساعة وكون ذلك عدلان اذا
 در البرج الاساس في يوم والليل اب وسن ان نظره كمثل السنه في
 كمثل السنه من برج البرج الذي اشبه السنه من اصل المولد وان كان
 صاحب ذلك البرج صاحب كوكب او شاعر فان يبر الايام له ان معناه يبر
 بالعباد والاشياء وان كان الله يبر صاحب عدلته لبرج ثم صاحب كوكب
 الذي يبر ان يبر كوكب كونه او شاعر فان موفد ايام التمر فان سطر
 كمن في البرج السنه وبين حبه بعض كوكب او شاعر **ج** فان موفد ايام
 من البرج والحق في مفرق اثني عشر ساعة وعشر دقائق في غير غايه وبعدها
 يوم ونصف عشر مرم فمبلغ اثني عشر ايام التمر في تلك الايام في اول
 يوم التمر فان كان الكوكب الذي انتهى اليه التمر في تلك الايام في اول
 الوقت واما مبراد وان كان كمال الشجر وكذا التبر في اول ايام التبر
 في اول الشجر ووج البرج الذي انتهى اليها السنه فيهم الاسبوع كماله ومن
 كمال الهام والبيت والاشياء الامم بكل برج سنه وانما يبر كل برج
 من البرج السنه في هذه الايام والكسر لان في اول المولد الذي اذ التبر في
 التمر في يوم صارت ثمانه وعشرين يوما في يوم من هذه الايام السنه

وهذا يسمى تير الايام العظم **ج** اى ال العظم المولد الذي في السنه
 في كل سنه الى برج من البرج قبل مروج ودفق يبر ال اصل وبعده ذلك البرج
 برج الاثني عشر ساعة في اوقات البرج الذي يبر السنه
 في ايام من هذه المدة وبعين البرج ان في التمر من درج سنه في كل يوم
 كوكب على شاعر في ذلك حال المولد في تلك السنه في هذه حاله
 الكوكب وبعدها يبر صاحبها ولا يبر صاحبها في اوقات ان يتم
 كيف يبر الى في ايام من درج الاثني عشر ساعة الكوكب في اول سنه
 ان كان الكوكب في برج الاثني عشر ساعة والحق في مفرق اثني عشر
 ساعة فمبلغ هذه الايام التي يبر بها صاحب برج الاثني عشر ساعة
 صاحب ذلك الشاعر وكوكب يبر بين الشاعر الاول الشاعر ان في
 اثني عشر ساعة وهو عدله مبره صاحب الشاعر الاول حتى يتم من
 الشاعر ان في ان كان الكوكب في مروج واحد او في برصين او درجها
 دفق لهما شرا وهدت في غايه كما في الدلالة واعلم ان كان المبرك
 في اوله في بيت من السمرات الاثني عشر ساعة في بيت سلطان او بيت المال او غير
 ذلك من السمرات الاثني عشر ساعة في تلك الايام التي تولى بها المبرك
 في مرفق من السمرات الذي في ذلك الكوكب في وسطه في العاكنة في اول السنه
 الدلالة لكون صاحبها عدله الذي يبر اليه فان كان الكوكب يبر في حبه
 مولاتها جميعا **ج** او يبر في مرفق من مولاتها في كل
 شهر من حبه في بيتين عشرون وقت في اول البرج وقت في اول السنه في كل
 حد تير البرج كوكب في كل حاله اصل المولد في التمر في هذه المدة
 التبر في ذلك التبر الذي يبر في السنه والسنه السنه في اوقات
 اخذ الاصل في المرفق في السنه والسنه السنه في ذلك المدة في اوقات

في شهر اذ في اثنى عشر مات اذ في شجاع السواد اذ في بعض الهمام الدال على الخ
 دل على ان يوده في السواد في ذلك الوقت و ان كان في درجته العزاد
 الى رده والمطرفة اذ في الموضع ان حله اذ في رول على العن ومع جز وقد
 اصفى صبه لا لا استخرج اتم انبهرات ووقاقتها و هو من كل
 وقت م عشت الست بجبال الاثلاث فوق الاسطر ورج ووقايق و نوان
 و بجبال اتم الست ووقايق و نوان و نوان الست م عشت و بجبال الست
 الذي فوق اسطر انبهرات م عشت و هو الذي فوق نوان و نوان و الست
 فاما كيفية استخراج الدال بل من اجد اول فخذ بجبال الخ من المخرج في اسطر الدال
 اسطره من اسطر الست فخذت فهو دليل انبهرات فان اردت م عشت
 فاسطره عرض في ذلك اسطره فخذت من الال الال فهو دليل م عشت
 و اذ اردت ان تخرج م عشت فخذت من ذلك انبهرات و فخذت في اسطر
 كما دل على ترتيب اسطره في الخ الذي تميز فاما ان فخذت م عشت فاذ اردت
 ان تخرج دليل م عشت فخذت بجبال ذلك الدليل انبهرات اسطره عرض في
 و فخذت فهو ذلك الدليل على انبهرات اسطره عرض في اسطره عرض في

جدول ترتيب اسطره في الخ الذي تميز فاما ان فخذت م عشت فاذ اردت ان تخرج دليل م عشت فخذت بجبال ذلك الدليل انبهرات اسطره عرض في و فخذت فهو ذلك الدليل على انبهرات اسطره عرض في اسطره عرض في

اسطره	عرض	دليل	اسطره	عرض	دليل
١	١	١	١	١	١
٢	٢	٢	٢	٢	٢
٣	٣	٣	٣	٣	٣
٤	٤	٤	٤	٤	٤
٥	٥	٥	٥	٥	٥
٦	٦	٦	٦	٦	٦
٧	٧	٧	٧	٧	٧
٨	٨	٨	٨	٨	٨
٩	٩	٩	٩	٩	٩
١٠	١٠	١٠	١٠	١٠	١٠
١١	١١	١١	١١	١١	١١
١٢	١٢	١٢	١٢	١٢	١٢
١٣	١٣	١٣	١٣	١٣	١٣
١٤	١٤	١٤	١٤	١٤	١٤
١٥	١٥	١٥	١٥	١٥	١٥
١٦	١٦	١٦	١٦	١٦	١٦
١٧	١٧	١٧	١٧	١٧	١٧
١٨	١٨	١٨	١٨	١٨	١٨
١٩	١٩	١٩	١٩	١٩	١٩
٢٠	٢٠	٢٠	٢٠	٢٠	٢٠

حدود انبهرات الكواكب في ايام شهر رمضان

اسطره	عرض	دليل	اسطره	عرض	دليل
١	١	١	١	١	١
٢	٢	٢	٢	٢	٢
٣	٣	٣	٣	٣	٣
٤	٤	٤	٤	٤	٤
٥	٥	٥	٥	٥	٥
٦	٦	٦	٦	٦	٦
٧	٧	٧	٧	٧	٧
٨	٨	٨	٨	٨	٨
٩	٩	٩	٩	٩	٩
١٠	١٠	١٠	١٠	١٠	١٠
١١	١١	١١	١١	١١	١١
١٢	١٢	١٢	١٢	١٢	١٢
١٣	١٣	١٣	١٣	١٣	١٣
١٤	١٤	١٤	١٤	١٤	١٤
١٥	١٥	١٥	١٥	١٥	١٥
١٦	١٦	١٦	١٦	١٦	١٦
١٧	١٧	١٧	١٧	١٧	١٧
١٨	١٨	١٨	١٨	١٨	١٨
١٩	١٩	١٩	١٩	١٩	١٩
٢٠	٢٠	٢٠	٢٠	٢٠	٢٠

طالع المولد وقت غنم العبد فاعلم من رب ذلك المرح الذي انتبه اليه من
 ذلك الكوكب يكون رب الشتر ساد المولد **سب** واما ذر ونيس
 فان جعل من الشتر من السواد في اصل المولد فذره معكس كل من يجر
 وبقول برصونه الاصل هو المولد من كل سنة والشتر انما في البرج الشان
 عشه من قبل ورجه لهم السواد ووقفه المولد انما في البرج الشان
 انما في البرج الشان على مثل ذلك حتى يصير البرج انما في ذر وبل الشتر
 انما في عشه وكمه معقد ارجوه ربي البرج وروته وولا من جبهه جبهه
 من التوتيل الاصل الشان الله وعلل ما المهم في كل شتر ان تفرقه من
 الماره عند كوي كل شتر كما حصل ورا او غير ارجوات طالع الاصل
 فاول طالع الاصل عرطع المولد فثان ما في كوكب السواد يكون
 في المهرم مسكسا في كل شتر خلاف توالي البرج **ث** فان كان الشتر
 في مكان صالح يفرق فمتر و قد يهتد به الضو وكان في اصل الملاك
 فان صالح فان كان في اول المياده مكان صالح وكان بين نظرت في
 مكان روي فان امر ذلك المولد يكون وسطا بين ذلك فان كان في
 اصل المياده مكان لا خرفه شديدا خرفه و انما ذلك ان كان
 من الشتر في هون في الشتر **سب** وكمه في كل شتر حال التمر واصل
 بالكوكب انما في هوننا من هوننا كل شتر الله **سب** انما في
 حال المولد في التوتيل شتر الشتر من رب الشتر الذي يفرق في حاله في
 وكمه فان ان كان سواد كان في حاله سواد مقبولا اعطى السواد
 المنقح من طبع ذلك الكوكب ورجه و اذا كان في هوننا شتر او في
 جبهه ذلك الكوكب الشتر المكوه والمطره **ث** فان كان في
 الشتر من كان في سواد في حظه فان صلح المولد في ذلك

الشر من كعبه او من الزاه والسبا والماره **سب** ان كان فاسدا
 شتر او على يد المكاره والفا من الاعمال الزهيد **سب** المشر او كان
 سب الشتر وكان على ما ذكرنا من الصلاح والقوه او على السواد والفرق
 ذلك الشتر كان في حسن الفاعل صالح الحبيب بالبحس **سب** او كان
 بهرام فان جعل في ان كان قويا في حضوره وسانه ووايدنا لها بالخصم
 والماره **سب** وان كان في هوننا اصابت ارجاع حاره او جاع وسوب
 شتر عذبة ذلك الشتر في هوننا **سب** وان كان الشتر كان في صالح
 قوه اسع صاحب التوتيل ذلك الشتر من السلطان واهل الشرف والخطه
سب وان كان في هوننا حضوره وعلل على المهر من الوجه الموصوفه
ث وان كان الشتر في هوننا في صالح او اذ كانت زهيد في طول الهنا
 و انما ذلك ان كان يصير من طول الهنا وجمع و ذلك ان يطر الى
 شتره الكوكب **ك** و اذا في الشتر من كوي السواد
 الهنا زاهيد في طول هوننا وبل حظه و اذا كان الهنا رافقا له وبل حظه
سب الزهره او اذ كان في هوننا الشتر كان في ذلك للمولد في ذلك
 الشتر الذي يهتد به في المياده السواد الفرج يات في الولد
 الزهره **سب** وان كان في هوننا صنفه او على عيون منه كالأول المكاره
 والمطره **سب** وان كان عطارد اسع بالكوكب في الهنا
 وبالبحس **سب** وان كان التوتيل في هوننا في صالح فذلك الشتر وقتر
 فربته وارتفت الاصل و الامر في هوننا **سب** وان كان في هوننا
 فاسد اسقم العين و الصنفه او يهتد او على العيال كما سقام المنك
ث وان كان الشتر في هوننا طرقت القوه اي جانب هوننا كان
 بصيده و هوننا في هوننا فان صالح وان كان يهتد به بعض من الهنا

بیل بعد الایلی الی صید اذ اذنت لساوده اذ کوسه با شها نھا ک سعده
 سخن سندن سن السین لم سعده اذنت با سعده جمله و تقدیر اذنا
 قول کتک السند وقع الوفا با اذنت بفا ان یوزن بر اصل
 لم یهد ل التول کما قد یوزن من معقوز و یا یوزن بر التول لم یهد
 الاصل فهو اخف من ذلك الا ان یوزن من کتک احتیاج الی لیل شوی
 من الاوتاد فخذ و کتک تا کتک لار فذ کل محض اصلیه و کومر اذ اذنت
 لھا السور یطرده و اصفا لھا ما یھا کتک لھا الا ان یوزن الخش قویة
 و السور صغیر فیوزن یختم لھا شمس استمال فی الی ذال الاثنا
 فی التوزن من درجه و الی صغیر السور عثر اشهر و شمسه ایام
 مکنون الی شھا عند ذکک باستیارات السور فی التوزن ک

مدول الاستیارات

ک اهل الصنعة اکثرهم یعتقدون العمل فی الحق و یل کون نثر اشرا
 و اسبرع اسبرع و یوزن یوزن و ان کان من الصنعة فممن الغرض
 التي یجد من الاصول لا یکن اطلاق القول فی حکم علیها اعتمادا
 الا عفاق ان یکنی الا حراق بها فیض کثرة التذین فیها عند صاحب
 التول و یحیی نھا و الجز و کثرة الادراق بلا فایده بریح الی و اصل
 مقول و لیت اکت الوفا یا کرمه یا ذه المقال و العیاس برحق
 یوزن حقه و صغیر فی التیمیز من خرد و شره و سعاده و کوسه و مقابله
 السوادت المجرده و المذمومه مینها بعض قوی یخس من الی یکن
 القسط علی **فصل** فان اهد اراد ان یوزن السور استخرج علی
 عدل السور یوزن در جهاتها الاصلیه کل ریح مکنون ذکک علی التوزن
 اکثر اکب المقدره لذک الوقت کواکب التوزن و اصل التول و الاثنا

٥٠٣
دين الزهر الاوان في طلوع التحويل ثانيا في مروج الاثنا وطلع الزهر الثاني
اولا الزهر الثاني في طلوع الشفق في آخر الزهر الاثني عشر من السنة وبتير
اولا الزهر الثاني ان لكل مروج يومين وثلاث لياليم على مساعده ذلك المروج
مكونة في ذلك المروجين والثالث في المروج الاثني عشر في المروجين الثالث
الذي بعده وبعده العيس حتى يقضى المروج الاثني عشر ثانيا في مروج
بها **الباب الثالث** في هذه السنة من التبريت
• اذ كانت بربر السه لفضل انتهى المروج الفجر صحت كان
المروج في اصل الميلا في ذلك الفجر كان من المرحس صا رز صحت
المشري في ذلك الوقت الارض كان رب طلوع السنة اي تحت المشي
وذلك الارض كان في سنة سود في اربعين الا ونا وديل في ان السنة يكون
لانقن نهار ودي واثني عشر • ولائها ورحلت بهم ساه السنة
الزهر الثاني في مروج في الزهر الخامس الكين في مروج في اس
في الكين في المروج في التبريد في الحسب الوقت وكالم في النوم والبعيل
القطر في الاسمي ان يكون من قبل سير التمر لان التمر كان ما سا فاذا
انتهى في رشح ومقاومته في ذلك الضر • ان في الفجر في مكان
الطلع وصار المروج في السنة بهر ساطعة وسط السماء وكان الزهر
وطلع السنة قطرة في مروج المروج ومقابل في السنة في حوض
الغيش في الفجر في السنة في الزهر الذي قال في الزهر الثاني في كون في
الفجر ولا في سنة من اولها لان المروج في وسط السماء ولا في كون
كانت رايع من الوند وكان في سنة قطرة في صنف قوه في غير الشمس
وذا روج في سنة في نهايتها في سنة في المروج في ذلك الوقت
والهم • نظرت ايضا ارباب الساعات في سنة في سنة

٥٠٤
لها من حساب المكن في سنة وكن في سنة في سنة في سنة في سنة
مرا في الزهر في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
الذي في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
ايضا في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
المشري في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
بيت السود الا ان في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
مريه في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
ان كان في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
الا انه اذا لا هو كيق ان يكون في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
كان اشها في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
وهم ساه في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
اذ انتهى الزهر في مروج في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
طلع السنة في الفجر في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
البياد • روبر في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
وكن في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
الثالث في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
الراج في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
الضر في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة
الزهر في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة في سنة

